Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Đúng 17 giờ hôm nay 8-11-69 : Phát thưởng cuộc «Trưng Cầu ý kiến về Đông Y» tại nhà hàng Nam Đô 199-205 Ng-Thái-Học Sg.

Cổ Động

Thuế xăng nhớt và kiệm ước :

HẠ VIỆN ĐÒI T.T. MỞ CUỘC TRƯNG CẦU DÂN Ý...

SỐ 179 — 8 TRANG 8Đ. — THỨ BẢY 8-11-1969

Cấp tiến

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN — Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Đ.T. : 25.275

THẾ GIỚI HÔM NAY

Hôn nhân sau khi đương phải miễn cả không thể giải bài diễn văn đêm 3/11 của TT Nixon vẫn còn là đề tài tranh luận và bình luận sôi nổi của dư luận thế giới. Càng đọc kỹ nghe kỹ, người ta mới thấy bài diễn văn này có nhiều điểm mới lạ.

★ TT Nixon tuyên bố ông có một kế hoạch khác ngoài kế hoạch thương thuyết sẽ đưa đến sự nhân đức chiến tranh bất chấp mọi biện chuyển của mặt trận thương thuyết. Không thương thuyết mà chấm dứt được chiến tranh thì có hai cách, mà thôi : Một thắng lớn kết công của đối bằng vũ điều kiện, hoặc là Mỹ tự ý bằng đi nước. Không đánh nữa tức là... ngưng bắn. Một mình Mỹ làm chuyện ngưng bắn thì gọi là ngưng bắn đơn phương.

★ ĐÀI PHÁT THANH BV VÀ VC lên tiếng bác bỏ các đề nghị bác bỏng, hai bị kế hoạch hòa bình trong bài diễn văn 3-11 của TT Nixon và tố cáo tăng chương trình Việt Nam hóa chiến tranh của Mỹ là 1 âm mưu nhằm dùng người Việt Nam giết người Việt Nam. Có thể đăng lâm, nhưng chính phe Cộng sản đã khởi xướng ra chiến này và còn mới Mỹ sang gấp sức cho xâm tràn.

★ ĐÀI SỐ NGA tại Hoa thịnh Đốn đã viện gỡ cứu thà Bạch ốc trong ngày 6-11, không gặp TT Nixon, nhưng gặp các cộng sự viên cao cấp của TT Nixon. Trong lúc đó có tin Nga Mỹ đã đạt được nhiều tiến bộ trong việc thảo ra một bản khuyến cáo chung nhằm giải quyết vấn đề Trung Đông.

★ NỘI CÁC PHÁP đã hợp và thảo luận về vấn đề VN. Đây là lần đầu tiên Pháp loan tin nội các họp có thảo luận về vấn đề VN. Trước đó, người trưởng Pháp nhắc lại các kế hoạch trong lập hòa VN và Đông Pháp cũ do tướng De Gaulle [illegible] ở Nam Vang ngày sau. Phái cũng Pháp thấy đã đến lúc trong tay vào viện tiếp giúp phái cho VN và Đông Dương để có cơ ăn phân ?

★ Apollo 12 sắp được phóng lên mặt trăng ngày 14/11, và sẽ quay vì quanh 20 ngày sau. Sự thành công của Apollo 12 sẽ giúp cho TT Nixon và chính phủ Hoa Kỳ thêm uy tín để thực thi chính sách nhân đinh từ tư thế mạnh, chẳng những với các nước tiểu quốc, mà cả với các đại cường như Nga và Trung Cộng. Người Á Đông tin rằng các tinh tú có ảnh hưởng đến vận mạng con người, vận mạng dân tộc. Vậy thì [illegible] việc Apollo 12 lên mặt trăng [illegible] dân [illegible] giải pháp VN [illegible]

LẬP TRƯỜNG

KHÔNG CÓ GÌ KHÓ HIỂU CẢ !

★ PHẠM THÁI (Nguyễn Ngọc Tân)

Viết thơ cho tuần báo Newsweek, Đại úy Lance R. Stewart, người từng phục vụ ở VN hai nhi ém ký đã nói như vầy

— ...Chúng ta xem chúng quên rằng VÕ KHÍ và TÂP LUYỆN tự nơi nó chưa đã để thắng trận. TINH THẦN và QUYẾT LÂM cũng cần thiết cho tự thành công, và chính cái đó là cái quân đội VNCH đang thiếu...

— Chúng tôi không phê bình gì khác hơn là HOÀN TOÀN đồng ý với Đại úy Stewart và tố hai mươi năm nay chúng tôi không ngớt kêu gào như vầy.

Nhìn vào chiến tranh V.N. từ 1945 đến giờ, chúng ta thấy rõ nhiều giai đoạn như vầy :

— Trong chín năm đầu V.N. kháng chiến, thực dân Pháp [illegible] cho người V.N. cầm súng chống Cộng bên nay một tính [illegible] và tàn trang TÌNH ĐÁNH THUÊ quá rõ rệt. Trong hàng [illegible] người cầm súng, nhiều người có tiền cứu hậu hận có nhơn [illegible] với VC nên đã chống Cộng trong tâm trạng và mục tiêu TRẢ THÙ. Không có chút ý thức chánh trị nào hết, mà họ cũng không cần chánh nghĩa gì hết.

— Chín năm chế độ Diệm, gia đình trị, độc tài, áp bức, tham nhũng tràng trọn đã làm cho những người quân nhơn TỐT có mặc cảm nặng nề vì ám nhiên nhận thấy rằng việc cầm súng của mình, nếu chưa PHÌ CHÁNH NGHĨA thì nó cũng chưa tìm ra CHÁNH NGHĨA.

— Sau chế độ Diệm đến nay, chiến tranh lao thang ngày một ác liệt, muốn hay không, người thanh niên V.N. cũng phải thi hành NGHĨA VỤ QUÂN SỰ : số người TÌNH NGUYỆN không phải không có, nhưng rất ít.

Do đó, đa phần quân nhơn cấp dưới cầm súng với một tinh thần BẤT ĐẮC DĨ quá rõ rệt. Cũng ta đăng ý việc phải chấp nhận một đời sống quá cực cực vì muốn hay không, đất nước nghèo quá, chiến tranh lâu ngày quá, kiệt quệ, người chiến binh VNCH thắng thế nào khỏi khổ sở. Nếu bảo rằng cực khổ là điều thăng đăng nói thì QUÁ LÝ TƯỞNG, nhưng cũng cần phải phải nhận rằng, anh VC chẳng sung sướng gì nhưng anh ta vẫn chiến đấu được.

Nhưng điểm mà Đại úy Stewart đã ghi nhận, đã có vẻ đang sáu, vì những ta cần can đảm và thành thật nhìn nhận rằng, cho tới đây, chế độ chưa có biện pháp làm cho người chiến binh VNCH chấp nhận hoàn hảo hy sinh VÌ CHÁNH NGHĨA.

Lý do rất dễ thấy và dễ hiểu :

— Tình thần miễn cưỡng của những người bị đi quân dịch.

— Đời sống quá cực cực, đồng lương chiến binh thăng đã ăn, đồng nhỏ gì đến việc giúp đỡ gia đình.

— Chế độ (và nhân khi cá thượng cấp trực tiếp) còn quá nhiều bất bối, khiến cho người chiến binh có nặc cảm rằng mình hy sinh QUÁ NHIỀU để bảo vệ cái gì KHÔNG BẢO VỆ phù nhận và không định phủ nhận tức là ra giữa sân bịt mắt BƯỚC. Do đó, nếu ha không bị lôi cuốn vào bế bối thì cũng... tà tà cho qua ngày. Sự thật quá có như vậy, chúng ta cùng mình lại rất quá quyết rằng KHÔNG CÓ MẶT TRỜI.

— May mắn là, chúng ta đã nhờ được tay VC làm cho hàng ngũ bên nầy thêm được chút ít tinh thần. Vì muốn hay không, chúng kiến trận Tết Mậu Thân, chúng kiến trận thăm sát bao nhiêu đồng bào và tội ở Huế, nhơn dân cũng như anh em chiến binh VNCH tự thấy rằng, tuy chế độ bên nầy còn nhiều điều đáng bất mãn nhưng nó còn sớm sai được, trong khi đó thì C.S. không gì khác hơn là sự quỷ và Địa ngục.

Nhưng chỉ C.S. giúp ta thắng C.S. là một chuyện vừa [illegible] không hợp lý.

Chúng ta bên nầy phải làm MỘT CÁI GÌ. Chúng tôi sẽ có [illegible] đến sau.

THÊM MỘT CÔNG TRÌNH VĂN HÓA

Ngày 7-11 vừa qua, Ông Bà Nguyễn Văn Thiệu đã đến thăm Viện Đại Học Vạn Hạnh và Viện Văn Hóa Á Châu.

Ngày 8

Cấp tiến

TỔ QUỐC ◎ TỰ DO ◎ TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-PhùngSG B.T.23.275

● SỐ 179 ●

THÁNG CHÍN (đ) NOVEMBRE (11)
Kiếu : Ất Hợi SAMEDI
Tiết : Lập Đông
29 8
Ngày Đinh Hợi THỨ BẢY

KHẮC TUỔI : Tân Tỵ, Quý Tỵ
Hành Thổ — Sao Nữ — Trực Kiến
Trai kỷ : Chuẩn Đề Thập Trai

NÊN : Ban ơn, cứu tế, đào giếng

CỮ : Mai táng, dựng vách, lợp nhà

Giờ: Kiết : Sửu, Thìn, Mùi, Tuất
Trung : Ngọ, Hợi

MỘT VIÊN CHỨC CAO CẤP BỘ TÀI CHÁNH : KHÔNG CÓ TRIỆU CHỨNG GÌ về việc rút tiền ra khỏi ngân hàng

+ LÊ VIỆT PHƯƠNG

SAIGON7.11(LVP).—Gần đây có nhiều nguồn tin đồn rằng sau khi quyết định tăng thuế kiểm ước được banh hành, đồng bạc bị Phải giá xen có nhiều người đã rút tiền ra khỏi các ngân hàng. Một viên chức cao cấp Bộ Tài chánh đã gọi lên tiếng phủ nhận nguồn tin trên và cho rằng đến hôm nay tại Ngân hàng Quốc gia và các Ngân hàng khác ở Saigon và Chợ lớn không hề có triệu chứng gì về việc rút tiền ra khỏi ngân hàng.

Một khác giới chức trên cũng cho biết việc truy thâu thuế của những người không chịu đóng từ trước đang được Bộ đặt vào cùng tác khẩn cấp nhất vì số tiền này lên đến 1 tỷ600 triệu đồng, một số tiền khá quan trọng trong thời buổi khó khăn này. Thường cũng đến khác lại trong cuộc điều trần của phái đoàn Chính phủ viện quan tại Thượng viện, ông Tổng trưởng Tài chánh cũng đã xác nhận con số thiếu thuế mà Nghị sĩ Nhiều nêu ra. Về việc này viên chức Bộ Tài chánh hôm nay nói rằng đó là những người chưa chịu đóng thuế chứ không phải là trốn thuế. Ông cũng cho biết số tiền này đã nay đã trả thâu được gần một tỷ bạc. Một số người thiếu thuế nhưng vẫn ngoan cố không chịu đóng thì Bộ Tài chánh đã hoặc sẽ áp dụng những biện pháp cần thiết để đưa ra tòa. Một số khác đã đóng đủ cả cuộc thương lượng để đóng lần số thuế còn thiếu.

Trả lời một câu hỏi liên quan đến việc thuế lẫn và các ngân hàng lâu thuế khác xuất xứ các PXMỹ đã làm thiệt thòi nhiều cho ngân sách quốc gia và bóp chết ngành sản xuất bằng nội hóa, viên chức này tiết lộ nay mai tình trạng này sẽ được chấm dứt, và hiện Bộ Tài chánh đã chính thức yêu cầu gửi chức Hoa Kỳ có thâm quyền và bộ đã đề nghị ý tiếp tay với bộ Tài chánh để ngăn chặn hàng lậu thuế tungbanh trên thị trường Việt Nam.

SAIGON

PHÁI ĐOÀN VIỆT KIỀU Ở AI LAO VỀ SAIGON VIẾNG THĂM CHIẾN SĨ TIỀN TUYẾN

SAIGON 6-11 (VTX).— Phái đoàn «Tổ Hải ngoại về tiền tuyến» gồm 12 nam nữ Việt Kiều từ Ai Lao trở về thăm quê nhà và tiền tuyến sáng 6-11 đã đến viếng Bộ Thông tin.

Luật sư Lê Trọng Quát, thủ trưởng Thông Tin đã tiếp đón phái đoàn với một niềm hân hoan đặc biệt. Ông nói «Tôi rất sung sướng, niềm sung sướng của đại gia đình khi có người con đi xa trở về sum họp».

Về đến Saigon trong ngày 4-11 phái đoàn «Tổ Hải ngoại về tiền tuyến» lưu lại quê nhà 15 ngày để thăm viếng các chiến sĩ tiền đồn và quan sát tận nơi những hiểu biết mà đàn quân ta đã đạt được. Phái đoàn sẽ yết kiến chủ tịch viện viện vào chiều 6-11 và viếng thăm một số cơ Bộ trong chiều đó và trước khi lên đường thăm các Vùng Chiến Thuật vào ngày 8-11-69.

NGÀNH TRUNG HỌC TƯ THỤC VN ĐÃ TIẾN HAY ĐÃ LÙI ? CÁC TRƯỜNG HỌC TƯ THỤC TẠI Saigon và các Tỉnh sẽ bị đánh thuế như các tiệm buôn ?

SAIGON — Chiến khoảng 215 Trăng số Trường Trung học trên toàn quốc, các trung học Tư thục tại VN đã thu hút gần gần đó số trung số học sinh Trung học.

Tài liệu nhìn nhất được Bộ Giáo Dục công bố cho thấy rằng, tính đến cuối niên học 1968-1969, số trường Trung học tư thục trên toàn quốc đã lên đến 514 trường với 327.568 học sinh.

Trong khi đó, số trường Trung học Công lập là 230 trường với 189.286 học sinh theo học.

Với số Học Sinh gia tăng mau lẹ, các trường trung học công lập không đủ khả năng thu hút hết, do đó số trường tư thục đã phải gia tăng số lượng từ năm 1963 đến nay để đáp ứng nhu cầu.

Sự phát triển quá nhanh chóng này đã khiến cho ngành tư thục gặp phải một vài sức trộn trong việc điều hành, thế nhưng sự phát triển này cũng đã đem lại nhiều tích lợi đáng kể nhất là trong thời buổi chiến tranh này.

Số trường Trung học tư thục kể năm 1963 là 317 so với hiện nay là 514 đã thăng một số lớn học sinh gia tăng từ 146.569 vào năm 1963 lên đến 327.568 vào năm 1969.

Để phù trách việc giảng dạy cho hàng trăm ngàn học sinh nói trên, hiện nay đã có 8.562 giáo sư tư thục, tính ra mỗi giáo sư trung bình phụ trách giảng dạy cho khoảng 38 học sinh.

Nhưng trên thực tế số học sinh mà giáo sư tư thục phụ trách trung mỗi lớp lại nhiều gấp đôi có khi gấp 3 con số 38 trên đây nên nhà

Các giáo sư tư thục cho đây hiện tượng này sảy ra vì sự khan hiếm giáo sư có khả năng phụ trách giảng dạy các lớp đệ nhị cấp.

Tổng Cục Trường TCTT điều trần trước Ủy Ban Kinh tế Thượng viện

Siêu Thị Nguyễn Đu từ 1967 đến nay lỗ trên 35 triệu bạc

SAIGON 7-11 (LVP).— Hôm qua sáng nay, ông Tổng CụcTrưởng TCTT Nguyễn Ngọc Nhân cùng một phái đoàn tiếp tế đã radiêutrắtrước Ủy Ban Kinh Tế Thượng Viện.

Trong cuộc điều trần nói trên, ông T.C. Trưởng đã cho biết các công chức và nhân viên Dân Chính thuộc B.Q.P hiện đang sự tại Saigon và Gia Định được cung cấp gạo tại T.C.T.T. Còn các quân nhân thì được mua gạo tại Quân Tiếp Vụ. Việc bán chịu gạo được thực hiện qua hệ thống Bán Tiếp Liệu.

Cần cứ trên nhu cầu, tính theo giá chuẩn cấp phát của Ban Tiếp Liệu lập và cả Trường Cơ Quan kiểm soát và kỹ chức nhân viên. Công chức hay quân nhân được mua chịu một bao 45kg600, riêng người có gia đình được mua chịu 2 bao nữa nữa.

Bán chịu theo lối đăng mua cuối tháng trả tiền. Thời hạn tối đa là 30 ngày.

Trong cuộc hợp này, các nghị sĩ đã nêu nhiều câu hỏi liên quan đến tình hình tài chánh của T.C.T.T và ông N.B. Nhân cho biết là 21.372.000$ năm 1968 lỗ phòng định vào không 9 triệu và mấy tháng đầu của năm 69 lỗ trên 5 triệu đồng.

Khi trả lời câu hỏi của NS Ngũ. ôngNhân cho biết số gạo bị chảy vì bị ẩm cấp tại các kho gạo ở Chợ lớn trong đó Kho Thủ Đức là 6347 tấn. Các nghị sĩ cho rằng cần gấp mở lại cuộc điều tra vụ này.

CẤP PHÁT THẺ Siêu Thị Ng. Đu năm 1970

SAIGON 7-11.— Thẻ vào Siêu thị Nguyễn Đu năm 1970 đã được ấn phát từ ngày 1-11 vừa qua.

Ủy Ban Quản Trị và Phái Triển Siêu Thị Tổng cuộc Tiếp Tế cho biết thế Siêu Thị Nguyễn Du 1970 không có đặc ân hành và có thể được áp dụng cho mọi trường hợp. Lệ phí ấn thể là 20 đồng. Riêng quân nhân và công chức được cấp thẻ miễn phí, nhưng phải do các Ban Tiếp Liệu Cơ quan thực hiện.

SỬA LẠI CHO ĐÚNG

SAIGON — Trong số báo rồi, chúng tôi có loan tin 3 ông Phó giám đốc Thuế vụ xin từ chức, trong số đó ông Trần văn Hòa mà chúng tôi đã viết sai là Trần văn Hòng.

Trân trọng cáo lỗi cùng ông Trần văn Hòa và bạn đọc về sự sơ suất này.

Quân chánh qui B.V. khởi tấn công

TIẾP THEO G TRANG 1

Chưa biết có bao nhiêu tàu đổ bộ bị hư hại ?

Cáo cáo chính phủ nói năm ở bên bờ sông đánh cho các lực lượng của Thầy Quân Lực Chiến và HảiQuân VN vào tiếp vùng đồng bằng Cửu Long. Đây là cuộc tấn công lớnnhất Tại Ấy kể từ khi quân lực VNCH đến tranh giành cuộc tranh quân thay thế lực lượng Đồng Minh và Hải quân Hoa Kỳ rút đi mà Hạ vựa qua trong kế hoạch đầu tiên rút 25 ngàn quân của Tổng Thống Nixon.

Lực lượng Hải Quân uy vũ nhận được 200 tuần giang và tàu đổ bộ của Hải Quân đến Kg. Các bản tin đầu tiên không cho biết bao nhiêu tàu tại cửa lực bị tổn thất và nếu có thì có bao nhiêu tàu bị hư hại.

Phát ngôn viên nói rằng quân Bắc Việt vừa phục kích vô vừa mở cuộc tấn công đánh bộ. Trong số 75 xác địch on lại trên trận tuyến, 50xác nằm chất đống quanh chu vi phòng thủ của cứu viện.

Người ta tiên báo đồng minh cho rằng ít nhất là vô 2 trung đoàn Bắc Việt không 2500 người đã tấn nhập vào vùng đồng bằng kể từ là HK rút quân khỏi đây và đa số lực lượng trên của địch biến nhu trong riêng U Minh.

Công quân gia tăng các cuộc phục kích : Tính Mỹ Tho bị 28 thương vong

Trong lúc tình hình chiến sự đang sôi động, công quân đã gia tăng các cuộc phục kích lên tới con số đáng kể.

Trong đêm thứ Năm vừa qua thứ Sáu, công quân đã gây ra 3 vụ phục kích, trong đó có 13 vụ được coi là quan trọng vì đã gây thiệt hại. Trong số 40 vụ phục kích xảy ra ở 4 Chiến Thuật bị ngăn chặt vào 26 vụ. Thànhphốmỹ Tho đãbàtoàlỗ Định đạn vào cái lầu thứ 4 Ngũ quân bị thương, quân bị Bến Tranh bị 7 quân. Tên 10 người bị thương, quân bị Chợ Gạo có 5 quả lựu 1 chết 6 bị thương.

Các phân đội bay B52 chiếm bom thứ Năm đã thực hiện 5 phi vụ xuống các vùng rừng rậm tại Quảng Trị, Tây Ninh và Quảng Ngãi.

Sẽ đánh lớn tại Đức Lập?

Người tin UPI nói rằng hiện có khoảng 3 ngàn quân Bắc Việt đang hoạt động quanh đồn Đức Lập đang thi hành một kế hoạch nhằm tiêu tan của

Nhiều nguồn tin Gibson của UPI được các tư lệnh đồng minh ở vùng này cho biết hy vọng tiến đoàn là sẽ có 1 cuộc tấn công lớn vào Đức Lập trong vòng 4 ngày tới. Trong ngày thứ năm Cộng quân cũng đã phóng 3 trái đạn vào đây gây thiệt hại nhỏ về vũ binh số khác bị thương. Thông tin viên ngày thường thuật lại rằng các bắn tiễn 122 ly đã được bắn ở bưởng Cần Bắt tới.

Nhiếp ảnh viên Kent Potter của UPI trước đó đã cho biết cho đồng ở Đức Lập sẽ tiến đến Lực lượng Đặc Biệt đã bắt cả các phi cơ vận tải đang phải giúp việc tiếp viện cho đồn.

Đại Tá Vũ Văn Canh, Tư Lệnh SD 23 cho biết ông hy vọng vấn giữ được Đức Lập mà không có chuyện gì xảy ra. Ông nói rằng «chúng tôi có đủ lực lượng để làm việc đó».

NS Ng-văn-Ngãi rút lui khỏi đảng Đại Việt cách mạng

SAIGON 6-11 (VTX).— Nghị sĩ Nguyễn văn Ngãi hôm nay mạnh dạn tuyên bố rút lui khỏi đảng Đại Việt không còn cộng tác với ông Hà Thúc Ký trong đảng Đại Việt Cách Mạng.

Trong đó, ông Ngãi cho biết thêm rằng ba thàng nay ông đã không hoạt động gì với ông Ký nữa, và từ hai năm nay giữa ông và ông Hà Thúc Ký đã có sự bất hòa sau khi xảy ra sự quan điểm trong việc nhìn định những vấn đề quốc gia cũng như về quan niệm cần bàn tổ chức và điều hành nội bộ đảng.

Ngoài ra, ông Ngãi cho biàn bào hiện đang cùng một nhóm anh em quốc gia khác đang chuẩn bị tổ chức một lực lượng quốc gia cần bản rộng rãi hơn và sẽ ra mắt khi bội đủ những điều kiện cần thiết.

NGÀNH TRUNG HỌC TƯ THỤC VN ĐÃ TIẾN HAY ĐÃ LÙI ? CÁC TRƯỜNG HỌC TƯ THỤC TẠI Saigon và các Tỉnh sẽ bị đánh thuế như các tiệm buôn ?

SAIGON — Chiến khoảng 215 Trăng số Trường Trung học trên toàn quốc, các trung học Tư thục tại VN đã thu hút gần gần đó số trung số học sinh Trung học.

Tài liệu nhìn nhất được Bộ Giáo Dục công bố cho thấy rằng, tính đến cuối niên học 1968-1969, số trường Trung học tư thục trên toàn quốc đã lên đến 514 trường với 327.568 học sinh.

Trong khi đó, số trường Trung học Công lập là 230 trường với 189.286 học sinh theo học.

Với số Học Sinh gia tăng mau lẹ, các trường trung học công lập không đủ khả năng thu hút hết, do đó số trường tư thục đã phải gia tăng số lượng từ năm 1963 đến nay để đáp ứng nhu cầu.

Sự phát triển quá nhanh chóng này đã khiến cho ngành tư thục gặp phải một vài sức trộn trong việc điều hành, thế nhưng sự phát triển này cũng đã đem lại nhiều tích lợi đáng kể nhất là trong thời buổi chiến tranh này.

Số trường Trung học tư thục kể năm 1963là 317 so với hiện nay là 514 đã thăng một số lớn học sinh gia tăng từ 146.569 vào năm 1963 lên đến 327.568 vào năm1969.

Để phù trách việc giảng dạy cho hàng trăm ngàn học sinh nói trên, hiện nay đã có 8.562 giáo sư tưthục, tính ra mỗi giáo sư trung bình phụ trách giảng dạy cho khoảng 38 học sinh.

Nhưng trên thực tế số học sinh mà giáo sư tư thục phụ trách trung mỗi lớp lại nhiều gấp đôi có khi gấp 3 con số 38 trên đây nên nhà

Các giáo sư tư thục cho đây hiện tượng này sảy ra vì sự khan hiếm giáo sư có khả năng phụ trách giảng dạy các lớp đệ nhị cấp.

CÔNG QUÂN MON MEN XÂM NHẬP ĐÔ-THÀNH

TIẾP THEO D TRANG 1

Đó các bảo cáo đầu tiên chỉ có tính cách tổng quát, các nguồn tin cũng cho biết hai cuộc giao tranh đã xảy ra tại Long xuyên và Châu Đốc.

Trong một cuộc giao tranh I trung đó cánh sát Dã chiến đã đánh bại trung đội cộng quân bị bắn tên và tịch thu 2 súng AK-47. Phía cảnh sát có 2 bị thương.

Trong cuộc đụng độ thứ hai, một trung đội Cảnh Sát Dã Chiến khác đã bị không ba trung đội cộng quân bắn tới. 1 tử thương và 5 bị thương trong khi địch rút đi. Tiểu thắc của địch không được rõ.

Cả Bộ Tư Lệnh Hoa Kỳ và phái ngôn viên Hoa Kỳ tại Bộ thăm Thủ Đô đều không có tin tức gì về vụ cuộc đụng độ trên.

Phát ngôn viên Biệt khu Thủ Đô cho biết có tin về hai cuộc đụng độ nhỏ giữa cộng quân và Cảnh sát Quốc gia lúc gần 2 giờ sáng, nhưng trong bao cáo mà ông có thì có 2 cảnh sát bị thương và không có tin địch bắn bị thương.

Chưa có tin gì là có cuộc đụng độ nào khác xảy ra tại Saigon.

Cộng quân tấn công ?

Tin tin VTX nói lom bao khác hơn : Cộng quân lúc 1 giờ 20 sáng nay đã tấn công vào vị trí đóng quân của lực lượng Cảnh sát Dã Chiến Biệt khu VII Đô Thành gây thiệt hại một tử thương và bảy bị thương.

Vào giờ nói trên, một toán Việt cộng không rõ quân số đã đặt bích vào một trung đội Cảnh sát Dã chiến đang đóng tại Gò Sàu Vì, Phường Hòa Thạnh thuộc Ấp tân sơn Nhì. Chiến bị thương và khí được bảo toàn. Địch đã bắn lọc bắc chết tại chỗ và tịch thu hai AK 50.

Cộng quân trênsát phường PhúThạnh 1Trung đội Cảnh sát Dã chiến đang đóng ở Công Bà Tòa Phương Phú Định cũng bị mộtlực lượng Cộng quân không rõ quân số tấn công gây ra năm bị thương,và một tử thương. Ta tịch thu hai AK 50 và một B 40 Địch bại và nhàn mang dịch không rõ.

ĐỌC VÀ CÔ ĐỘNG NGUYỆT SAN CẤP TIẾN

Giá biểu Taxi–xích lô trong đô thành

SAIGON 7-11 (VTX).— Tòa Đô Chánh hôm nay đã ấn định lại giá biểu đi xe Taxi và Xích lô đạp, Xích lô máy trong Đô Thành.

Các giá biểu trên được ấn định như sau :

Giá biểu xe tắc xi

— Giá lên xe bề cửa 15đ
— Giá mỗi cây số ngàn. . . 10đ
— Giá tối thiểu mỗi cuốc . . 40đ
— Giá mỗi xe mỗi giờ. . . . 125đ

Những cuốc xe từ 22 giờ đêm đến 5 giờ sáng (trong trường hợp lịnh giới nghiêm đương hiệu lực) cộng thêm 20% giá biểu, trừ trường hợp đã ấn định trước.

Tòa đô chánh nhấn mạnh mọi sự vi phạm như không bề cửa, đòi đi cuốc thay vì chạy đồng hồ,từ chối nước khách Việt Nam, vượt ra ở khu đồng ngườikiểu sẽ bị trừ giấy bằng thêu luật lệ hiện hành.

Giá biểu đi Xích lô máy.

Giá biểu áp dụng trên các quãng đường thông dụng như sau :

— Từ Sàigon đến Dakao. . . 40đ
— Từ Sàigon đến Tân Định 40đ
— Từ Sàigon đến Trương Minh Ký. 40đ
— Từ Sàigon đếnViệtPasteur 40đ
— Từ Sàigon đếnChợLớnCũ 50đ
— Từ Sàigon đến Đình 50đ
— Từ Sàigon đến Lăng Tô 50đ
— Từ Sàigon đếnChánhHưng 50đ
— Từ Sàigon đếnPhúNhuận. 50đ
— Từ Sàigon đến Bình Tây. . . 50đ
— Từ Sàigon đến Thị Nghè . 45đ
— Từ Sàigon đến Bến đò Tăng Nhơn Phú . . . . 55 đồng
—TừSàigon đến XómChiếu 40đ.
—TừSàigon đếnChợ H Hưng 50đ.
— Từ Chợ Lớn đến Bến đò cũ Sàigon . . . . . 60đ.
— Từ Chợ Lớn có đến cầu bắt Bình Tây. . . . . 45đ.
— Từ Chợ lớn đến Phú Lâm45đ.
— Từ Chợ lớn đến Trường đua Phú Thọ. 40đ

Giá biểu đi xích lô đạp

Mỗi cuốc xe dưới 500 thước, tối thiểu 30đ, trên 500 thước giá do khách và phu xe thỏa hiệp.

Giá biểu trên đây phải được niêm yết tại nhiều lần Bến Gò Đục can chiếp, Bộ Tài Chánh cũng xem các thực tế như những xí nghiệp tư về phương diện thể mà, hay nói một cách khác tư thục vẫn được đồng hàa với các tiệm buôn.

Điều mong ước của ngành Tư thục là làm thế nào để sửa bà hàn quan niệm trên bàu ngành Tư thục được xem như những cơ quan vân hóa Giáo Dục.

Cũng gần chục tư thục đã yêu cầu chính phủ xem ban hành một quí chế rõ ràng hơn cho ngành Tư thục, hầu có thể nâng cao giá trị của những cơ quan vân hóa tư nhân.

(Còn tiếp)

TIN TÒA ÁN

Vụ VC liệng lựu đạn vào nhà chủ khóm Bến BaDinh Quận 8 ra Tòa án quân sự

Một nữ cán bộ V.C. hướng dẫn bộ đội V.C. tấn công Saigon hồi tết Mậu Thân bị 12 năm khổ sai

SAIGON 7-11-69.— Ngày 21.12.68, trong khi đang canh gác tại khu Chuồng Bò thuộc Khóm 9 Phường Hòng Phát, 2 đoàn viên Nhân Dân Tự Vệ đã bắt 3 phát viên VC tên Nguyễn-v.-Cường cán bộVC. Rồi do cung xuất của tên này, cơ quan an sinh đã lần lượt bắt gần 33 cán bộ thuộc tổ chức Quận Đội 8 bí ẩn Cần Đô, đang thời tịch thu 18 súng trường, 30 bảng đạn, 800 viên đạn,7 lựu đạn M.26 3 thủ Pháo đã, máy phát ích, máy may, máy đánh chữ, xe gắn máy, dụng cụ in truyền đơn, tài liệu và cần cước giả cung cấp nhà số 98/135c Bến NguyễnDao Saigon. Trong cuộc điều tra Nguyễn văn Phẩu, khai bắt đầu hoạt động cho VC từ năm 1960, trong cơ quan Quân chế thu Hồ Bí Hạp Nhựa.

Với chức vụ Tổ Trưởng Công Đoàn cuối năm 1964, y tham dự khóa huấn luyện an ninh cấp quận và Tổ Bí trong 3 tháng cuối 1955, y lãm thuộc kế toántrong hàn kinh tài Quận Nhì Bí Thăng 5.68, y được đưa ra Sàigon nhà cán bộ Ủy Viên Quân Sự Quận phụ trách về an ninh phường Hòng Phát, y nhìn nhận đã chỉ thị cho Ba Bảy Trung bàn cán tình hình sẽ tấp đánh sách CSCA trong vùng Tết 11-68, y đã giao cho Thy Thanh tự quản lựu đạn để nếm vào nhà chủ khóm Bến Ba Đinh nhưng không gây tử thương cho ai cả. Khi xảy nhập Đô Thành, Nguyễn Phẩu được khám riêng theo Browing. Y bị bắt ngày 26-12-68 cùng với khẩu súng ấy. Trần văn Hai tự Trần Hòa, nhân năm 1965 y thì tham gia hoạt động cho VC cung tự cách Hội viên và đã tham gia các chuyện vận tải Quân, Lương Gia Đình Binh Sĩ Binh nhưng không gây tử thương cho ai cả. Khi xảy nhập Đô Thành, Trần văn Hai

Cấp tiến
TỔ QUỐC • TỰ DO • TIẾN BỘ
Tòa soạn và Trị sự 242 tạc Phan-đình-Phùng SAIGON—Đ.T.: 25.875
• THỨ BẢY 8-11-1969 •

SAU HAI VỤ ÁN MẠNG PHẢI CHĂNG

đang có vấn đề «đen trắng» trong quân đội Mỹ ở V.N?

Ai cũng biết rằng từ mấy năm nay, vấn đề kỳ thị «Đen—Trắng» đang là một vấn đề ở chung đáng lo ngại của xã hội Mỹ.

Ngoài các tổ chức đấu tranh hợp pháp và hợp hiến của người Mỹ đen, mấy năm gần đây, đã xuất hiện mấy tổ chức đa đen bất hợp pháp, chủ trương bạo động vũ trang và xu hướng cực tả thân C.S. rất rõ rệt. Một trong những tổ chức này là:

Đảng Hắc Báo (Black Panthers)

Ông J. Edgar Hoover, Tổng Giám đốc Cơ quan An ninh F.B.I. (Federal Bureau of Investigation) từ 30 năm nay, đã nói về Đảng Black Panthers một câu như vầy: «Trong hiện tại, đó là mối hăm dọa to tác nhứt cho nền an ninh nội bộ của nước Huê Kỳ».

Ông Edgar Hoover là một người thường bị chỉ trích là thiên hữu quá khích, nhưn ở đây câu trên của ông thấy CS là ông ta nhứt định làm đúng. Bởi lẽ đó, lời phê bình của ông đối với Đảng Hắc Báo có người cho là hơi quá lố.

Thực sự thì Đảng Black Panthers là gì?

Tổng hợp tài liệu ngoại quốc có thể tóm tắt mấy điểm sau đây:

— Thành hình vào khoảng 1966. Đến nay có khoảng 5000 đảng viên rải rác trong các xóm đa đen nghèo khổ của các thành phố lớn Huê kỳ. Cũng được một số nhỏ sinh viên đại học đa đen lần tăng hưởng ứng.

Chủ trương căn bản:

a) — Không có lý thuyết chủ nghĩa gì rõ rệt. Một vài lãnh tụ và nhiều đảng viên có xu hướng xùng mộ Mao trạch Đông và Chế Guevara (người cầm bộ Quốc tế CS đã gây dựng Cuba và sách động chiến tranh du kích ở nhiều nước Nam Mỹ. Bị giết ở Bolivie).

b) — Cho rằng đấu tranh hợp pháp và hợp hiến cho quyền lợi người Mỹ đen không bao giờ thành công được (vì chính quyền và người Mỹ trắng đều phản động quá mạnh). Sách động một cuộc vũ trang bạo động tiến đến việc thành lập một quốc gia riêng cho người Mỹ đa đen, từ riêng, không chấp nhận quốc tịch Huê kỳ.

Bởi chủ trương cần bản quá khích đó, Đảng Black Panthers bị xem là bất hợp pháp, bị đặt ngoài vòng pháp luật và bị không bổ thăng tay. Để chống đối dân ấp, Black Panthers đã gây nhiều vụ đụng chạm với trung vừa quan, nhưng vẫn thắng lợi.

Cách đây khoảng năm sáu tháng, một đảng viên Black Panthers tên Alex Rackley bị đồng bọn tỉnh nghi là làm điềm chỉ cho an ninh FBI và đã bị thanh toán sau khi tra tấn dành đập tàn nhẫn. Dựa vào vụ thanh toán này, quan an ninh FBI quyết định dàn áp tới cùng. Trong vòng ba tháng, hơn 140 người, trong đó hơn 40 lãnh tụ và «cán-bộ» cao cấp đã bị bắt giam dưa ra Tòa lãnh án. Tuần báo Rampart của HắcBáo tố cáo rằng chính quyền Nixon dàn áp theo lối phát xít nhưng kỳ thật thì tổ chức Hắc Báo cũng chẳng hiền hòa gì.

Tháng 6/1969, khi Cảnh sát tiểu bang California đến lục soát một trụ sở Hắc Báo ở thành phố Sacremento đề tìm bắt vô khí chứa chấp bất hợp pháp thì súng từ trong trụ sở đã bắn ra như mưa làm bị thương hơn một chục ông cảnh sát. Ngày 16 tháng 8/69, phải dùng đến 50 cảnh sát vũ trang hùng hậu mới bắt được lãnh tụ Bobby Seale trong một đám cưới «hip-py». Ông Eldridge Cleaver «Tổng trưởng Thông tin» của Chánh phủ đa đen lưu tại lưu vong sang Algérie. Đầu năo Black Panthers có hỗ tan rã nhưng tinh thần và chủ trương quá khích vẫn nguyên vẹn.

Lây vào các trường Đại học

Cho đến nay, kể về số lượng, kể về những âm mưu bạo động lẻ tẻ, chưa thấy gì có thể xem nhóm Hắt Báo là nguy hại cho tương lai của nước Mỹ và nền dân chủ Mỹ. Điểm nguyhại là cái tinh thần vô trang bạo động, sự tin tưởng rơi một cuộc cách mạng vũ trang theo lối CS đang lan rộng trong giới trẻ cả người Mỹ đen lẫn Mỹ trắng. Tinh trạng thanh niên Mỹ đầy dủ vật chất mà «bất mãn đời» đang vô cùng thuận lợi cho sự bành trướng của chủ trương bạo động của nhóm Hắc Báo.

Giới lãnh đạo của nhóm này cũng khôn khéo nhận thấy như vậy nên mở rộng việc tuyển chọn của mình ra khỏi phạm vi người Mỹ đen để lôi cuốn giới sinh viên đại học. Trong một quyển sách xuất bản ở Paris trong mùa thu năm nay, ông Eldridge Cleaver đã viết: «Cuộc cách mạng của chúng tôi sẽ thành hiện Mỹ đen hưởng ứng tích cực chủ trương bạo động của nhóm Black Panthers và chưa có một cuộc «khởi nghĩa» nào lan rộng ra được. Nhưng cũng như trên đã nói, chủ trương thiên tả (sùng mộ Mao trạch Đông và Chế Guevara) của nhóm Hắc Báo đang được thanh niên đại học đa trắng hưởng ứng ít nhiều và điều đáng ngại là chỉ đó. Hơn nữa, người ta ghi nhận rằng tinh thần Hắc Báo cũng đang len lỏi vào các phân tử đa đen của quân đội Mỹ.

Từ hơn 50 năm nay, có thể nói là chỉ trong quân đội Mỹ là tính trang kỳ thị đen trắng nhẹ nhàng nhứt, ít gây xung đột nhứt, mặc dầu nó vẫn có. (trong lịch sử Mỹ chỉ mới vài người đen lên được cấp Tướng và một số nhỏ lên được hàng Trung và Đại tá).

Tinh đồi nội, đồng lao cộng khổ đã làm cho người quân nhơn Mỹ trắng đối xử với bạn đồng đội đa đen khoan hồng hơn, thân mật hơn nhiều. Tuy nhiên nhìn vào hàng ngũ quân đội Mỹ ở VN, chúng ta vẫn nhận thấy vài việc sau đây:

— Binh sĩ đen và trắng vẫn «chơi» riêng (lính Mỹ đen gần như «lập làng» ở các phòng trà, quán rượu phía Khánh Hội Quận Tư và tính trạng đó từ từ thành thông lệ).

— Các đơn-vị nhiều da đen thường được dùng vào các chiến dịch «nặng».

Trong khi đó thì, từ Mỹ sang VN, các vụ xung đột đen trắng xảy ra ngày một nhiều. Ở một vài căn cứ lớn của Mỹ đã có những vụ đánh lộn giữa đen trắng, lôi cuốn cả tiểu đoàn (như Fort Braggs, Levenworth và một vài nơi khác). Vấn đề hòa hình cũng đang là một đầu đề thêm vào việc kỳ thị đen trắng, gây vài vụ đụng chạm nhỏ nhưng có đổ máu. Tuy Bộ Tư lịnh Mỹ ở V.N. đề đặt và kín đáo nhưng người ta cũng biết là có lại vụ gần đây nhứt.

1) Một binh sĩ da đen, cái nhau về chiến tranh với một đồng đội đa trắng đã bắn chết người này khi cả hai đang gác tại Tòa Đại sứ Mỹ ở Sàigòn.

2) Gần đây hơn, đã xảy ra vụ nem lựu đạn chết và bị thương mấy sĩ quan Mỹ đa trắng ở Tây-ninh mà người ta nghi rằng thủ phạm là một quân nhơn da đen.

Trong khi đó, tin tức cho biết rằng ngày 15-10 vừa qua, khi phong-trào phản chiến rầm rộ ở Mỹ, ở V.N. một số binh sĩ Mỹ (nhiều da đen) đã đeo băng tang ở tay trong lúc đi hành quân. Bộ Tư lịnh Mỹ ở V.N. đã tuyên bố rằng không xem đó là một vi phạm kỷ luật vì số binh sĩ kia vẫn tuân lịnh và đi hành quân đàng hoàng.

Cho tới đây, thực sự thì chưa có gì đáng ngại. Nhưng với phong trào thanh niên «bất mãn đời» trong tổ chức Hắc Báo có thể khai thác được, vấn đề có thể lần lần lan rộng hơn làm cho ông J. Edgar Hoover lo ngại không phải hoàn toàn vô lý vậy.

PHẠM-THÁI **NGUYỄN-NGỌC-TẤN**

CHÁNH TRỊ

NHỮNG KẺ LÀM *thiên hạ loạn*

Ngày xưa có ông Đặng Tích là một tay mưu sĩ nổi tiếng. Gặp năm lụt lội, nước sông Vị lên cao, một nhà giàu chăng may có thân nhân chết đuối. Trong xóm có kẻ vớt được xác. Người nhà giàu đến xin chuộc đem về chôn cất, nhưng kẻ vớt xác đòi quá nhiều tiền! Người nhà giàu đến vấn kế Đặng Tích. Họ Đặng bảo:

— Cứ để yên. Nó có bán được cái xác ấy cho ai mà sợ?

Kẻ vớt được xác đợi mãi không thấy người nhà giàu đến xin chuộc nữa, lo sợ xác chết sẽ sình thối lên, mới đem câu chuyện thưa với Đặng Tích, nhờ bày mưu giúp. Đặng Tích lại bảo:

— Cứ để yên. Nó còn mua cái xác ấy của ai được mà sợ?

Lý luận của Đặng Tích quả không sai. Người nhà giàu nếu không mua của người vớt xác nói trên thì tìm ở đâu mua cho được cái xác của thân nhân mình? Ngược lại, anh chàng vớt được xác, nếu không bán cái xác chết đuối ấy cho người nhà giàu, thì trên thế gian này, thử hỏi còn ai chịu bỏ tiền ra mua cái xác sình thối đó?

Nghe lời Đặng Tích, hai người «ngô mật nhau», chờ đợi, chẳng ai chịu nhượng bộ, để cái xác rưỡi bu, dòi đục! Rốt cuộc, người nhà giàu mang tội bất nghĩa, kẻ vớt xác mang tội bất nhơn, chỉ có Đặng Tích đứng trung gian hưởng lợi!

Hành động «xúi nguyên đục bị» của Đặng Tích trên đây, người Việt Nam thường gọi nôm na là «đòn xóc hai đầu». Họ bày mưu cho phe nhóm này chống phe nhóm nọ, rồi lại lập kế cho phe nhóm nọ đối phó với phe nhóm kia. Họ có nhiều mưu mô, sáng kiến thực đấy, nhưng thay vì đem tài ba sẵn có ấy ra giúp nước cứu dân, họ lại làm cho nước thêm hư, dân thêm loạn. Họ không có lập trường và đối tượng nhất định, hễ ai đến cầu cạnh họ, mang lợi tới cho họ là họ «bày mưu lập kế» giúp cho.

Một giản diện cung cấp tin tức cho cả hai phe đối nghịch, một nhà buôn bán những món hàng thuộc nhu cầu quân sự cho cả Cộng sản Lân Quốc gia, một nhà bác học giúp bên nầy chế tạo bom nguyên tử, rồi lại giúp bên nọ sản xuất hỏa tiễn phòng không v.v... họ đều là những mẫu đồ của Đặng Tích, sinh ra để làm cho thiên hạ loạn!

MINH NHẬT

TUỔI TRẺ PHÁ SẢN, VIỄN TƯỞNG MỘT MAI...

● TỪ GIA ĐÌNH, HỌC ĐƯỜNG ĐẾN THỰC TẾ CUỘC SỐNG...
GIỜI TRẺ BÂY GIỜ NGHĨ GÌ ?

— TRONG VŨ TRƯỜNG, DƯỚI ÁNH ĐÈN MÀU THÂM U...TẠI CÁC TRUNG TÂM HUẤN LUYỆN QUÂN SỰ NÒNG NẶC MÙI KA KI ĐẦM MỒ HÔI...
GIỜI TRẺ SỐNG RA SAO ?

(TIẾP THEO)

● PHẠM-CÔN-SƠN

Tôi bắt ngực cười và quay lại :

— Chắc chắn là gặp lại anh rồi, nhưng chưa chắc là tôi thể thành cuần dy đâu.

Lời nói không chủ định của tôi lại trở nên sự thật vào năm nghĩa đó. Ra khỏi anh bạn tôi thấy hàng những người thanh niên trẻ lang thang nơi nơi trong nắng Bảo đang của họ cho thự sinh, cho những nét ác chơi, phòng tăng, có những người cón đỡ tóc dài như con gái, ăn quần mặc bó e...vi.

Tôi nghĩ : họ sẽ cải dạng, thay đổi cuộc sống trong vài ngày tới...

Tôi lại, tôi cùng một số đông bằng hữu được đưa qua khu Tân Bình Dự Bị Sĩ Quan ngồi ở những trại có giường tầng 3 lớn quen với những người trình diện trước đã mặc quân phục. Những «tân mới» này chưa hết đi đường chào theo nhà binh lên đường hòa đã là những công chúa có cấp bực cao, có người là Chánh án, Tổng Giám Đốc, Chánh sự Vụ, Chủ Sự các nhà số trung ương, Phó tỉnh trưởng, Phó quận trưởng, Trưởng ty ở địa phương những kỹ sư, chuyên viên, Bác sĩ Nha sĩ. Mọi số khác là sinh viên, học sinh, trẻ tuổi, từ 19, 20 tiến 22.

Tôi đã bắt gặp trong số những người trẻ có những mẫu người đặc biệt chưa chịu gia từ ở các nơi phồng tăng, thác loạn. Đầu nói tóc, áo quần lôi thôi. đi đứng ít phẻ, ăn nhậu tới bội ở cầu lục bộ.

Một trong những người đã đỉnh các quân phục rồi mà mất tóc con gái vẫn còn, chưa chịu bớt, đã tăng đã được lịnh. Bạn bè hỏi anh chúng nào mới chịu bớt thì anh ta cười hề hề:

— Vội gì phải «xuống tóc». Chưa đi thụ huấn mà bớt. Mất tóc nếu chưa là điềm hiện hay lâm sai mà. Cái thứ nhất là nằm chung chăn với em chị người khác chỉ thấy cái đầu, với nét mặt nữa một của tao thành đệm người ta sẽ lầm tưởng hai người con gái ngủ chung với nhau. Vì vậy mà cố lắm tao được một em kéo về nhà xe trong film ông già, bà già nó đi Cập. Hai đứa tao ngủ chung vì ở trong phòng có may lạnh, đến chập tối thì bỗng quơ ra hai đứa lâm biếng chỗi dậy tắt máy lạnh, kéo chăn đắp tận mặt.

Không ngờ ông già bà già nó về thình lình. Bà già nó mở cửa phòng ngủ bước vào thấy hai cái đầu tóc dài không nghĩ ngờ gì hết tưởng nó ở nhà một mình sợ ma rồi mới có bạn gái về ngủ chung để giữ nhà...

Nói xong hắn cười lên ha hà nhẹ

— Nhờ vậy mà hai đứa tao thoát nạn lất sau tình đẹp, tao phải chuẩn bị. Vì cái nạn tao mới gặp mấy tác dây để làm kỷ niệm. Khi tao đi trình diện con bồ của tao ôm tao mà khóc. tiếc rẻ mái tóc thần sầu nây.

Qua hôm nay, anh chàng nây trong một bữa tiệc bạn đã bị cuộc «độ» bắt phải «xuống tóc» ngay, nhưng không thì bị mất «chầu» THỌC HUYẾT HEO» (rắn cầu xí). Anh chàng cười xu mặt.

Hôm sau nữa, có kết quả của cuộc khám sức khỏe. Trong lúc tôi đinh sinh rồng sẽ được mặc quân phục đi qua quân trường thì bị gọi đăng sổ ở vào tình trạng «không phải xách tới quân trường đi lành thêm quân trang đợt2» Viên Thượng sĩ thường vụ cho biết tôi chẳng những không phải tái khám mà được ra Hội Đồng ngay. Chắc được ở day đến với tôi bây giờ không còn đúng nghĩa nữa mà chính là bị

Thế thật, tôi chưa bao giờ nghĩ rằng mình là kẻ yếu ớt, trước mặt chúa đám can đảm tưởng tượng mình phải là một quan quyền hay một người lính đứng lược. Bây giờ, tôi chỉ mong muốn được đi đặt «trả nợ quốc gia» của một người vẫn lớ được tới sinh ra làm con trai, đầu ông.

Qua nửa đời người, hết 15 năm ở trong tình trạng phập phồng, lo lắng, không ăn định cuộc đời, không yên trí làm ăn, tôi chỉ muốn đi cho xong, càng sớm càng hay. Vì nhà cuộc đời còn lại của tôi tưởng chừng không còn bao lâu nữa. Bởi rõ ràng là đây con của tôi đã lần lượt lớn khôn sự thật là tôi có thể trở thành bực «ông ngoại» trong gia đình trong vòng 7,8 năm tới. Bây tám mươi qua nhanh lắm ! Đoạ có lẽ ?

Vậy mà tôi vẫn không được «trả nợ» cho xong. Định mệnh lại khiến tôi đi lệch cuộc đời. Trước khi đi trình diện nhập ngũ vì tự trọng, tôi đã hốt cao cái đầu, và chọn mặc bộ quần áo ka ki chỉ quyết thắp ngũ. Tôi cũng đã lo từ nhiều tháng trước những khoản tiền để sống cho gia đình dự trù cho những tháng tôi kẹt trong quân trường mà lương hướng phải bị giảm sụt tôi cũng không cung cấp nhu cầu thường xuyên của 6 thân mạng trong gia đình tôi (6 người chỉ trông vào tôi.)

Tôi không biết tình trạng cuộc đời của một người biết sự biết lo nghĩ cố ít nhiều cân bằn mà có như vậy thì với những bực trên mới 20,21 trong tay chưa có sự nghiệp thì sẽ phải ra sao khi cuộc đời phải sai lệch không thể ổn định ?

Ít nhứt tôi đã phải trả qua 70 năm cuộc đời ươn ươn, để đớ mà ngày nay vẫn chưa, không hiểu nổi tương lai mình sẽ đi về đâu thì lâm sao các bạn trẻ có thể tìm thấy tương lai của mình trong vòng 5, 3 năm sắp tới ?

Tôi bươn đó, trong phòng ngủ, những bạn đủ sức khỏe lành quân trang đợt 2 trở về «nhập xị» lên với những quốc ẩm, vật dụng mới Nếu gần tối có ba học sinh ở Tuy Hòa vào Saigon trình diện, trong số có 2 đầy đủ sức khỏe. Người còn lại em yếu phải tái khám.

Cuộc đời đổi với hai thanh niên đầy đủ sức khỏe nây có vẻ tố đẹp lắm : cả hai cười nói luôn miệng Một anh nói :

— Vậy là bắt đầu giã từ cuộcsống ăn bám cha mẹ rồi. Ông sẽ đi lâm quan, một lâm lớn, hai là ngôm cả tôi.

Tôi hỏi anh nghĩ sao về chế đề thanh niên trước thời cuộc thì anh ấy nói :

— Ở đâu cũng chết. Nhất cũng chết mà gan cùng chết. Hưởng thụ hay hy sinh, đâng nào cũng chết. Mặc kẻ đắc, nơi đau hay nơi đó. Bây giờ, bỏ sách vở, bỏ chơi bỏ để học «anh» giặc đã.

(CÒN NỮA)

TIN-TỨC và SINH-HOẠT
CỦA PHONG-TRÀO Q.G.C.T.

THÔNG BÁO SỐ 006

Sinh Hoạt

— Thị Bộ Đoàn đã tổ chức nhiều buổi khám bệnh miễn phí cho Đoàn viên Phong Trào và dân chúng. Hoạt bộ Ủy viên Xã Hội Thị Bộ Đã nâng.

— Thị Bộ Đoàng cũng đang xúc tiến việc cứu trợ đồng bào Tỷ Nạn Cộng Sản vùng tạm trung đồng đào tại Đông Giang Thị Bộ nên tiếp xúc với nhà cầm quyền địa phương để giúp đỡ hy trong công tác xã hội nầy. Tổng Bộ Xã Hội ở Trung Ương chưa đủ khả năng để bao quát trên toàn quốc.

Thẻ Đoàn Viên :

— Văn phòng thường trực Trung Ương sẽ gửi Thẻ Đoàn viên về cho các Tỉnh Bộ nào đã gửi giấy của nhà cầm quyền chứng nhận kết nhập trên 500 đoàn viên cho các Tỉnh Bộ sau đây :

1) Tỉnh Bộ Gia Định.
2) Tỉnh Bộ Quảng Ngãi.
3) Tỉnh Bộ Ba Giang

Tự các Bạn Chấp hành Tỉnh Bộ sẽ đánh máy điền tên họ Đoàn viên và đóng dấu Ban Chấp Hành Tỉnh Bộ sẽ gửi lên Văn phòng Trung Ương để Tổng thư ký ký tên và đóng dấu. Có mấy đợt là 500 đoàn viên. Yêu cầu các Tỉnh Bộ Gia định Quảng Ngãi, An Giang liên lạc về Văn phòng Trung ương để nhận Thẻ Đoàn viên.

Hợp thức hóa :

1) Tổng Bộ Tổ chức trong chớp các giấy chứng nhận của Tỉnh Bộ Vĩnh Long, Long An Định Tường và đặc biệt là Đô Thành Bộ Saigon — Gia Định.

— Kể đây các Tỉnh Bộ Kontum, B.T. Định, Bến Hòa, Hậu Nghĩa, Vĩ Bình cũng nên tiếp tục gửi tờ TrungUương trước ngày 15.11.69.

Ngày 4.11.1969
TỔNG BỘ TỔ CHỨC

THÔNG BÁO ĐIỆN THOẠI CỦA BCH/TƯ
Trân trọng thông báo cùng các chiến hữu, số điện thoại mới của Văn Phòng BCH/TƯ : 99.452

TÌM HIỂU MỘT TÔN-GIÁO MỚI XUẤT-HIỆN
TÔ TIÊN CHÍNH GIÁO LÀ GÌ?
● ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA TRƯƠNG-CỬU-LANG
(TIẾP THEO)

Nếu, sau một thời gian tạm trú với mái nhà tôle nghèo nàn gầy, người tín đồ chứng minh đã TẠO được một cái nhà mới, vững bền, đẹp được Cô quan nhìn vừa ý muốn «dọn nhà mới» thì chúng tôi MỪNG cho họ không hết chớ đâu có ngăn cản làm gì. Khi người ta đói (Đạo) mình chỉ có thể cho người ta mẩu bánh mì cũ để thỉnh thoảng mà có tay không ngon lành gì đó nhưng cũng cho thì GIÚP người ta ĐỠ ĐÓI. Đến khi người ta tiến lên, tìm được «thịt cá» ngon lành, không cho muốn ăn bánh mì cũ của mình nữa thì mình cũng để người ta tự tiện. Miễn hành mi cũ của mình cho đó, người đói (Đạo) không thiếu gì, ngày mai ngày kia mình vẫn cho người khác được Cô quan nhìn như vậy thì người phục vụ Tôn giáo mới có thể làm tròn sứ mạng của mình được. Còn trành đinh, còn kéo nếu, còn ngăn trở, còn suy tính «được người, mất người» là TRẦN TÂM còn ngự trị, còn lâm chủ lòng mình, và như vậy chưa làm được việc Đạo. Vua nước Sở được Cô quan, người nước Sở được cung, Tôn giáo nào phát triển được người, tôn giáo khác mất người KHÔNG PHẢI LÀ VẤN ĐỀ.

Vấn đề then chốt là làm sao cho tất cả mọi người VN đều chấp nhận mỗi người một Tôn giáo chớ đừng nghĩ theo về thân duy vật. Mỗi người VN chỉ có MỘT MÁI NHÀ, đừng ai đòng người trống nhơi nhơi, phơi mưa hết.

Đó là mục tiêu tối hậu của TTCG vậy. Người ta, cũng người hay mất người, đối với TTCG không thành vấn đề.

Do đó, khi một hayvô số giáo hữu của TTCG vững tới có ý định rời khỏi hàng ngũ tín đồ của chúng tôi để «bước» sang một tôn giáo khác thì thái độ của Giáo hội sẽ như sau đây :

1) Tuyệt đối, chúng tôi tuyệt nhiên không phản đối, hoàn toàn vui vẻ đưa người ấy đến với VỀ NHÀ MỚI

2) — Chúng tôi khuyên cao người đó NÊN CÓ NHÀ MỚI chớ đừng lâm nghề kẻ vô thân duy vật lầm đường lạc lối bỏ mai nhà tôle rồi ra ngoài trống phơi nắng phơi mưa là chuyện không nên. Nếu chúc chân bỏ cái nhà mới thì cái mừng của chúng tôi có lẽ còn hơn cả cái mừng của [illegible]

Nhưng bao thay như vậy đối với TTCG chúng tôi vẫn đã được người [illegible] [illegible] Bây giờ chúng tôi xin bước sang [illegible] của nhà bên. Nếu người từ hàng ngũ Tôn giáo khác [illegible] TTCG thì chúng tôi phải làm sao ? Điều này không có gì khó khăn rắc rối hết. TTCG không hề thấy thế bao giờ nên Nhờ chúng tôi đã nói với nhà bên, mục tiêu tối hậu vẫn quan trọng chưa của TTCG là làm sao cho tất cả mọi người VN, đều phải đạo tơm đề chọn lựa cho mình MỘT TÔN GIÁO hoặc cứ tôn giáo nào vì con người mà không tôn giáo khác gì thuyền không HÔNG BÁNH LÁI. Đối với tín đồ TTCG giáo hữu rời hàng ngũ đến với TTCG chúng tôi, thì Giáo Hội tự cho mình có bổn phận phải tiếp đón ngay. Chúng tôi tiếp đón ngay vì người ta «không để bết cứ ai bỏ mái nhà để ra đứng ngoài chỗ trống phơi mưa phơi nắng quy hiểm lắm» Chúng tôi nghĩ rằng như vậy người đó không bao giờ xảy ra đụng chạm được. Khi truyền giáo chúng tôi TUYỆT ĐỐI không «phân tuyến truyền» bất cứ tôn giáo bạn nào hết vì chúng tôi nghĩ rằng đồng bào «con nhà» rồi thì có chê khen, tra b đành lòi kéo người ta «thay nhà» để lắm gì ? Con thiếu gì người chưa có nhà kẻ mất sức mà lo cho họ. Do đó, nếu có người từ Tôn giáo khác đến với chúng tôi thì đó là do sự tự nguyện của họ. Họ đã tính nguyện thì của Tôn giáo mở rộng chúng tôi từ chối sao được ? Nhà bao phải nhận rằng như vậy là hợp tình, hợp lý cho ?

Bây giờ xin nói đến trường hợp những người lâm chánh trị gianhập Tôn giáo. Giáo Hội chúng tôi không thấy gì xấu hổ, lâm chánh trị cả mà vẫn là Tôn giáo. Giáo Hội chúng tôi khuyến khích anh lập trường chánh trị cả nhơn lại là mệt chuyện khác. Mặt đồng bào Thiên chúa, Chúa nhựt thì đi nhà thờ lo phần hồn cho mình nhưng ngày thường vẫn tọa quyền có chưa trong tuần thế đăng phải chánh trị nào đó ...

Xin miễn đừng mang chánh trị vào lâm giáo nhà thờ thôi. TTCG chúng tôi cũng vậy. Đừng mang chánh trị vào ngôi Tiếp Pháp Đường nầy, đừng lạm dụng danh nghĩa TTCG mà lâm chánh trị là đem lên rồi. Người ta mới cả nhơn đều có trọn quyền hoạt động chánh trị riêng, thân lập trường riêng của mình. Nhưng người lâm chánh trị lạm dụng danh nghĩa Giáo Hội thì đi ngoài Giáo Hội phải có thái độ với việc lạm dụng đó.

Câu trả lời của Đã Tê Đạm thì Giáo hữu mới biết chúng tôi liên quay sang một lãnh vực khác :

— Sau khi đọc qua tài liệu kinh Điển của Hội, không hiểu chúng tôi có lâm hay không, nhưng chúng tôi nhận thấy rằng đó phương diện ý thức hệ hình như TTCG không có một vũ trụ quan và một ý niệm về Thiên đường rõ rệt như các tôn giáo khác. Có phải đó là một điểm thiếu sót hay không ?

— Chúng tôi xin chấm dứt câu hỏi thì ông Tế đã dựa mắt nhìn ông Viên như muốn thường cầu trả lời cho ông ấy : Ông Viên hiểu ý, chầm rãi lên tiếng.

— Trước hết, chúng tôi xin phép nhà báo để nói rằng ba tiếng «điểm sơ sót» của nhà báo hoàn toàn không thể chấp nhận được. Như chúng tôi đã trình bày nhiều lần, tất cả tài liệu, kinh điển, giáo lý của Giáo Hội chúng tôi đều do Chư linh, xuyên qua Cơ đàn giáng truyền cho hàng tín. Như vậy không thể bảo rằng có sơ sót được vì lẽ làm sao con người chúng ta có thể nghĩ rằng Chư linh sơ sót ?

(CÒN NỮA)

Những bí ẩn chưa hề tiết lộ trong 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH ★★★ VĨNH LỢI

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

✻ Cái chết của Trung Tá Nguyễn triệu Hồng

(TIẾP THEO)

Nhưng Thiếu tá NCK cũng không bị phía ông Diệm bắt bớ hay điều tra gì lôi thôi đó là nhờ Trung tá Nguyễn xuân Vinh và Đại úy TMT không tiết lộ một điều gì về hành động của sĩ quan thuộc cấp. Nhờ sự im lặng «khe chín» ấy mà Thiếu tá NCK vẫn lành để về sau có thể tham dự những cuộc đảo chánh khác. Vì đảo đầu theo những khuyến dụ mật của thiếu úy Nguyễn xuân Vinh và Đại úy TMT mà Thiếu tá NCK đã bỏ mất nhưng cơ hội lớn lao trên ý chí của người được xem như toàn quyền quyết định về mặt điều tiếp cuộc đảo chánh. Đó là chi chết của Trung tá Nguyễn triệu Hồng.

Chỉ trăng cái chết của Trung tá Nguyễn triệu Hồng mỗi dự luận đều nói một cách, và ai cũng nói trái ngược nhau.

Người thì cho là Trung tá Hồng chết đêm 11-11-1960 lúc chỉ huy cách quân Dù tiến đánh Tòa Nhà Cảnh Sát. Họ cho là lúc ông ta chỉ huy mấy Đại đội xung phong vào Tổng Nha thì một viên đạn từ trong bắn ra trúng vào ông ta, và chết liền tại Tổng Nha.

Dư luận khác lại nói là Trung Tá Nguyễn Triệu Hồng bị đạn lạc chết tại Nhà Thờ Đức Bà, và không biết viên đạn ấy từ đâu bắn tới, dophe đảo chánh bắn lạc hay là đạn của Liên Binh Phòng Vệ bắn ra trúng ông ta với cách đốt ngọc.

Vả lập luận thứ ba do chỉ huy chánh 11-11-1960 cũng là một yếu tố gây nên thắt bại cho phe đảo chánh.

Nếu Không quân có mặt thì biết đâu sẽ đổi đầu với hiệp tình thâu phe bảo vệ Dinh Độc Lập cũng như chạn đường được các đạo quân kéo về tiếp viện cho Tổng Thống Ngô đình Diệm.

Cũng trong ngày 11-11, phe đảo chánh lại chịu thêm một đòn nặng nề. Tuy nó chỉ là cái chết của một sĩ quan nhưng nó có ảnh hưởng lớn lao trên ý chí của người được xem như toàn quyền quyết định về điều tiếp cuộc đảo chánh. Đó là cái chết của Trung tá Nguyễn triệu Hồng.

Chỉ trăng cái chết của Trung tá Nguyễn triệu Hồng mỗi dự luận đều nói một cách, và ai cũng nói trái ngược nhau.

Người thì cho là Trung tá Hồng chết đêm 11-11-1960 lúc chỉ huy cách quân Dù tiến đánh Tòa Nhà Cảnh Sát. Họ cho là lúc ông ta chỉ huy mấy Đại đội xung phong vào Tổng Nha thì một viên đạn từ trong bắn ra trúng vào ông ta, và chết liền tại Tổng Nha.

Dư luận khác lại nói là Trung Tá Nguyễn Triệu Hồng bị đạn lạc chết tại Nhà Thờ Đức Bà, và không biết viên đạn ấy từ đâu bắn tới, dophe đảo chánh bắn lạc hay là đạn của Liên Binh Phòng Vệ bắn ra trúng ông ta với cách đốt ngọc.

Vả lập luận thứ ba do chỉ huy chánh

Trung Tá Vương Văn Đông thuật lại cho các sĩ quan lưu vong tại Cao Miên nghe như sau.

Theo Trung tá Vương văn Đông thì không gần 8 giờ lúc tiếng súng đã im hết, ông ta và Trung tá Nguyễn Triệu Hồng cùng ngồi trên một chiếc xe Jeep từ Nhà Thờ Đức Bà chạy đến Bộ Tổng tham mưu. Và ông ta đã chết liền tại chỗ.

Hoàng bắt cực độ, Trung tá Vương Văn Đông lập tức chở Trung tá Nguyễn Triệu Hồng vào Tổng y viện Cộng Hòa.

Theo ông Thông nghiệm của bác sĩ thì Trung tá Nguyễn Triệu Hồng bị một viên đạn xuyên từ gần nách mặt đến thăng vào tim nên chết liền tại chỗ.

Trung Tá Nguyễn Triệu Hồng từ trường lúc vừa được 34 tuổi, bị lý, tự và 4 con thơ bơ vơ trên đời.

Lúc đó, thân phụ của Trung Tá Nguyễn Triệu Hồng là một nhân sĩ quan chỉ huy của Tòa Đại Sứ Việt Nam tại Pháp.

Ông tha buồn đến muốn loạn thần kinh vì cái chết của Trung tá Nguyễn Triệu Hồng đúng như ngài đã những hứa quả chánh quyền ông Diệm sẽ dành cho mình Sau đó, ông bị chánh quyền gọi về Việt Nam vì cái [illegible] của trai theo [illegible] chánh.

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN KINH DỊ

Tiếng gọi bí mật trong chiếc xe DU LỊCH MÀU XANH

● Nguyên tác : ANN BRIDGE
● Bản dịch : TRẦN VĂN DINH

Lúc ấy bà Bowlby trông thấy những bông trắng và đỏ dưới lớp bụi xoay cuộn cuộn dưới gió. Đến gốc đại lộ trên và đường Hatton Street chiếc xe ngừng lại. Đoàn lạc đà chậm chạp bước về cổng chính của trấn đình và lần-người hết lối đi. Trong lúc đó đại bà Bowlby ngẩm cảnh trời xuân mát dịu và đợi để cầu thánh phù Bắc Kinh. Chốt nữa day, chồng bà sẽ tham dự một nhóm thể thao ngay hiểm.

Bà đang nghĩ như thế thì nhịp tiếng nói bên cạnh vang lên : «Anh thân mến, sin tờ giả anh. Đừng tỉ ghé !» Khi xe bắt đầu chạy lại, bà Bowlby nghe một tiếng thở ấy và những lời khẩn thiết sau đây : «Mẫu đành cầu trên lưng ngựa một trò chơi ngay hiểm. Chẩu ơi con ghét cô Hin !»

Bà giám đốc ngân hàng giật mình nói to :

— Không phải anh tài sẽ.

Bà ngồi phía sau, cách anh ta không đầy 1m. Và lại tiếng nói kia tuy nhỏ nhưng nghe rõ ràng không thể lầm lẫn với giọng nói trong cô của anh tài xế Shwang. Nhưng ai đã nói ? Bà nói khẽ : «Cô lẻ bịnh thần kinh tái phát». Tại sao tiếng nói nầy giống với tiếng «Anhh anh» lắc nầy.

Lạ thật ! Nhưng mặc dầu hoang mang bà không rõ vì sự lẫn. Bà tiếp tục đăng — đi thăm bạn bè và mua các món lặt vặt ; bà cố tìm hiểu xuất xứ tiếng nói trong xe nhưng vô hiệu. Tuy nhiên bà vẫn mong được nghe tiếng nói kỉ ngộ và được mọi người nghe. Một giờ sau, khi xe đi ngang qua đường Legation Street, bà Bowlby nhận thấy đã trễ giờ xem nhóm đấu trên lưng ngựa. Trở thể thao nầy đã chấm dứt và người ta thấy những người thăm dự rời khỏi sân vận động.

— Khi bà Bowlby đến cửa vào sân thì tiếng nói lại tái phát. Lúc đầu bà nghe nói khẽ «Anh ấy đó» rồi tiếng nói vang lên to «Jacques !» Bà liền nghĩ thầm mình ra người để xem ai gọi như thế ; nhưng bà lại nghe sau lưng một tiếng nói thật nhỏ : «Anh ấy không thấy tôi !»

Không thể lầm lộn được. Chiếc xe chạy giữa ban ngày ngang qua ngân hàng Bl, tòa lãnh sự Đức ; trên các đường phố, xe chạy dập dìu.

Bà thấy tận mắt bà Réan đi ngang và chào bà. Nhưng tiếng gọi «Jacques» của một thiếu phụ sự chồng tế vi trò đành cầu trên lưng ngựa vẫn nhỏ nhẹ như các sự việc trên. Một tiếng nói trong trẻ và quyến rũ. Ai gọi Jacques ? Bà Bowlby tự hỏi như thế và Jacques là ai ? Bà nghe những tiếng gọi «Jacques» «Anh thân yêu» cùng một ngày và một nơi.

Phải chăng đây đến gốc đường Hatamen, bà Bowlby say mê trước cảnh vật trang hoàng của mùa xuân rồi sự chồng mình tế xuống đất nên muốn gọi «Jim, ! Anh thân yêu ?» Tuy tự hỏi như thế nhưng bà biết không ai nói với chồng bà.

Tiếng nói đường như mở hoặc bà Bowlby. Không ngày nào bà không sử dụng xe để đi khắp nơi trong thành phố Bắc Kinh.

Người bà một trong xe luôn luôn nói với Jacques và bằng tiếng Pháp. Đôi khi, bà giám đốc đường như nghe một phần câu chuyện giữa 2 người như người ta nói chuyện trong điện thoại. Bà không hề nghe tiếng đàn ông nhưng có thể đoán biết ông ta nói gì. Cuộc đối thoại không có gì đặc biệt : thường hẹn nhau ăn cơm, hay đi xem môn đánh cầu trên lưng ngựa ; hoặc đi nghỉ mát cuối tuần.

Bà Bowlby rất ngạc nhiên khi nghe tiếng nói bí mật đề cập đến những người quen biết với bà. Câu chuyện chấm dứt bằng «Thôi hẹn nhau chiều chủ nhật ở gia đình Milne». Một ít lâu sau, bà đến gia đình Milne và nhìn bọ đám đông như để đó xét điều gì.

Trong câu chuyện về người buổi ngày bà nhận thấy giọng nói vốn và và âu yếm của người đàn bà khao khát tình yêu.

Bà chú nghe tiếng nói đàn bà trong xe. Nhưng tại sao ông Bowlby không nghe gì cả? Dường như lần đầu thòn dịp vợ chồng ông Bowlby đến «Kinh sư Bắc Kinh» dự một buổi tiệc tiếp tân, ông nghe tiếng nói bí mật ấy trong xe.

(CÒN TIẾP)

THUỐC GIA TRUYỀN chuyên môn trị bảo đảm

Bệnh MÔNG GÀ HOA KHÊ

Bịnh Hoa Liễu (PHONG TÌNH)

LÁU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI, GIANG MAI, MÔNG GÀ, MẠCH LƯƠN, TRĨ

Điều xanh đen mình, vết cắt, nhột đau trong đường tiểu, nóng nảy trong mình. Dương vật có mủ đục, nhỏ mụt ngứa lở, nước tiểu lọn con, nổi hột xuất.

Ai đã bị bịnh kinh niên nói trên đã trị đủ nơi mà không hết, ăn đã phong hoặc uống rượu là trăng lạ không tuyệt nọc.

Nay trị bằng thuốc gia truyền không cần ăn đồ phong, uống rượu mà vẫn tuyệt nọc, chắc chắn bảo đảm trăm phần trăm. Địa chỉ 160 Lê Lai Saigon.

Xem trang 5 : Cuồng Kiếm Ca

ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA CHÍ-LINH

MIỀN TRUNG «ĐÁNH» VÀ «ĐÀM»

CXII. — CÁI NHÌN SƠN CƯỚC.

Quan Quận chỉ cái ghế trước bàn giấy bảo Năng :

— Mời cô ngồi.

Năng hoảng vía không dám ngồi, và vẫn đứng run run, nước mắt chạy quanh.

Quan lại dục :

— Mời cô ngồi, cứ ngồi tự nhiên. Ngồi đi. Cứ ngồi đi. Ngồi lại đây.

Thấy Quan Quận dục, Năng bèn run run ngồi xuống ! phần nâm cái mặt ghế phía trước và nếu ngồi tay Năng quần vòng vòng quanh sợi giây xách tay rồi riết lại để lấy hết can đảm chờ đợi.

Quan Quận phán :

— Có lên bao giờ ?

Năng run run lắp bắp :

— Dạ bẩm Quận Trưởng em lên chiều hôm qua.

— Ừ ! lên chiều hôm qua sao bây giờ mới tới ?

— Dạ em lên chiều hôm qua tới nơi thì vừa tối ; Quận hết làm việc.

Dạ bẩm Quận Trưởng xin Quận Trưởng đem tới nơi xét cứu giúp cho chúng em.

Quan Quận bình tỉnh :

— Cô có biết anh ấy bị bắt vì lý do gì không ?

— Dạ em như trên tới xuống.

Em không biết đâu ngày nào mà tớ hết. Trăm lạy ngài lạy Quận Trưởng xin Quận Trưởng cứu giúp, vì chồng em không đâm quấy ơn Quận Trưởng.

— Nghe đồn Ty nói anh cô liên hệ trong ở nội tuyến. Vậy chớ cô thấy bao còn lên dưới Tỉnh, anh cô thường bè bạn với ai không ?

— Dạ thưa Quận Trưởng anh ấy có bạn lắm. Với lại mới đâm cưới cho nên anh cũng không đi chơi bời ở đâu, hết bữa làm việc là về nhà chớ cũng không đánh bè bạn với ai.

Nghe Năng nói vừa mới đâm cưới Quan hỏi !

— Cho cô và anh đâm cưới bao lâu.

— Dạ mới cưới được hai tháng nay. Cưới đưa được hơn nửa tháng thì anh bị dẫi lên trên cây.

— Quê cô ở đâu ?

— Dạ em quê ở Phú Yên.

Quan Quận chăng sáng nghĩ thầm «Hèn gì thiên hạ đồn con gái Phú Yên đẹp xức tiếng, nhưt là ở vùng Sông Cầu».

— Ba mẹ của cô làm gì ?

— Dạ bẩm Quận Trưởng, ba mẹ em buôn bán.

— Cô có mấy anh em ?

— Dạ em được 7 anh chị em.

— Cô thứ mấy ?

— Dạ thưa hai.

— Người thứ nhứt là anh hay chị ?

— Dạ chị em là con đầu. Chỉ có chồng trong Nhà Trang.

— Vậy cô có chồng ra người nơi rồi ở với ai ?

— Dạ bẩm Quận em mướn nhà ở dưới Tỉnh.

— Nhà ở đường nào dưới Tỉnh.

— Dạ đường Võ Tánh.

— Số mấy ?

— Dạ số 117F.

— Hiện giờ cô ở chung với người khác hay là ở một mình ?

— Dạ em ở có một mình. Vợ chồng em mới mướn cái căn nhà nay khi cưới.

Trước đây hai vợ chồng em ở. Bây giờ anh đâi lên trên nầy, em ở có một mình.

— Vợ chồng mới cưới mà một cảnh hai quê như vậy, lương bổng có đủ tiêu tiêm ?

— Dạ bẩm Quận Trưởng thì cũng tàm tạm...

Năng tất lấy lầm ngực nhiên và không hiểu tại sao Quan Quận Trưởng lại hỏi hàn Năng kỹ lưỡng như vậy.

Năng nghĩ thầm chắc là lúc Quan Quận hỏi kỹ lưỡng như vậy là để dự trù cái kế hoạch giúp đỡ Năng cho mau có kết quả, cho nên Năng cũng trả lời cặn kẽ cho Quan nghe mà không đâm dấu điều đối gì.

Quan Quận lại hỏi :

— Hồi trước cô học tới lớp mấy ?

— Dạ Đệ Tứ.

— Sao cô không học nữa ? Mà lại sửa chồng lấp gia đình ?

A ba mẹ cô có người nào có liên hệ với Cộng sản không ? Cô người nào trồng bị hàng của cô là Vi Xi không ?

Năng hết hoảng :

— Bẩm Quận Trưởng đã gia đình em không có ai liên hệ VC hết.

— Chớ năm nay cô mấy tuổi ?

— Dạ năm nay 20 tuổi.

Quan Quận nhìn chăm chăm vào cái ngực của Năng. Năng thấy hơi khó chịu trước cái nhìn sơn cước của thượng cấp.

Bằng trong sáu nói xa xa, cô tiếng gà rừng eo ót gáy.

(CÒN NỮA)

THƠ

KHÔNG TRANG phụ trách

Mỏng manh

Lá vàng theo gió heo may,
Vàng tơ mục bẩu cất bay mịt mùng.
Tóc thề buông độ vào Thu,
Tư em đem chán hoa yêu ép lòng.
Thơ ngây trên mà đăng hằng,
Vần thơ yêu khẽ ngập ngừng trên mái !
Nón nghiêng áo trắng phai rồi,
Áo cô dầu mới ai người đối trông.
Đau cô con gái theo chồng,
Còn ai ở lại đem lòng xẩn sang.
Một vùng tới dã hoang tàn,
Cảnh chiều cô lẻ hoang mang nào
Thuyền yêu chưa ghé bến anh,
Chợt nghe thương nhớ đi về mong manh,
Soi gương, ngẫm bóng tối tình,
Nét buồn cô phụ, thương mình ai hơn ?

LƯU NHẬT HUY

Thăm dân Đô thị...

KÝ SỰ CỦA LƯƠNG KHÊ

★ MỘT GIỌT DẦU, MỘT HỘT GẠO LÀ MỘT DÒNG NƯỚC MẮT DÂN NGHÈO...

(TIẾP THEO)

Tại sao giữa con người với con người lại nhiều thân nhau vậy ? Đó gì đi nữa, thì hình ảnh của bác tài xích lô» kia đang đem lên đây lắm một phái biểu.H Khen cái sự tình quen của anh trước cảnh tình bi đát của thế nhân.

Phải chăng, anh đã vì miếng cơm manh áo mà bỏ quên lương tâm và bản phận của con người.

Nhưng suy cho cùn, nghĩ cho tận rồi... tôi vẫn không biết trách ai đây ? Vì trong xã hội nhiều nhương nầy, cho làm kẻ «quyền cao, chức trọng» còn tàn tận lương tâm vạn bội thì sao...?

Từ nay giờ, chị dân bà nầy vẫn đứng thứ thì khóc !! Tôi vừa dịch nhào tới để thăm hỏi sự tình thì bị lão phu xích lô đạp chân đẩy ra !!

— Nè...Cô kia !! Đi đâu thì lên đây mà ngồi chớ đi đâm cho.

Chị dân bà hướng mặt sang lão ta, rồi ngân ngui nói :

— Nhưng chẳng biết tiền rồi !! Lấy gì mà trả cho bác...

— Cơ khổ hàng !! Ai hỏng biết cô hết tiền mà khoe khoang. Vì biết vậy nên tôi mới chở dùm cho đó chớ.

Rồi như muốn giải tỏa dùm cái sự ngượng nhịu của chị dân bà, lão lại trở giọng ba hoa xích thố :

— Nè cô em đừng có ngại gì nào ê... Hồi qua mới chạy tàn cư lên sau cũng vậy bé !! Cũng bị cụt đầu tiền chứ sao, lòng lang dạ thú nó giờ trở lật lọng vậy đó Nên bây giờ thấy có em lỡ đường trái bước vậy nên qua thăng cầm lấm.

Chị dân bà giữ giọng thiệt tình.

— Tế ra bác đây cũng hồng phải là người tiền nhy hèo ? Vậy bác là người lân sở ở đâu ?

Lão trả lời gọn lẻn.

— Cô Đô chở đâu.

Chị dân bà reo lên :

— Dì Vậy hèo ? Chú ở Ô Môn nè...

Lão gật xẩn xơm, hỏi tới tấp :

— Ôi ! Thường xi... tế ra người lối xóm ? Dì dưới nhà bà con mạnh rao bà chứ ?

— Dà... nhưng đạo nầy khó lắm bác ơi ! Hồng biết nhân cái giống ăn gì mà sống, gạo thóc, đường sữa gì cũng kéo nhau lên cán trọi hết. Bao bại bà con ở dưới la trời như bông vậy đó.

Lão gia ra vẻ kinh ngạc :

— Ủa ? Ở dưới sao mà ít tế mà cũng lên gần nữa sao ? Tưa tưởng đâu có ở trên nầy thôi chớ... Mà bây nói thiệt hay là chơi đó ?

Bị nghi ngờ một cách hàng biết lấy chi mà chứng minh, chị dân bà phải đành giải thích bằng mồm :

— Nè ! Bác nghĩ coi mới bối chiều mình lại quán mua một lít dầu hỏi cô 7d. bé, vậy mà sáng bữa sau nhảo lên 20d. I lít, còn gạo thì bột trên cỡ đâu 25d! I lít vậy mà nó cũng lên 35d. sữa thì 70d. I hộp còn đường cũng trên lên 75d. Dì ! Bán thì kể sao xiết thôi đó, chớ còn hàng trăm thứ lẻ nữa. Bác cứ về dưới mà coi thì rõ hết...

Tên ngồi tả cánh một bối thì cả và thân thở ra một vẻ sau một phát thở dài, lão mới chịu đi là tiếp tục :

— Nếu quả thiệt vậy thì bà con ta ở dưới chắc độ rầy ngay khốn lắm đây !

—Chớ bác nghĩ coi hồng ngay sao được ? Mua những thứ mấy năm nay có mấu được bao nhiêu đâu. Cho tới cả tiền để dưới sông mà cũng không biết làm sao bắt được mà ăn thì cánh sống đã mầu mà sống cho được.

Như trường hợp chiều day mà không nhớ thấy đưa nhỏ nó hụ hy thì còn cùnước chết đói,chớ biết mần gì giờ... Cứ mỗi thăng ngày thì chỉ lên đây lấy tiền của mấy đứa nhỏ về xài.

Lão gia ngẫm ngùi :

— Tế ra vậy ! Thôi lên đi... đi tao cho cho đi.

— Chị dân bà cứ ngân ngui, dưa đôi mắt nhìn lão chăm chăm :

— Bác giả rồi thì mần sao mà đạp nổi ?

Lão cười nhẹ :

— Không nói thì công phải rằng mà nói ! Vì miếng cơm manh áo mà chăn...

Chị dân bà vẫn tiếp tục chỉ nhảo.

— Nhưng lòng ray chắc bác chạy khó bơn chớ ?

— Khó cái mà mợ tao chớ khó nổi gì ? Bà ta bảo tưởng vật gì tao thang thì cái ngặt tao khảm khu hẻo ? Bây thiệt là tối mù như trời cũng đặt đó bao... Lên mà xem thì hàng Khác, ở đó nhiều cuộc biểu tình đã xảy ra vào đầu tháng.

Trước tình cảnh đó, chỉ có hai chánh sách được quan chức đề nghị là trở về với chánh sách độc tài, hoặc là nhượng bộ tới một mức độ khá đầy đủ để không còn ai có thể nghi ngờ nơi sự thành thật của người chủ xướng.

Cái tên của Bêria, trùm mật vụ dưới thời Staline, và trở thành Tổng Trưởng Nội Vụ từ sau khi Staline chết, biểu tượng cho khuynh hướng thứ nhất.

Và sự xét đoán của ông đã xảy ra trong vòng 10 ngày sau nổi dậy tại Ba Linh, đã làm cho người ta nghĩ rằng có một giảy lí-ch hệ giữa 2 biến cố đó.

Thật vậy, nếu việc ông bị bắt giữ vì «hoạt động sai nhân...ci lực cho tổ bản ngoại quốc» đã được thông báo vào ngày 10 tháng 7, và việc hành quyết ông được công bố vào ngày 25 tháng 12, thì I tài liệu công chúng mình rằng ngày 27 tháng 6, nếu ông không bị bắt thì ít ra cũng đã bị thanh trừng rồi. Báo Pravda ngày 28, khi kể lại những sự biến diễn của các nhân vật lãnh đạo Chánh Phủ và Đảng, đã quên không nói tên ông trong danh sách, mà không nêu lên một giải thích nào cả.

(CÒN NỮA)

ĐỌC TRANG 3 : NHỮNG BÍ ẨN VỀ 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH Ở VIỆT NAM ● của VĨNH LỢI

LỊCH SỬ CHIẾN TRANH LẠNH

36 CHƯƠNG 4 HÒA HOÃN

● Nguyên tác : ANDRÉ FONTAINE
● Bản dịch : LÊ THANH HOÀNG DÂN

Cảnh sát nhân dân đã bị trán ngăn với một sự bình tĩnh khác thường, so với sự tàn bạo của sự đàn áp tại Hungrie. Lý Lợi vào năm 1956. Dù chỉ huy Nga đã cho điều chiến xa và binh sĩ của bọ, và đã thành công trong việc tái lập trật tự mà không phải bắn một phát súng nào cả vào đám đông đang liều đã và mảnh sát về phía họ, Tinh trang giới nghiêm đã được ban hành, một sự đoàn Nga đã được khẩn cấp gọi tới tiếp viện, và ranh giới 2 thành phố Ba Linh đã được Quân đội đóng giữ. Nhiều vụ lộn xộn đã bắt đầu xuất hiện trong nhiều thành phố lớn.

Phe Tây phương đã ca ngợi tinh thần dũng cảm của những người L. D. Ba Linh, và truyền truyền về sự thật nhân tâm của chế độ da Nga bảo trợ. Nhưng rồi Adenauer, một người nổi danh là cứng rắn đã đặc chiến traiin cũng nhận thấy sự ngụy biện của tình thế !

Từ ngày 17 tháng 6, ông yêu cầu «những người đáo ông và đám bè B Ba Linh, hiện đang đòi hỏi được giải phóng khỏi áp bức và ngăn chặt mọi hành động nhằm chống lại sự dọc lối cuốn vào những hành động có thể ngụy bại đến tánh mạng của họ và sự tự do của họ.

Một sự thay đổi thật sự trong đời sống người Đức vùng Cộng sản chỉ có thể là kết quả của cuộc thống nhất giữa 2 phần Đức, nhưng điều này vẫn những người đan của Đức đã được bao trước họ không nên trông cậy vào bất cứ một sự can thiệp nào từ bên ngoài, mặc dầu tất cả những quảng máy tuyên truyền của Cộng sản đều tên rao rằng vụ nổi lọan đã do những cường quốc Tây Phương tổ chức.

Chỉ vài ngày sau, Bộ Chỉ huy Nga đã nắm vững tình hình trong tay. Nhiều cuộc bắt bớ đã xảy ra, nhiều vụ hành quyết đã được thực hiện, nhưng tổng số các nạn nhân không quá 30 người. Ngày 11 tháng 7, tình trạng giới nghiêm đã được bãi bỏ hẳn, và người ta bắt đầu tổ chức những sự phân phối thực phẩm. Và không ai đã đòi gì tới việc tăng những tiêu chuẩn tính lương nữa.

Trùm mật vụ Bêria bị thanh trừng

Chánh quyền Nga Sô không chịu nhìn chút thời gìờ để rút tia những bài giả của cuộc bạo loạn, và cuộc bảo động sẩy đã chứng minh rằng, trái với những bao cáo của các cơ quan an ninh Đảng CS đã không nắm vững được thành phần lao động mà Đảng vẫn tự hào rằng mình là người phát biểu phong. «Nếu quần chúng không hiểu Đảng nữa, thì lỗi ấy ở Đảng chứ không phải ở quần chúng», chánh Ulbricht đã nhận xét. Tổng Trưởng Uỷ Ban Trung Ương Đảng Cộng sản Đông Đức vào ngày 21 tháng 6. Tình hình cũng không tốt đẹp hơn ở Tiệp Khắc, ở đó nhiều cuộc biểu tình đã xảy ra vào đầu tháng.

Trước tình cảnh đó, chỉ có hai chánh sách được quan chức đề nghị là trở về với chánh sách độc tài, hoặc là nhượng bộ tới một mức độ khá đầy đủ để không còn ai có thể nghi ngờ nơi sự thành thật của người chủ xướng.

Cái tên của Bêria, trùm mật vụ dưới thời Staline, và trở thành Tổng Trưởng Nội Vụ từ sau khi Staline chết, biểu tượng cho khuynh hướng thứ nhất.

Và sự xét đoán của ông đã xảy ra trong vòng 10 ngày sau nổi dậy tại Ba Linh, đã làm cho người ta nghĩ rằng có một giảy lí-ch hệ giữa 2 biến cố đó.

Thật vậy, nếu việc ông bị bắt giữ vì «hoạt động sai nhân...ci lực cho tổ bản ngoại quốc» đã được thông báo vào ngày 10 tháng 7, và việc hành quyết ông được công bố vào ngày 25 tháng 12, thì I tài liệu công chúng mình rằng ngày 27 tháng 6, nếu ông không bị bắt thì ít ra cũng đã bị thanh trừng rồi. Báo Pravda ngày 28, khi kể lại những sự biến diễn của các nhân vật lãnh đạo Chánh Phủ và Đảng, đã quên không nói tên ông trong danh sách, mà không nêu lên một giải thích nào cả.

(CÒN NỮA)

ĐỌC TRANG 3 : NHỮNG BÍ ẨN VỀ 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH Ở VIỆT NAM ● của VĨNH LỢI

Phụ Nữ cần biết!
Có bịnh bạch dái xin dùng :
NỮ ĐỚI BỬU
PHƯỚC LINH
TRÌ : đau tử cung, huyết trắng ra nhiều con người mét mỏi, xanh xao buồn bực, đau thắt ngang lưng, mỏi hay lâu ngày đều dùng được. Tổng phát hành nhà thuốc Phước-Linh 110 bis Không Tử Cholon.

TAM TÍNH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN Số 9
VÕ VĂN VÂN
TRI MỘNG TINH, DI TINH VÀ HUỘT TINH

Đỉnh Sơn
BIỆT TÀI TƯỚNG SỐ
NHÀ TÂM SỐ
LÊ BÁ HÒA
475/13 Lê văn Duyệt Saigon
Được hàng ngàn chứng thư của các cấp Dân, Quân, Chính khen về khoa xem chỉ tay chỉ kỳ và Tử Vi.
Được vinh hạnh đoán trước Trung Tướng NGUYỄN VĂN THIỆU có số lãm Nguyên THỦ QUỐC GIA.
Ai thắc mắc tình duyên ? Ai hoài nghi số phận ? Xin đến Văn phòng sẽ được thỏa lòng mà thôi.
Không phải nói nhiều, thăm trong không phải tiền quá.
Kiểm đủ vàng khó, chiều hôm sớm vô đường, gió lạnh sẽ bù đường, đồng phương xem được kiếp luân hồi.
ĐỊA CHỈ : lối qua Ngã tư Bảy Hiền qua cầu trại Nhảy đầ Hoàng Hoa Thám TÂN VIỆT có Bát Quái và bán tay ngày lẻ đường.

ANH VĂN SÁNG — CHIỀU — TỐI
Từ 1 đến ngày 4-11-69 Trường Hưng Long 298 Minh Mạng Cholon Khai giảng : Nhiều lớp mới từ sơ lũng đến luyện dịch bảo chỉ. Thực hành cấp tốc để đi làm — dạy cần bản để đi thi. English for Today Book I, II, III, IV, V, VI.
Tiểu Học : Mở thêm lớp Nhất, Nhì, Ba Tư, Năm, Mẫu Giáo, Luyện thi : Thất bảo đảm.
Lớp mới : 1-11, 15-11-69

MUỐN CON CÓ TƯƠNG LAI SÁNG LẠN
ngay từ giờ hãy cho chúng ăn bột
BABIVIT
do Kỹ sư Thực phẩm ĐỖ QUANG OÀNH (Kỹ nghệp Đại học Pháp, Mỹ) chế tạo ĐẶC BIỆT HẠP VỚI TRẺ EM VIỆT NAM. đầy đủ các chất bổ dưỡng và sinh tố, bổ bổ sức khỏe và trí óc con trẻ.

HÀNG LỊCH
ĐỒNG NAI
25-27, Tự thu Thâu Saigon
D.T. 20.628
Chuyên thực hiện đủ loại lịch Trên trăng — Bà tới — Agenda Lịch Bắc đề bàn — Lịch mà vàng Lịch thiếc, Lịch 6 tờ phong cảnh VN và ngoại quốc.
BÁN SỈ — GIÁ LẺ Gia phải chăng.

LÁY CÔNG LÀM LỢI
Thợ Điện. Bạn hàng Miền Trung
tại NHẬT QUANG
Số 149 Ng-Huỳnh-Đức Phú Nhuận
— Bán các loại dây điện, biến điện, bóng đèn v.v... với giá rẻ nhất.
— Các nhận gỡ giữ hàng ra Miền Trung mau lẹ, bảo đảm.

Nhắn tin
Ông VÕ VĂN KÍNH cấc số 235.835 Trường Tự Thuế Vụ Vàng Tâu, phải trở về gấp để thanh toán tiền bực nhà không sẽ nhờ pháp luật can thiệp.
BÀ VƯƠNG BA

Đi ngoại quốc
Qui vị muốn gọi cô chấc ảo lạnh đan tay thật kỹ tuyệt đẹp, xin mời đến Phương Vũ 85 Bạc sĩ Yersin Saigon (gần Tự cảnh sát quận nhì), giá đặc biệt cho đồ học sinh.

Ba Thám
BÁN CÁC LOẠI BÀN FORMICA VÀ NỆM MOUSSE.
Là nơi đáng tin cậy :
BÁN SỈ VÀ LẺ
974. Minh Mạng — Cholon

V.T.T.H
T.V. hư xin gọi điện thoại số 93794 hoặc đến địa chỉ 305 Nguyễn thiện Thuật Saigon, quý vị sẽ được vừa ý ngay.
305 - 311 — Nguyễn thiện Thuật.
Tel. 92561 — 93794

Tìm việc : GIÁO viên tiểu học Công lập có Tú Tài II. Nhận kèm tại tư gia, từ bậc tiểu học đến hết Trung học đệ I cấp. Luyện thi đệ thất.
Xin liên lạc : Viên Thành. 672 Petrus Ký Saigon, (Bến xe Điệp), (nếu tiếp xúc, xin đến vào buổi chiều).

Dầu gội đầu
đang được nhiều người dùng

Làm cho da mặt được mịn màng Hết mụn trứng cá, tàn nhang.
QUÍ BÀ CÓ THÀI
HÃY DÙNG
MỸ DIỆN CAO
THUỐC XỨC MỤN
QUẢNG AN HÒA
Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết nám, nhọn, nhọn, nhọn, tàn nhang trên da mặt, ra nắng không nóng đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có các chứng trị Tàn Thương Mặt, cần bết chước và giá rẻ).
K.N. số 1250 ngày 28-9-58.
NHÀ THUỐC QUẢNG AN HÒA
169, Lê văn Duyệt, SAIGON

Ổi nửa, trăng quần đau, ăn uống không đăng, kém thân đã dưới.
Mệt mỏi mê, con dễ nuôi.
Bà nên uống :
BÁO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN VÔ VĂN VÂN số 11 (KN. số 147)
KHI CÓ THAI
mà đau trăng đã đưới, đau thắt ngang lưng, đường tiểu sống gắt, nên uống BÀ ĐÁ AN THAI số 43 VÔ VĂN VÂN (KN. số 149)
ĐAU MẮU XANH MẮT
cần uống BÀ ĐÁ SƠN QUẢN VÂN số 59. Thuốc uống kết sanh sản, an được, ngủ được. Trị đau vẻ, ngứa các chứng bậu sản (KN. số 321)
HỎI CÁC TIỆM THUỐC ĐÔNG Y

TỐT TÓC — SẠCH GẦU
trị tóc vàng tóc hư
QUÍ HƠN VÀNG ?
Ông lo âu, ông mặc cảm, ông lạnh nhạt trong hạnh phúc, ông buồn chán vì kém sung sướng của đồng người, ông e thẹn không dám nói ra ông hãy mua ngay BƠM TAY DOVE một phát mình mới nhất.
TỰ CHỮA LẤY TỐI ĐỂ DÀNG cái bệnh : Bất lực, liệt dương, nhỏ lẻ và ngắn, di mộng tinh hoặc không bền, gái yêu 60 tuổi v.v... chỉ chích 2 tuần, lâu nhất 2 tháng. KHÔNG CHÍCH, KHÔNG UỐNG KHÔNG THOA THUỐC, cứ 2 lần, LOẠI A BƠM DOVE Bảo đảm. Origine kết quả vinh viễn 100%. «Đặc điểm Bơm MÀU TRẮNG khi bơm KHÔNG SỤT NẶP» giá 1600đ, loại B Bơm HP 1500đ. Hỏi CHÂU I HÀNH NGUYỄN 523 Trần-Hưng-Đạo Saigon gần Nancy. (Hỏi riêng nhớ kèm tem) ĐẠI LÝ 26 Thống Nhất Binh Tây. 358 Pasteur Đại lý CÂN NÀY LAI ĐƯỢC TĂNG THÊM... BỘ ?) mỗi cửa từ 8đ đến 23đ.

PHONG NGỨA
ghẻ, chốc lở lói gái tới dầu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết, uống
Giải phong SÁT ĐỘC HOÀN
ÔNG-TIỆN
30 năm danh tiếng
Hỏi các tiệm thuốc HOA VIỆT có bán lẻ
Nhà thuốc Ông Tiện LP Cholon — KN BYT số 518 — 2-11-63

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ
Uống Sirop
REACTIN (BETA)
— Ăn ngon, ngủ dài
— Ăn cơm nhanh chóng
— Đề ngủ yên (OM/QCDP)
— trị phong ngứa
Bán tại nhà thuốc tây

Nhà SÀIGÒN
Đông giầy
116A Hồng Điu Khánh Hội, Saigon cách ngã tư Đỗ thành Nhân. Hoàng Diệu 100m.

CÁC CHỨNG BỊNH : Tê thấp đau xương, nhức gân, tê bại hoại gối đi đứng khó khăn, người ốm ít lạnh, ăn ngủ chán, đau nửa thân mình, đau lưng nhức mỏi. Gia cả bao đêm đau mình khó ngủ, các chứng phong thấp nên dùng :
Hoàn khiển đơn
LA VAN LINH
2 LOẠI Hoàn mật và ngâm rượu Có đề bán ở các tiệm thuốc Bắc Tổng phát hành 532 Đông Khánh Cholon. K.N. số 606-608, ngày 11-8-66.

Gần đến kinh kỳ, bần thần đã được hay là đang hành kinh đau bụng, uống LÔI CÔNG HOÀN «ÔNG TIỆN» bổ các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIỆN, Phú Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20.11-63.

CÁC CHỨNG HO, HO KHAN, HỒ CÓ ĐÀM
Ho rát cực ngực, ho lâu ngày ăn ngủ không được, gây yếu mất mỏi bụng đề đem ho suyễn, sản phụ, ho đáy đưa không dứt, cần trị với
PHẾ TẠNG BỬU
LA VAN LINH
Có bán ở các tiệm thuốc Bắc và 552 Đông Khánh — Cholon. K.N. số 607 ngày 18-12-63

Sang Độc Mới phát hay kinh niên đều SUÝ SỐC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIỆN».
Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

PHONG NGỨA
Ghẻ chốc lở lói, gái tới đầu ăn lan tới đó, không phải thoa phết sơ sài ngoài da mà hết, uống GIẢI PHONG SÁT Độc Hoàn Ông TIỆN. Trên 30 năm danh tiếng, có bán lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIỆN PL Cholon

THUỐC RƯỢU 39
NGUYỄN AN CƯ
Chuyên trị chức mỏi, phong thấp, bổ huyết, tiêu phong. Trong mỗi hộp có quế tối, uống trong năm ngày thấy công hiệu.
Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. KN số 75 — BYT ngày 9-5-69

Thuốc bổ Tim
TÂM CHI BỬU
LA VẠN LINH
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
K.N. số 610 ngày 11

Cơ thể bải hoãi
THẬN YẾU
Hay đái đêm, nhức đầu, mệt mỏi đau lưng. Di mộng hoạt tinh. Sinh lực suy kém, dùng thuốc BỔ THẬN
Thận Trung Bửu
LA VẠN LINH
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
K.N. số 610 ngày 11

Mỹ phẩm mới !
— ANNA Trị tàn nhang vết nám, chấm đen.
— LOLITA làm tiêu mỡ. Thân hình thon nhỏ, eo eo.
— MẮT XANH «BEL» Mắt xanh sớt, long lanh hấp dẫn.
— DETILUX Tẩy trắng răng.
— ACNOBEL Trị mun trứng cá.
— BARBARA Mọc lông nheo.
Có bán tại các nhà thuốc tây

Đông Y Sỹ
HUỲNH TRẮC VẬN
Xem mạch, cho đơn và bốc thuốc.
THUỐC NGÂM RƯỢU
Phong thấp số 38
(NHÂN HIỆU CON BÒ — HIỆU TÔN TÂM TẾ)
Trị bịnh nhức gân đau lưng, nhứt vai chả vai, phong thấp, người mỏi sẩu uống thuốc ngâm rượu mấy thì giảm đó, chớ mạnh, ăn mạnh ăn ngon, ngủ được và trị bịnh tê bại, phù thũng.
(Có bán khắp các tiệm thuốc Bắc Hoa Việt)
K.N. No : 622 BYT ngày 13-1-63

Gần đến kinh kỳ, bần thần đã được hay là đang hành kinh đau bụng, uống LÔI CÔNG HOÀN «ÔNG TIỆN» bổ các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIỆN, Phú Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20.11-63.

Thuốc HO GÀ HỒNG-NGUYÊN
Gà trên ho ngất ho cả
Thuốc Hồng Nguyên
Ho mất tức hai ba chục tiếng
Nhà thuốc Hồng Nguyên

Nguyên tác : NGÔ-LẬU CƯ-SĨ

Cô Gái Ký Bắc

Dịch thuật : HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 9

VÀO PHÒNG TRONG A LIỆT BỊ TỐM

(TIẾP THEO)

Kỳ Kinh bải :

— Tình như vậy chẳng là rẻ quá ư ?

Lý Chưởng Quỹ cười đáp :

— Được tiền sinh chiếu có tiêu điểm là một điều vinh hạnh. Dĩ nhiên phải có chấk khác người.

Kỳ Kinh nghiêm nghị nói :

— Không được ! Tại hạ bề phải là người tham rẻ ? Vậy Chưởng Quỹ cứ tính cho đúng giá một cách thành thực.

Lý Chưởng Quỹ vội nói :

— Nếu vậy xin tiền sinh thường cho một lạng.

Kỳ Kinh vẫn không chịu, bải :

— Sao lại thế ? Tại hạ có đi lượm được tiền của ai mà tuỳ tiện thưởng cho Chưởng Quỹ ? Bây giờ Chưởng Quỹ đặt bàn toán tin từ vị một nhiều hơn không được mà ít quá cũng không xong. Phải tính cho đúng.

Lý Chưởng Quỹ đưa mắt nhìn mười mấy bực thuốc lớn. Trong mỗi bực lại xếp thêm gói nhỏ. Nếu tính từng vị một phải mất nhiều thì giờ. Bất giác y ngẫm người ra. Nhưng y cũng cần lấy bàn toán và bắt đầu gẩy lách cách.

Hồng Văn thấy Kỳ Kinh không chịu đi ngay thì nghi hoặc :

— Ta cứ bỏ mặc cho thằng cha này dùng dằng chẳng can thiệp vào làm chi mà phải đùng thế đoạn khác đã tiến hành công việc theo như kế hoạch đã định trước.

Hắn liền lớn tiếng gọi :

— Phòng bảo thật phu ! Người sang đoạt đã vật của bản hàng cả trả hay không thì nói dứt khoát đi.

Người phía sau bình chưng lạnh lùng hỏi lại :

— Trả thì sao mà không trả thì sao ?

Hồng Văn cười lạt đáp :

— Nếu trả lại bản hàng thì trên chốn giang hồ tất có người biết vụ này và biết cho bàng Thiết Hải ta đoạt được thế diện. Còn câu chuyện giữa chúng ta đều đây là chẳng đưt.

Người sau bình phong lại hỏi :

— Cả hai người bị chết bị thương vừa rồi cũng bề di chứ ?

Hồng Văn trầm ngâm một chốt rồi đáp :

— Được rồi ! Công coi như xong cả.

Người sau bình phong lại hỏi :

— Giá tị không trả lại thì sao ?

Mắt Hồng Văn chiếu ra những tia sắc giận. Hắn đáp :

— Thế thì còn nói gì nữa ? Chúng ta phải ra tay quyết một trận sống mất.

Người phía sau bình phong ngẩt lên :

— Cou đường này cũng chẳng rộng rãi gì mà lại có quỷ bang xuất hiện, tại hạ không tiện đến thăm vào. Vì thế chúng ta nên ý đều một phen, ai mạnh thì sống, ai yếu thì chết. Như vậy hay hơn.

Hồng Văn nói :

— Đã thế thì Ho Phùng đừng trách ta thô đoạn độc ác.

Kỳ Kinh tiếu lên cười nói :

— Tế ra tiêu thuốc nếy là của Nhiếp hầu Sa Phùng Thông chuyên dùng thuốc độc ra ám khí mà ra. Tiểu đệ thất kinh mất rồi ! Dám đến vuốt râu hùm.

Đặt nhiên Kỳ Kinh đổi giọng khiêm cung, dường như hắn tự khàng thể giấy vào Nhiếp Hầu Sa Phùng Thông, nên vội tỏ thái độ nhún nhường để tiện rút lui.

Nên biết trong về làm ở mặt bắc Phùng Thông là tay độc hành đại đạo lừng danh một vùng. Có điều trước nay không ai điều tra được chỗ ở của lão. Nay bàng Thiết, Hải tìm được đến nhà cũng là một tuyệt tác khiến cho người ta phải hoàn nghênh rồi.

Hồng Văn trừng mắt nhìn Kỳ Kinh nhưng không nói năng, rồi quay lại lớn tiếng hỏi :

— Lão Tam ! Lại đây !

Rồm xe ngựa hất lên, một gã thiếu niên anh tuấn ôm một cái bọc dài bước xuống đi lẹ vào tiệm.

Cặp mắt gã thiếu niên lấp loáng ánh hung quang. Vai bên trái gã đeo một cây cung sắt vàng, lưng đặt đoản kiếm.

Kỳ Kinh coi bộ đang giết mình nay biết ngay là người em út trong bọn tam huynh đệ hung thần ác sát mà Hồng Văn gọi Tứ Mãn, ngoại hiệu là Kim Cung tam lang. Gã là chàng trai đẹp nổi tiếng.

Tứ Mãn đưa mắt ngó Kỳ Kinh, gã đã được nghe thế hệ báo cáo nên không hỏi gì nữa quay lại nói với Hồng Văn :

— May mà tiểu đệ không đến nỗi nhục mạng.

Hồng Văn lớn tiếng hỏi :

— Tam đệ làm được vậy là hay lắm. Tình hình thế nào ?

Kim Cung tam lang Tứ Mãn ngọn nghẽ đáp :

— Tiểu đệ đóng trên đại ro đăng xa bên tới phòng tên huyệt đạo thì rồi, công việc tiến hành thuận lợi.

Hồng Văn hỏi :

— Lão Phùng ! Lão có biết người trong bọn này là ai không ?

Phùng Thông ở phía sau bình phong hồi vọng ra :

— Ai vậy ?

Hồng Văn kéo cái bọc để bỏ ra một nửa, lộ cái đầu người, tóc mây rối tung. Tư ra là một cô gái vào hai chục tuổi. Tuy hai mắt nàng chăm chắt nhưng nhan sắc vẫn khiến cho người ta phải động tâm.

Phùng Thông thống thảng hỏi :

— Ta không cần coi giữ biết cô gái này rồi. Phải vậy không ?

Hồng Văn nghe giọng lão nhạt phai mà thái độ cũng ra chiều ảnh đạm liền biết ngay là không ổn. Nhưng hắn vẫn thản nhiên đáp :

— Phải rồi !

Phùng Thông hỏi :

— Thế là nhứt định y là con gái ta rồi chứ gì ?

Hồng Văn đáp :

— Nếu y là lệnh tiểu thư thì tại hạ chẳng cần thấy chi là kinh dị.

Phùng Thông hỏi :

— Các hạ nói vậy cũng phải. Nhưng tại đoàn vàng giá trị ta bay không phải là con gái ta thì các vị lại giữ mình kinh hãi và không tin phải chăng ?

Hồng Văn đáp :

★ ★ *CÒN NỮA*

MÙA RỤNG LÁ XANH

TRẦN THANH

(74)

CHƯƠNG IV

Nghe cha nói, Thủy chỉ sợ chứ không trả lời. Nàng biết những lời cha và dại ý Tâm khuyên giải là đúng. Nhưng ai có thể nên được đau thương trong lúc nay đây nếu bị ở vào địa vị của nàng.

Đại ký Tâm tiếp lời ông Tuấn bảo Thủy :

— Thôi, cô gắng lên Thủy. Nó chết yên phận nó. Nếu nó có linh thiêng mà biết chắc quả buồn khổ thế nầy chắc hẳn nó cũng chẳng vui. Nó cũng muốn sống với chau chồ nó đâu có muốn thế.

Ông thở dài nói tiếp, giọng nhỏ hơn như nói một mình :

— Nếu chết thay được nó tôi cũng chẳng tiếc gì cái mạng già nầy. Có lẽ thân chết đã đền lần người. Theo lẽ người chết phải là tôi Người như số...

Ông Tuấn im lặng ty xây qua nhìn lên tiếng nhắc đại ký Tâm :

— Uống đi cậu, đề nước đã chảy hết trơn. Thôi, không nhắc đến chuyện đó nữa. Thương nó thì để trong lòng. Khóc than lắm, nhiều chết cũng không đói nào sống lại được.

Cau nói của ông Tuấn làm đại ký Tâm giật mình trở về thực tế. Ông ngượng cười cho đến sự lo đăng của mình trong câu chuyện.

Thủy cố gắng nuốt hết chén cơm. Nàng buồng đũa xin phép cha và ông Tâm rồi đi vào nhà trong.

Ai toan theo chị nhưng ông Tuấn đã bảo :

— Ai ngồi đó ăn cơm cho no đi con. Tội nghiệp chắc hồi trưa nay con đâu có ăn gì phải không ?

Ai ngẩy thơ nhìn cha gật đầu. Ông Tuấn thở dài, nhưng ngày kế tiếp rồi sẽ ra sao đây ? Ông thấy chán nản đến tột cùng. Lúc nầy ông mới cảm thông được hết cha :

«Chết là thánh thơi, là rũ sạch được sự đời».

Thấy đi qua vườn nhà nhà ra phía bờ sông. Nàng ngồi trên phiến đá, nơi đây chiều chiều nàng vẫn thường ngồi câu cá và nhìn sang bên kia bờ sông, nơi trại của Hải.

Bên kia, ánh đèn trong trại quán thấp thoáng, vàng vọt. Thình thoảng ánh pha trên vòng gác lại lóe lên, kéo một vệt sáng dài trên mặt sông rồi tắt ngấm.

Bây giờ Hải đã chết. Dưới mắt nàng, trại quán bên đó bây giờ cũng như bao vùng đất khác, xa lạ và hờ hững.

Có ai biết, có ai cho nàng biết đâu. Cả cuộc đời con gái, mối tình đầu vì tiết trinh đang cho Hải. Bây giờ định mạng đo le đến mức nầy...

Nàng thở ra. Giòng nước đen thăm, bóng đêm vẫn lờ lững trôi ở dưới.

Thủy chợt nghĩ đến một sự tiếu thoát... Ý, nếu bây giờ mình gieo mình xuống giòng sông nầy, chỉ vài giây sau, giòng nước sẽ cuốn mình đi, đi mất mất, và nàng sẽ được gặp Hải bên thế giới bên kia.

Thủy đăm đăm nhìn xuống giòng sông. Những gợn sóng nhỏ như cuốn hút, như kêu gọi, quyến rũ nàng trầm mình xuống với chàng. Thầy nghe hồn mình thanh thản hơn lúc nào hết.

Nàng thầm gọi :

— «Hải ơi... Hải ơi...»

Nàng nhắm mắt lại, những ánh hào quang của hạnh phúc tỏa rộng trong óc nàng. Giờ thật nhẹ.

— Ung...

Một cơn cá lớn quẫy nước gây tiếng động làm Thủy sực tỉnh. Những vì sao trên trời long lanh.

Thấy mình trở lại nơi trần gian. Ánh đèn pha phía bên kia mặt sông lại bật sáng và quét ngang mặt nước. Ánh sáng loang trên mặt sông, một đám dọc bình nhỏ trôi đại dọc ngoài giòng...

Thấy nhớ lại buổi chiều ngày xưa, nàng và Ái nghịch ngợm mượn một chiếc xuồng nhỏ bơi theo ven sông để chơi. Mẹ nàng cũng đứng tại chỗ nầy. Trông thấy bị hoảng hồn là hết và bắt hai cô em nàng phải bơi vào lấp tức. Trong lúc hai chị em cố gắng đưa xuồng vào bờ, mẹ nàng nhìn con xớ đổi mắt hết sức lo âu. Thủy lo sợ xỉu rằng thế nào cũng bị mẹ nàng đánh đòn. Nhưng sau khi vô đến nơi rồi, mẹ nàng ôm hai chị em vào lòng, trên nước mắt mừng rỡ vì hai con mình không bị chìm xuống lòng sông.

Lời mẹ dặn nàng lúc lâm chung như cho vẳng bên tai Thủy :

— «... Con thay mẹ, lo cho em Ái...»

Đôi mắt bà ngước lên, chợt nói nhìn con gái, cái nhìn thiết tha trìu mến như van xin con sẽ cố gắng thực hiện ân cuối cùng của mình Thủy rùng mình, nàng hối hận vì những ý nghĩ vô bổ vừa qua của mình.

Sau khi nàng chết, đời Ái sẽ ra sao ? Nàng cố gắng mà bên kia chăng khi đã phụ lòng mẹ dặn. Ái tìm cái chết để được thanh thản riêng mình, bỏ lại đứa em thơ mồ côi mẹ giữa cuộc đời.

Bất giác Thủy gục mặt xuống hai bàn tay khóc rưng rức. Nàng kêu khẽ :

— Mẹ ơi... Mẹ ơi...

Tiếng kêu nhỏ nhưng thâm thiết như lời xin tội của một đứa con tội lỗi trước linh hồn của mẹ hiền.

— Thủy.

Tiếng gọi khô và bàn tay đặt lên vai nàng làm Thủy giật mình. Nàng ngước nhìn lên, ông Tuấn đang nhìn con bằng cặp mắt buồn. Cả lẽ ông đã đọc được những ý nghĩ của Thủy về sự quyên sinh.

Ông khẽ nói với con gái :

— Khuya rồi sao con không đi vào ngủ ? Ngồi ngoài sương gió mãi không nên.

Thủy cố dấu lau nước mắt, không đáp lời cha. Ông Tuấn thở dài nói tiếp :

— Con bây bình tính, nghĩ đến ba và em Ái con. Hoặc cảnh đã như thế, bù đắp thế nào ngăn cản con khỏi bị phiền, chán nản với cuộc sống.

★ ★ *CÒN NỮA*

NHẢY VỌT

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

7

CHƯƠNG III

Phép tái chiếu đã ta thì hộp điểm lại xuất hiện, đó là điểm ngoại quốc, nhưng cần hiểm lắm và rất mắc tiền, những gia đình nghèo nơm đêm, không có việc quan trọng mà đem đánh điểm đâu. Và lại, cô Khệt cũng đã có cho khách có cái hộp điểm độc nhất của cô.

Hướng mở mắt một hồi mới lăn ra toi cửa, và bái lại cho chắc ý.

— Chị đó hả ?

— Ừ, mở cửa cho tao vô.

Cô khệt vào nhà, cái lưng đi trước, nghĩa là cô bước thụt tới, đề bảo vệ chiếc nước qui mà Hướng cố thể giữ quyền, dựng mạnh nhỏ cái là nó sẽ rơi xuống đất. Trong khi Hướng đóng cửa lại, thì chính cô mở mắn đến bàn thờ.

Cô đặt chén nước huyền bí lên đa rồi dợy chén lại bằng một mảnh nhỏ của đoạn sở mang tên chống đỉ ngỗ.

Cô Hướng có chiếu con so mà cái bụng của cô lớn bất sự. Cô Khệt chẳng biết gì hết, kể cả đờ đẻ, có chỉ cất dược cuống rốn rồi thôi, mà suốt thời gian hăng nước bấp chuối hột, cô cứ đài thăm thai cho Hướng, mỗi ngày hai lần.

Chuyện vậy thăm thai của cô là xoa cái bụng cô vậy mà muốn ước sửa lớn của đứa bé trong đó, hết xoa nâu, đến ngăm nghía ở vài nơi trên cái gò da của Hướng. Như vậy cho tới ngày thứ mười là ngày cô hoàn toàn thất vọng.

Cô bảng được tất cả 81 giọt nước ma, nhưng trừ bảm ở, cô tới trước bàn thờ đờ ra, coi thì cái chén cạn quen.

Bao nhiêu nước bấp chuối đều bốc hơi đi hết cả. Cô Khệt dùng tấn ngăn một hồi rồi sau hoặc tăng tuy nước đã đi hơi, nhưng cái cối vẫn cha đinh nơi đây chén. Có chỉ việc rót vào đó một chén nước giống là cô lại được thoải thành thấy buyển điện gần như là nguyên chất. Và cô làm như đã suy lượn.

Bây giờ đã gần giờng bóng và đặc biệt hôm nay cô Khệt ăn cơm rồi sửa để lại dụng dược cái gió lại đình thiêng ấy, cái gió riêng của mụ, qui, yêu, tinh.

Nhà vắng lặng một cách chán ngán vì người dưới xóm không ai bao giờ lên đây làm gì, còn người đi làm rừng thì tức chiều họ mới về ngang qua đây, mà cũng chẳng bao giờ có ai ghé lại để thăm cô hết.

Cô Khệt đứng trên lại cần thận rồi gọi Hướng vào buồng cho cô thăm thai. Lần thăm thai hôm nay có một điều lạ là cái vụ đứng của ấy, nhưng Hướng vẫn không thắc mắc. Việc thăm thai diễn ra nhanh chóng hơn mọi khi nhiều lắm.

Cái buồng đặc nhất ở nhà cô Khệt, không được đóng tới từ lâu rồi. Trong nầy cũng có kê một chiếc chống tre, y như là ở người, nhưng từ ngày vô đây tới nay, họ chỉ ngồi ở người thôi, lúc sau. Hướng được đưa vào đây để thăm thai mỗi ngày một bận.

Đặc biệt hôm nay, cô Khệt bảy bình bà trên rắc rối với một chiếc ghế đẩu để lấy bu mốn rất lạ mắt đối với Hướng.

Cô Khệt nói :

— Chị tiêm thuốc dưỡng thai cho em. Hơi đau. Nhưng nếu em vùng vẫy, kêu sẽ gây trong thai em thì em chết. Để chị cột tay em lại nhé.

Hướng không ngạc nhiên, cũng không nói gì. Tiêm thuốc thì đưa tới nào ở chợ đều cũng đã được tiêm. Đó là thuốc ngừa bịnh thời kỳ Quả cô hơi đau thiệt đó, nhưng không điên nổi nào.

Hướng đoán rằng Khệt chỉ gọi lo xa vậy thôi, hoặc đây là một thứ thuốc lạm dụng thuốc ngừa bịnh thời chăng. Vì vậy mà cô hề sắp lăm mự sẵy không bền khuấn, sự việt lắm.

Cô Khệt cột tay của Hướng vào thanh tre của chiếc chống, cả hai cô tay đều bị cột chặt bằng dây điện. Nong, cô ta lại cột hai cô chơn của Hướng vào chưn giường. Gặp thì Hướng mới hơi lo, hỏi.

— Thuốc lâm đau đớn lắm sao chị ?

— Ừ, nhưng chịu được. Chị là em mà, em hãy thì ngày. Nhưng lần sau, em đã biết rồi thì khỏi cột nữa.

Nhưng cô Khệt không chăm dứt cái công việc để phòng ấy đâu. Hai tay của Hướng bị cột thêm ở chỗ cái chấn tốt ở nách. Hướng đâm sợ hãi.

— Ơ... sao lại như vậy chị ?

— Ừ, vì chích ở tay, em mà giựt tay thì ngay.

Rồi chưn Hướng lại bị cột thêm ở chỗ gối và ở hàng.

— Sao lại cột chưn chưn chưn ? Em đau bụng mà chưn tay giựt một chút. Dây đây, nhưng quen đi em tất quen.

— Em nên chịu khó.

Cô Khệt, chẳng nhẳng không nói tay lại cho rất chặt mạnh cho đây không thể sao cho giản được mà khó bề bị trói có vùng vẫy dậy.

Sợ dây chặt, được rất nơi ngay, và nách của Hướng, cô gái chưa hoàng nầy bây giờ không cho nói nữa nên mà hết. Cô ta nói :

— Nếu qua đau như vậy, thôi chị tha cho em, không cần dưỡng thai làm gì.

— Đau cô được.

— Em cam lòng chịu.

Hướng vừa nói vừa đó, vừa vùng vẫy. Cô Khệt vẫy nghỉ trong nhảy mắt rồi tay cô trên vùng vẫy nơi, nơi cô ta Hướng, nơi nầy không được ghé sát bởi nên mạnh tay nhỉ Hướng vẫn đau nhức vô ý thức. Nhưng nơa nhưng vẫ xoa, vẫn không đau nổi cô Khệt mạnh nhưt là ngăn đau lên, bởi lâm như vậy là nó tự thất cô nó, bởi nâng tự tấn sẽ ngăn nó tự sát bằng cách đó.

— Chị ơi, em sự quá chị ơi, em van xin chị.

Hướng không con phải xa đau nữa đau. Mặc đau không thể đoán được gì sẽ xảy ra, nàng cũng tự hỏi cảm mặt thuyền ghé gom lâm, nhưt là khi nhìn lại gương mặt người chị nhân sự.

★ ★ *CÒN NỮA*

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

(179) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG IX

Nào ai bẻ thước ?

— Ủa ! Chứ em chẳng biết vy chẳng tôi à ?

Ông bác vật Minh không hiểu sao Minh Tông là ai, vì như thế là có hơi đường đột. Ông độ chừng Minh Tông là người quen biết với gia đình ông hội đồng Tâm và rất có thể là bạn của Hai Công vậy.

Nhưng Minh Tông cũng biết ý ông bác vật, không nói rõ chẳng là ai mà chỉ khanh khách nói :

— Dạ tôi có quen Cả mau nhiều lắm, biết rõ nhà cửa và nhứng tiếng tăm tốt của ông bác vật ở bên ấy. Ông bà bác vật thật là người danh vọng và hiền đức, ai ai cũng mến phục.

— Chắc, chứ em gốc gác người lựu giang ?

— Dạ, tôi ở Vĩnh long.

Vĩnh long là quê của bà bác vật. Bà nghe Minh Tông nói là người đồng hương với bà thì mừng rỡ khôn xiết chẳng khác nào tha hương gặp cố tri.

Bà tươi cười :

— A, cha đuớ! VĩnhLong hả? Xuống đây lâu gì?

— Dạ vị nghệ nghiệp nay đây mai đó. Thưa bà bác vật, bà có hay vỉ viếng quê nhà ?

— Chà, lâu quá tôi không có về trên. Tôi nhớ tính nhà hết sức, nhưng đây xa xôi quá, muốn về trên mà ngại đường đi trắc trở ... Mỗi lần về quê là phải gói bỏ việc nhà nầm bấy hơn, lại không có ai coi sóc cho ông nhà tôi, nên tôi không thể đi được. Tôi cũng muốn khi xong việc của chồng con trai tôi đây, hoặc may tôi có sánh rang chút dinh để về thăm nhà không...

Minh Tông vội quay sang Hiu, đưa tay ra :

— Chào cậu Hai ! Mến ơi, cậu mau lớn quá vậy Hồi đó, bà có dắt cậu về Vĩnh long thì cậu mới mười mấy tuổi thôi mà hay giỏi đã thành nhân rồi, trông mọp phương phi đinh đạc hết sức.

Hiu là anh chàng sầu tương, ai cũng chê nên có mặc cảm với mọi người. Nay Hiu nghe cô người khen, mừng rỡ như gặp tri kỷ. Chàng đưa tay bắt tay Minh Tông, xiết chặt :

— Anh cũng biết tôi nữa à ?

Thì bắt đó nhà tôi ở gần nhà ông Hương Chánh, ông người của cậu chứ đâu. Kỳ đó, cậu qua nhà tôi chơi xoài sống đó mà...

Những kỷ niệm xa xưa Kỳ, Hiu lâm sao nhớ cho được. Nhưng chàng đã có cảm tình với Minh Tông, anh chàng nầy nói sao chàng tin vậy và gật đầu xác nhận :

— Ừ, hồi nhỏ tôi liếng sáo lắm.

— Bây giờ cậu con lớn, thông minh, mẫu tuổi quá ! Thiệt con nhà tông, không giống lông giống cánh. Chắc cậu Hai đã học thành tài và vay mai sẽ ra làm việc cho nhà nước ?

— Tôi ... ở nhà để giúp ba mẹ tôi cai quản sự nghiệp !

Minh Tông chợp tay vào mình Hiu, vuốt ve như thân phục lắm :

— Hay đó ! Cậu tính như vậy là không ai bằng. Đi làm việc nhà nước sao bằng ở nhà kinh doanh sự nghiệp ? Dân cậu có cớ nhân, tiếc xi đi sửa thì cũng không bằng là một nhà giàu có danh giá. Sự nghiệp của ông bác vật cũng lớn lao đã sẵ không kém của ông hội đồng tui đây và phúc đức hai nhà cũng bằng nhau cả thì con chau sẽ sung sướng đời đời mấu kiếp rồi, đi làm công chức làm gì cho nhọc thân cực trí hèn cậu Hai ?...

— Ừ, anh nói hay ý tôi.

— Tôi đau đớn sánh với phương hoàng mà cậu nói vậy.

Ông hội đồng Tâm và Hai Công cầm tức Minh Tông để làm, song thấy Minh Tông nói chuyện qua nói ông bà bác vật và Hiu, hết người nầy sang người nọ, nên hai người vì sẽ khách mà phải nín thinh chịu đựng.

Ông hội đồng nói với ông bác vật :

— Thôi, tụi mình nói tới nơi tới chốn đúng chẳng vội kẻo người mất ngon.

Bà bác vật hỏi Công :

— Cậu sẩy là bạn của chau ?

Minh Tông vội và hớt lời Hai Công :

— Dạ tôi quen với cô Hai. Cô Hai tôi từ tế lắm ... Tôi qua, tôi ngồi ăn uống với cha Hai ở quán hủ tiếu ngoài chợ. Ai cũng khen cậu Hai đay là người sang trọng mà không ý quyền cậy thế hề xét khinh dân.

MAI TIẾP

NỮ CHÚA RỒNG XANH

Truyện dài
Trinh thám – Gián điệp – Tình cảm
của TRỌNG NGUYÊN

13

2. – KHÔNG CÁNH MÀ BAY

Thế nhưng cô gã bất lương đã nói đã bị chẳng bẫn chết là ai ? Vì sao chàng không ngờ tác đi lưu, mà vẫn để bắn ở lại ?

Phải chăng tên nầy chẳng cùng một tổ chức với tên bất lương thứ nhứt ? Và chiếc nhẫn cầm thạch kim-cương giá trị gì đến đổi tên bất lương thứ nhứt ấy đến đây và quyết tâm đài chẳng phải trả lại cho hắn cho bằng được ?

Càng nghĩ, Trần Kiệt càng nhận thấy vụ nầy có rất nhiều bí ẩn mà nếu chẳng cố gắng vén cho chân lý chẳng sẽ chẳng gặp nhiều sự hiểm nguy hơn nữa. Tuy nhiên, dù muốn, dù không, chàng cũng phải tiến tới, chứ không thể nào lùi bước được.

Lý do là vì chẳng chẳng những cô [illegible] mạo hiểm, mà còn là vì chẳng không thích bị kẻ [illegible] vô duyên vô cớ tìm chàng để hạ sát như thế. Dù phải trải qua bao nhiêu nguy hiểm đi nữa, chẳng [illegible] sẽ không hề nao núng, miễn sao chẳng [illegible] tìm ra được tính của kẻ thù và biết rõ xem vì lý do gì hắn muốn ám sát chàng.

Bởi đã quyết tâm như thế, nên tối hôm ấy, chẳng lại đi lang thang một mình ngoài phố [illegible] tìm người vông, xem kẻ thù của chẳng có theo dõi chẳng nữa chẳng. Nếu có, chẳng sẽ tìm cách thộp đầu chẳng để truy cho ra sự thật.

Mà quả nhiên, chẳng đã đoán chẳng hề sai. Chẳng vừa ra khỏi, cao ốc được một đôi thì chẳng phát giác ra có một kẻ đang theo dõi chẳng ở phía sau.

Mặc dù vậy, chẳng vẫn không hề lo ngại chút nào, vì bên trong y phục của chẳng còn có một chiếc áo giáp rất đặc biệt chế tạo bằng sợi thép tinh dùng để chống đạn. Chỉ có khi nào kẻ thù bắn trúng đầu chẳng thì mới nguy hiểm đến tính mạng mà thôi, bằng ngược lại, nếu bắn bắn vào mình chẳng thì vẫn đạn không thể nào xuyên qua chiếc áo giáp ấy được.

Nhưng theo kinh nghiệm nhà nghề của chẳng, thì một kẻ chuyên môn đi ám sát kẻ khác không mấy khi nhắm vào đầu đối phương mà bắn cả, vì một lẽ rất dễ hiểu : Cái đầu là một mục tiêu rất khó bắn trúng được. Do đó, nhưng kẻ chuyên nghề ám sát đều luôn luôn nhắm vào lưng đối phương mà bắn cho chắc ăn hơn, nhưng hắn đã bắn vào lưng thì chẳng đã có chiếc áo giáp đỡ đạn cho chẳng rồi.

Nghĩ vậy, nên Trần Kiệt rất vững tâm bước đi lân vào những con đường tăm tối để đạt cho tên địch ấy theo chẳng đến nơi vắng thì chẳng sẽ ra tay thộp đầu hắn ngay.

Tên địch đường như chẳng hề quan tâm đến điều ấy, nên hắn vẫn cứ một mự bám sát theo phía sau chẳng.

Tối hôm ấy tuy không có mưa, nhưng bầu trời lại đầy mây xám, không có một ánh trăng sao, lại thêm gió thổi rất lạnh, nên người đường rất thưa thớt người đi. Tính thuận, mọi [illegible] mới chẳng sẽ ra tay với qua rồi mà hết tạo đầu đường tắm ơn.

Trần Kiệt vừa rẽ vào con đường hẻm tay phải thì chẳng tính cứ trông thấy có một cái nhà hơi điện sáng nên [illegible] đường vắng vẻ.

Cho đó là một cơ hội tốt để đến, chẳng liền bước nhanh hơn, vượt qua khỏi cái nhà hơi ấy, rồi xoẻ sang con đường hẻm tranh đi, nhưng thật ra chẳng lẽ lưng nép mình vào vách tường nhà hơi, rồi đưng yên nơi mà chờ đợi.

Lưng gây của tên bất lương mới lác mắt gần hơn. Rồi kẻ ấy cũng cách nhà hơi ấy chẳng mười thước, hắn có tính bước đi thật nhẹ nhàng, nhưng vẫ đem tranh vững, hắn đã tiến tới rất tế tiếng gây của hắn như thường.

Lúc nầy gần, chẳng mới bắt đầu đi vòng ra phía sau lưng cái nhà hơi ấy, rồi chờ tới khi hắn vừa đi ngang qua cái nhà hơi, chẳng lập tức đi vòng thật nhanh ra sau lưng hắn.

Và chẳng mừng giấy đã cao su, và nhứt là nhờ chẳng bước đi thật nhẹ nhàng, nên tên địch ấy chẳng hề hay biết gì cả. Hắn đang mải sát cô thế chẳng đang ẩn núp sau lưng thì bỗng nhẹ đã [illegible] lại nơi chẳng vừa rồi vào, nên hắn đi chậm bước lại và tự tư là đã núp sau lưng đối phương để phòng bị chẳng sẽ tấn công bất ngờ.

MAI TIẾP

CUỒNG KIẾM CA

– Tiểu thuyết KIM DUNG
– Bản dịch HUYỀN PHONG

(TIẾP THEO)

CHƯƠNG 16

Hung hiểm giang hồ

Chàng đương đồng tư tưởng lại một chút để lắng tai xem hai cô gái có câu hàn tân với nhau chuyện gì ngoài không ? Nương hai cô gái vẫn ngồi yên.

Chàng lại âm thầm nghĩ tiếp :

— Thuộc bọn mà bảo lãnh vô công như vậy thì Chưởng môn nhân của họ tất nhiên vô công của phái ghé gởi mình đến bực nào ? Vậy mà tất cả người trong môn phái của họ đều phải bỏ tay trước lệnh của Mê Hồn bảo chế ! Sự việc như vậy thật không phải là tầm thường. Nhất là họ phải lặn lội đi tìm người thế mạng cho Chưởng môn của họ !

Chàng vừa nghĩ đến hai chữ «thế mạng» thì không khỏi cảm thấy cô phận của mình thật là hẩm hiu và đang ở trong một hoàn cảnh hung hiểm vô cùng !

Chàng âm thầm ngẫm suy tư, không biết phải đối phó với hoàn cảnh lúc nầy làm sao cho phải ?

Chợt lại nghe tiếng của cô gái trẻ Tử Bích nói :

— Nầy, chị Ái Loan, thực như chị nói thì lão nào xuất hiện, Mê Hồn bảo chế cũng cố xuất hiện cố một mình ?

Ái Loan đáp :

— Đúng như vậy ?

Tử Bích nói :

— Như vậy tại sao bà ta lại khinh địch lão nầy phải thiếp đi khắp nơi mới tất cả các anh hùng trong vô lâm tự hợp đến nơi Thiên Long nay để xem lão ta ra mặt là nghĩa lắm sao ? Hình như những lão trước đây có chuyện gì đều tay anh hùng trong vô lâm tự hợp mới lão bà ta xuất hiện như vậy ?

Ái Loan nói :

— Chuyện nầy. Tôi cũng đã thắc mắc như chị và được Nương Nương giải thích rồi.

Tử Bích nói ngay hỏi :

— Nương Nương giải thích cho chị nghe làm sao ?

Ái Loan khẽ nói :

— Thế nầy nhé, sau lần phái Thanh Thành ngăm ngăm mới quần bảo toan đến tập kích bà ta, từ đó, cứ mỗi lần bà ta xuất hiện bà đều biết thế nào trong bóng tối cũng có những kẻ tò mò lén lút đi xét hành tung của bà ta hoặc tìm cách đi theo dõi dấu vết. Thế là bà ta liền phái thiếp ra lệnh cho quần bảo vô lâm trong ngày bà ta xuất hiện được tự do đến chậm ngưng và dự tiếc.

Sở dĩ bà ta làm như vậy, theo Nương Nương nói là bà ta có ý thị uy để cho tất cả mọi người thấy bà ta không hề có ý sự quần bảo đông người tự hợp để có thể ra tay bao vây tập kích !

Tử Bích nói.

— Như vậy thì bà ta coi quần bảo chả còn một ai ra gì và cũng khinh địch vô cùng !

Ái Loan nói :

— Chưa chắc bà ta đã khinh địch ! Biết đâu bà ta làm bộ xuất hiện một mình nhưng trong bóng tối của biết bao nhiêu đông bọn ẩn ngầm ám tự.

Cô khi đông bọn của bà ta trà trộn ngay ở trong đám quần bảo đến dự khán cũng không chừng ! Vì người ở trong vô lâm, người hay đạo Hắc Bạch và Trung Nguyên, chưa có và số quần bảo của các đông chủ và đào chủ ở ba mươi sau động và hầy mươi hai đảo ngoài biển Đông hải và những người của các môn phái ngoài Tây vực ta.

Người của vô lâm đông như kiến như vậy thì lẽn sao mà biết mặt nhau cho hết được ? Do đó, có chuyện có những người Oanh danh lừng lẫy, vô cùng thuộc hàng đệ nhất thiên hạ mà chưa hề một ai được biết mặt bao giờ ! Như trường hợp của...

Tử Bích cướp lời hỏi :

— Chị định nói như trường hợp của Chưởng môn nhân của chúng ta thuộc phái Thiên Long ấy ?

Ái Loan cười nói :

— Ừ, đúng như vậy ! Nguyên chẳng là những người thảo tín mà cũng có khi nào được biết gương mặt thật của Chưởng môn nhân đâu ?

Rồi cô ta chợt đổi sang giọng cố vẻ tâm tình bảo bạn :

— Nầy, chị Tử Bích, chỉ chị em thân mật, tôi bải thật chị có khi nào trong lúc gần gũi Chưởng môn nhân, chị đã được trông thấy gương mặt thật của Chưởng môn nhân chưa ?

Tử Bích chợt cười khúc khích nói :

— Còn chị, có khi nào chị được thấy chưa ?

Rồi cả hai cô gái cùng cất tiếng cười khúc khích đang cùng thì vụt nghe tiếng quát tháo :

— Lạ nhỉ ? Họ nói như vậy là làm sao ? Tại sao Chưởng môn của họ lại không cho họ biết mặt và cứ như họ vừa nói nhau thì họ chưa hề biết mặt của Chưởng môn của họ một lần nào hay gì ?

Chàng vừa nghĩ đến đây chợt nghe Ái Loan nói :

«Nhưng cũng nhờ như vậy nên cũng may...

Tử Bích vội hỏi hỏi :

— Chị nói may là may chuyện gì ?

Ái Loan đáp : giọng thì thầm :

— Thì cũng nhờ vậy nên ngày hôm nay mới có thể thực hiện được cái việc... cái việc... nhờ người thế mạng được chứ !

Tử Bích nói :

— Thôi chuyện đó chúng ta nên tránh đừng nhắc đến nữa !

Biết đâu ung quanh đây chẳng có kẻ rình rập, hung hiểm vô cùng —

Ái Loan nói :

— Bây giờ chỉ ở đây nhé, lỡ ra bên ngoài trình cho Nương Nương hay ở cái anh chàng Tử Chưởng môn đã ngủ yên. Để Nương Nương sắp xếp công việc ngày mai đến tiếp Mê Hồn Bảo Chủ. Điều quan trọng là làm sao dành sự được cái anh chàng nầy để cho anh ta đứng phía bông mọi việc !

Tử Bích nói :

— Nghe đâu anh chàng nầy vô công cũng khá cao thì phải ?

Ái Loan đáp :

— Tôi cũng đã nghe lão Đại có trình với Nương Nương về việc nầy. Nhưng lão Đại nói lão đã thử khảo nghiệm vô công anh chàng ta mấy lần thì lại thấy anh chàng thật tình ngờ ngẩn như một kẻ không biết rõ nên lão Đại đoán chẳng là anh chàng chỉ may mắn như một cọ duyên nào đó nên có nội lực hàng hậu mà thôi chứ vô công thì anh nớt vô công.

Tử Bích chợt kêu lên :

— Hông hết ! Hông hết ! Thế nầy thì quy lắm !

★ ★ *CÒN NỮA*

CÁC BẠN ĐANG YÊU
Các bạn sắp sửa đi vào tình yêu
Hãy tìm đọc
LỊCH SỬ ĐỜI SỐNG TÌNH ÁI
Nguyên tác : RICHARD LEWINSOHN
Bản dịch : LÊ THANH HOÀNG DÂN

VẦN THƠ MỘI VÀNG

sáng tác vàng — THOÁNG BUỒN

● của LINH VŨ

Em đứng im bên hàng dậu, đưa mắt nhìn ra ngoài. Một cảnh tượng làm em nao lòng, buồn như những ngày tháng trôi qua. Sợi buồn rưng rức thấm sâu vào mạch máu, lu lồi tận tâm hồn em để biến thành đầy mắt u buồn, dòi vai trĩu nặng sầu. Em nghe trong hồn em những xao động; những thêm muốn nhắt-thôi vừa chợt-tăng lên đã vội vàng lắng xuống như những gợn sóng nhỏ lăn tăn nhẹ nhàng xuất hiện khi, hòn sỏi nhỏ rơi xuống mặt nước. Và cơn buồn phiền dâng lên cuồn cuộn trào ra thành dòng giòng nước mắt nhỏ giọt trên đôi má trắng hồng.

Bên ngoài kia, trong cái nhìn không chớp mắt của em, một lũ trẻ đang vui vẻ chơi đùa trên sân cỏ xanh mượt em muốn nhẩm lên ra để thưởng thức cái êm ái tuyệt vời. Chúng bằng tuổi em, có đôi khi hơn em. Trò chơi nên bạnh của bọn con trai, trò nhảy dây của bọn con gái. Như một làn chim nhỏ đùa giỡn mà em thường say mê đổi mắt trông theo trên những cành lá xanh xanh. Em thấy bạn chỉ là ! Em muốn nhào ra nhập bọn. Để chơi những trò chơi thần tiên. Để hòa mình trong dân chim bé nhỏ ấy. Sự ham muốn, sự thích thú trong cái tưởng tượng làm cho em quên đi cái chân nhỏ bé của mình. Lâm quên đi đôi lưng khô khan đang ghét em, muốn vết bỏ đi.

Bọn trẻ chơi không biết mệt. Sân chơi luôn luôn sôi động với trò chơi tượt bít. Bọn con trai chia làm 2 phe. Mỗi phe gồm 5 đứa. Em thấy hai bọn đều có hai đứa lớn con nhất đứng đầu. Một đứa tên Dũng, và một đứa em nhớ tên hình như là Hòa.

Thằng Dũng hét to :

— Rồi chưa tụ hay. Tụi tao tượt tụi bây trước nha.

Trong cái la hét ồn ào tiếng thằng Hòa hăng hái :

— Rồi tụi bây sức mấy mà tượt được tụi tao.

Hai phe lui ra cách nhau ba thước. Phe thằng hòa tản sang trong cái thế chạy. Phe thằng Dũng hăm hở trong sự xuất quân :

E tụi bây coi chừng thằng Hòa nha. Nó chạy mau lắm,

— Tao với thằng Hải tượt nó cho...

Thằng Dũng vẻ một dáng nửa đã dưới gân kịp thằng Hòa. Chúng đuổi nhau chạy vòng quanh sân cỏ. Khoảng cách giữa hai bên thu ngắn lại. Mồ hôi và tiếng mệt hai đứa như chất kích thích chúng. Những bước chạy nhanh dần. Và cuối cùng trong tiếng thở hổn hển. Hòa chịu thua :

Chịu.... Dũng...mệt quá..

Hai đứa chạy chậm dần. Hòa nhìn Dũng cười. Em thấy trong đáy mắt hai đứa niềm cảm thông sâu đậm. Sân cỏ chợt lắng xuống. Bọn con trai đã chấm dứt trò chơi tượt bít. Chúng rủ nhau đi bắt những con cào cào trong đám cỏ dại xa xa.

Chiều chạy dài trên bãi cỏ. Những tia nắng tóc tiên lan lối trên hàng lá xanh chiếu xuống bãi cỏ. Bọn trẻ biến mất dần trong mắt em. Hình ảnh cuối cùng của thằng Hòa mất hút trong xa thẳm ngút ngàn. Em muốn gào lên. Trời ơi. Muốn kêu mãi lên trời xanh, mặc dù em biết không có vị thiên thần cao quí ngự trên khoảng không trống vắng mênh mông kia. Nhưng em vẫn muốn kêu. Hình như trong lòng em đang có một niềm tin thiêng liêng mãnh liệt vẽ khoảng trống vắng kia.

Tại sao ? Tại sao em không thể chạy nhảy như những đứa trẻ bạn nầy. Tại sao, ? Và những tiếng cộp cộp đều đều vang lên khi em chống nạng bước đi là câu trả lời. Một câu trả lời tàn nhẫn cho em !

...Một bàn tay đặt nhẹ trên vai em. Tiếng chị Thúy dịu dàng :

— Ở, sao lại khóc nữa. Ai nói đi, chị giận bây giờ.

Em được dịp, gục đầu vào vai chị khócức nở. Chị lấy khăn lau mặt em. Giọng nhẹ nhàng của chị rất dễ bên tai em. Em nghe trong đó có một tiếng nấc nhỏ mặc dù chị cố nén :

— Ai ơi, đừng khóc nữa. Cương khóc, chị buồn lắm. Đời em đã thế. Định mệnh đã định thế, em nên vui vẻ nhận chịu. Chị thương em lắm em biết không. Nhưng giọt nước mắt mỗi lần em khóc là những mũi kim xoáy mạnh vào tim chị. Em đừng khóc nữa. Hãy nhìn lên đừng nhìn xuống em ạ ! Hãy đẹp bỏ những buồn đi. Em hãy cố gắng học hành. Học thật giỏi để vượt khỏi cái mặc cảm tự tì. Em chị đừng buồn nữa. Hãy nhìn lên em ạ !

Em ngước mắt nhìn chị Thúy. Đôi mắt chị có hai tia sáng ngời Và từ đó, mỗi lần buồn em khóc tôi đôi mắt chị Thúy. Đôi mắt như muốn truyền cho em những nghị lực của một người chị thương em: Em không còn buồn nữa...

●●●

NHỮNG NIỀM VUI NHỎ

CỦA THÙY-TRANG

(TIẾP THEO)

— Với thước tiên và xoa bóp, em sẽ tìm thấy sức khỏe. Cô có thể bảo tin mừng chú Hà nó hay là nó sắp có thấy dạy toán không. Nó không có bạn bè gì cả. Được em với nhà dạy học cho chắc nó mừng lắm.

Ly do dự. Nó do dự là phải bỏ vì bao nhiêu năm qua nó chỉ nghĩ tới một việc là gượng phiền lụy cho kẻ khác. Thế nên bây giờ người ta đề nghị với nó cái việc sắn sóc một con bịnh để nó niềm vui cho con bịnh đó.

Nó muốn từ chối ngay bởi vì nó tự ái. Cô biết em nhỉ ... Nhưng tự nhiên nó như tới nơi lời của mà nó đận đêm Giáng sinh phải thương yêu kẻ khác hơn là chính con. Kẻ khác đó là Hà cô gái tật nguyền mà Cô bảy vừa giới thiệu với nó.

Ly nói nhanh như sợ rồi không thể nói được những lời đó.

— Tôi sẽ đến thăm Hà và chỉ đến cho cô ấy học toán.

— Bao giờ thì em đến được ?

— Còn xem tôi có xin được chiếc xe nhỏ của tôi không đã.

— Được lắm chớ, em nên thành thoảng đi dạo bên người cho thoáng.

— Cô Hà ở cách đây xa không?

— Gần lắm đằng sau nhà thờ, một căn nhà thấp trệt. Hà bao giờ cũng ở cạnh cửa sổ. Nhà số 15 đường X... em sẽ tìm ra dễ dàng.

— Nếu vậy, cô bảo với cô Hà là tôi sẽ tới thăm năm tuần sau.

— Tôi lắm, hôm đó cô được nghỉ cô sẽ tới đón em để đưa cuối nhé, cô sẽ giới thiệu em với Hà, và rồi thưa giáo sư, giáo sư sẽ giảng toán cho cô ấy.

Buổi xoa bóp đến đó chấm dứt. Cô Bảy gọi nhờ chạy trên ra khỏi phòng Ly, sự tăng biết đau thắng bé chẳng đổi ý. Cô bằng lòng với thành quả của ngày hôm nay.

Hai đứa rất hai con bịnh ở gần nhau sẽ an ủi lẫn nhau và tìm ra lối thoát cho cuộc sống vô phúc của chúng. Cô đã đem chúng lại gần nhau và chưa sẽ làm — công việc lại.

Còn ba ngày nữa mới đến ngày mà Ly hứa sẽ thực hiện một sự lực lưu lao. Từ 6 tuần qua, nó đã không rời khỏi phòng riêng, bào lá yếu sức không đi dạo được. Để có thể gió lại fá hứa với cô Bảy, nó thở ... nạn ra vườn ngực nhiều mà thấy không khí bên ngoài không dáng ngại như nó tưởng. Bằng có là lối hôm đó nó ăn thấy ngon hơn thường lệ.

Bài gặp no thơ thân người vườn các anh nó chế nhạo.

— A thấy tu đã tới kỉ nhà tu.

— Con gái đã thò ra khỏi hang.

Bị Ly trên chọc mãi bai anh nó giờ đây thấy thích thú được trêu chọc lại thằng em tật nguyền.

Và cả thằng Vũ nữa, khi đi học về gặp Ly, nó vui như bắt được của.

— Anh có thể đi dạo rồi ấy, thích nhỉ anh đi dạo với em mỗi ngày nhé, em sẽ bắt hoa kết thành vòng hoa đeo cổ chúng vào cổ vì anh hùng của em.

(còn tiếp)

Chuyện nhi đồng QUỐC TẾ

LỊCH SỬ THÀNH ROME

● LINH LAN kể

(TIẾP THEO)

— Tâu Hoàng tử, thà mặc thù, dân chúng ta mạnh, đông, chiến đấu giỏi, chúng ta sẽ thắng tất cả kẻ nào động đến chân tường thành chúng ta. Chúng ta không thể khoanh tay ngồi ngó chúng khinh lờn mình. Hoàng Tử cho phép chúng tôi đi bắt em gái, con gái họ về đây để trả thù. Đây là lời rất đúng của nhóm thanh niên mạnh và trẻ.

— Được rồi, tôi cho phép các bạn tự đi tìm bắt vợ về đây, nhưng nghe tôi hỏi, làm sao các bạn đến gần họ được mà bắt. Đến xử họ, vào đại trong nhà bắt à ? Chưa thấy họ được chớ đừng nói là bắt được. Chưa bắt được mà lại bị chúng sát hại rồi. Làm sao ! Làm sao đến gần họ, biết chắc chắn nhà nào có con em gái đúng ? Đâu có dễ dàng gì ?

Một giây im lặng phảng phất. Một tiếng lớn vang động của nhóm thanh niên vang lên :

— Tổ chức ngay một lễ vì đại thật là vĩ đại, nhiều cuộc vui chơi lộ lộng nhứt thế gian, chưa ai từng thấy, chưa xử nào từng có. Mời các xứ quanh vùng đến dự... Tự nhiên họ phải đến vậy, đến coi em theo dự lễ. Chúng ta tự do chọn trong địp nầy. O ! Tâu Hoàng Tử, chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Chúng ta sẽ có vài trăm phụ nữ công dân mới cho thành Rome nầy.

Hoàng Tử mỉm cười, đưa tay hoan nghênh :

— Ý kiến của phần đông là ý kiến đúng. Ta hoàn toàn đồng ý vì chẳng còn có biện pháp nào khác hơn biện pháp nầy. Và bắt đầu hôm nay chúng ta bắt tay vào việc tổ chức buổi lễ long trọng nầy. Và mỗi bạn tự do lựa chọn người bạn đường của mình, họ sẽ là công dân sau nầy của những đứa con khoẻ mạnh, thông minh của các bạn.

Theo lời hứa, Hoàng Tử Rômy bắt đầu cho dân chúng sửa soạn ngày cuộc lễ vĩ đại, theo đề nghị của nhiều thanh niên La Mã. Nhiều thiệp mời được đem đến tận tay các gia đình ở các xứ quanh vùng. Họ khéo tuyên truyền, quan trọng hóa cuộc lễ không lỗ cả một không hai nầy.

Họ bảo :

— Hoàng Tử Rômy vừa tìm được ở dưới đất sâu một tiên thần tuyệt mỹ, ly kỳ của giống người cả là triệu năm ngàn năm.

Hoàng Tử giành cho Đức Thánh Tối Cao. Muốn cho loài người chiêm ngưỡng một kỳ quan trên trái đất và cũng để mừng ngày may mắn ấy, một cuộc lễ được tổ chức thật lớn lao để mời khắp xứ lân giềng đến dự cuộc lễ, để trước trông thấy tận mặt kỳ quan nầy, sau sắn địp viếng thành Vườn La Mã, cái đẹp, cái giàu, cái mạnh, cái mỹ thuật của Thành Vườn. Nhiều cuộc vui chơi lạ lùng, hấp dẫn như chọi bò, vật lộn, đua ngựa phóng lao khi ngồi trên lưng ngựa v.v...

Hoàng Tử lấy lâm hân hạnh tiếp đón gia đình các bạn lân bang đến dự cho đông đủ.

Thế là sau bốn, năm tháng, ngày 21 tháng tư, ngày tạo thành Rome, cuộc lễ Thánh Tối Cao lớn lao nhứt đã bắt đầu khai mạc.

(CÒN TIẾP)

TÍP TỐP Astro Boy Việt Nam

TA LÀ BÀ TIÊN HẠNH PHÚC THẤY CÁC CON NGOAN NGOÃN CHĂM HỌC. TA BAN CHO CÁC CON MỘT SỨC KHỎE, VÀ TRÍ THÔNG MINH PHI THƯỜNG NHƯ ASTRO BOY ... ĐIỆN TỬ ĐỂ PHÒNG THÂN... BỊ GẦN KIỂU TA !!!

CHÚNG TA BÂY GIỜ LÀ ASTRO BOY VIỆT NAM... TA PHẢI GIÚP ĐỠ KẺ YẾU TRÊ GIAN DIỆT BẠO

BỖNG NHIÊN

MU ! NU ! HIC ! HIC ! !!!

EM RA ĐƯỜNG CHƠI... ÔM CON GIÚP BÀ... RỒI

TÀI SAO BÀ KIA

CÁI KẺ LẠN ĐƯỜNG ... CON GIÚP BÀ CÔN ĐI... MAY EM CHẠY KỊP VỚ LÀ ĐƯỢC ... HIC ! HIC !

ASTRO BOY TRỢ THẦN LỰC

BÉ ĐỪNG CHẠY CHƠI NHỮNG ĐƯỜNG XE CỘ NGUY HIỂM... NÊN Ở TRONG NHÀ CHƠI

CHẠY MAU ANH EM ĐI... TỚI ĐÓ !!!

CHẠY ĐI... TỚI ĐÓ ĐỂ TỚI ĐOẠT TIỀN CỦA HỌC SINH ĐỂ !!!

(CÒN TIẾP)

VƯỜN VĂN

QUÊ EM

Quê em lúa nở đầy đồng
Vườn đầu xanh ngát thơm nồng hương quê
Nhìn hoa cũng thấy yêu đời
Quyên ca ríu rít tiếng cười nơi nơi
Quê em làng xóm đân nghèo
Mái tranh nho nhỏ ao bèo nở sen
Xa xa tiếng hát êu hò
Của cô thôn nữ đạt đào yêu quê
Nhộng chiều tắt nắng hoàng hôn
Tôi đứng đây ngắm chim mỏi cánh
Muốn người gánh lúa về làng nghỉ ngơi
Bác nông tay dắt trâu cày
Bên ba cắt bước mặt mày rạng tươi
Đêm về trăng sáng mơ màng
Xiêng chầy giã gạo bên làng khua vang
Quê em đẹp lắm ai ơi !
Bấy nhiêu vần chỏ người về quê hương

THÚY CHÂU

MẶT TRỜI VÀ QUÊ HƯƠNG

Hôm nay đây, mặt trời thức dậy xóm
Nhìn về đồng ánh nắng rọi đầy đồng
Tôi đứng đây ngắm chim mỏi cánh hát
Làng thấy vui khi nạn nước đẹp xinh
Hôm nay đây mặt trời lên đầu ngọn
Ánh nắng vàng như đốt cháy cỏ cây
Tôi đứng đây, nhìn cảnh vật nhà kia
Lòng cảm thấy trào buồn hiu hắt
Hôm nay đây, mặt trời trở về nơi
Vạn vật chìm vào đêm tối hư vô
Tôi đứng đây nhìn trăng cao hợp hạn
Lòng thấy vui khi cảm thấy mặt trời
Quê hương mình đủ đạn bom tàn phá
Nhưng mặt trời vẫn ngự trị nơi đây
Tôi cảm thấy, quê hương còn xinh đẹp
Lòng nầy vui dù chinh chiến phá đầy

HUYỀN TRANG TỪ

NÔNG NGƯ CƠ GIỚI HIỆU YANMAR
TIỆN LỢI • BỀN BỈ • PHỤ TÙNG ĐẦY ĐỦ NHỨT

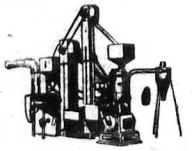
MÁY XAY LÚA KRS
• SẢN XUẤT 500K/GẠO/GIỜ
GIÁ PHÒNG ĐỊNH VN$ 450.000
• SẢN XUẤT 1000K/GẠO/GIỜ
GIÁ PHÒNG ĐỊNH VN$ 700.000

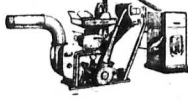
MÁY XAY LÚA SU 253 CÁ MÁY KÉO
F8, S/X 200K/GẠO/GIỜ
GIÁ PHÒNG ĐỊNH VN$ 130.000

MÁY CÀY CÁNH
YM 173 GIÁ PHÒNG ĐỊNH VN$ 250.000
YM 273 GIÁ PHÒNG ĐỊNH VN$ 420.000

MÁY GẶT ĐỐ LÚA KIỂU YA 35HB

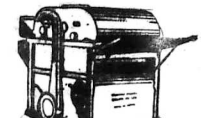
MÁY ĐẬP LÚA KIỂU DDI
GIÁ PHÒNG ĐỊNH VN$ 38.000

máy cày kiểu YC-80
(9-12 MÃ-LỰC)
GIÁ PHÒNG ĐỊNH VN$ 154.000

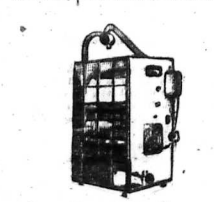
MÁY SẤY LÚA KIỂU SD-8B

CÁC MÁY TÀU
ĐỦ KIỂU - ĐỦ CỠ

MÁY CẤY LÚA
KIỂU FP-2

MAI-BÌNH THƯƠNG-CUỘC CÔNG-TY
331, TRẦN-HƯNG-ĐẠO (GÓC PHÁT-DIỆM) SÀI GÒN - Điện thoại : 21.189
CƠ-XƯỞNG SỬA CHỮA : 429 - 431 - ĐƯỜNG LỤC TỈNH - PHÚ-LÂM

Hiện kính thước KÍNH-TIÊN
274, HAI BÀ TRƯNG, SAIGON
(XÉO NHÀ THỜ TÂN-ĐỊNH)

do sự điều-khiển của Quang học gia chuyên nghiệp — tốt nghiệp trường quốc-gia quang học Pháp quốc
Chuyên môn
thử mắt theo lối khoa-học và bán đủ các loại kính cận-thị, viễn thị, loạn thị và kính lọc mặt trời

• MỆT BẤT THƯỜNG • BIẾNG ĂN
• MẤT NGỦ • ĐAU LƯNG ĐÊM
Tế nhức tử-chi
HÃY DÙNG THUỐC
VẠN-THỌ
ĐÀI-XUÂN-CAO
Đông Dược-Sư LÊ NGỌC SƠN 47-49 Nguyễn Phi - Saigon

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYỄN-TÁC **KIM-DUNG** — DỊCH-THUẬT **HÀN-GIANG-NHẠN**

Trong thời gian tạm định bản, nhựt báo QUYỀN SỐNG, vì cảm tình, đã giao độc quyền khai thác truyện dài LỘC ĐỈNH KÝ của KIM DUNG tiên sinh, cho nhựt báo CẤP TIẾN. Vì vậy Lộc Đỉnh Ký đăng trên báo Cấp Tiến vắn sớm hơn các báo, cũng như «Tiếu Ngạo Giang Hồ» trước đây.

(TIẾP THEO)

Phải chăng Quan Khâm Sai thị sát Quảng Đông ?

Vẫn vô bá quan tỉnh Quảng Đông từ tuần phủ trở xuống thấy Đỗ Đức đại nhân đối với Tra Y Hoàng cực kỳ cung kính, trong lòng ai nấy đều lấy làm lạ.

Quan Tuần phủ cho cho rằng Tra Y Hoàng là một vị khâm sai của Hoàc Hoàng Đế phái đi vi hành để dò xét tình Quảng Đông. Nếu không thì Ngô Lục Kỳ xưa nay vốn là người cao ngạo cố kỉ nào lại kính cẩn một vị như anh miễn Quang Nam đến thế ?

Sau khi tan tiệc, Quan Tuần phủ bèn tìm Ngô Lục Kỳ :

— Vị quý khách này phải chăng là một đại nhân của triều đình ?

Ngô Lục Kỳ tìm tìm cười đáp :

— Đại huynh thật là người thông minh. Coi mặt mà đặt hình dung, [illegible] được đến 9.

— Nếu như có ý trên phương bảo đối phương lin thì Tuần phủ trưởng mình đoàng là Khâm Sai đại thần. Hãn nghĩ hàng :

— Tra đại nhân đến ở phủ Đề Đốc chắc là có thân tình với Tướng Quân Đề Đốc và ta sẽ không ở hợp tâm đầu cho lắm. Nếu Khâm Sai đại nhân sau khi vi hành đăng bẩm tâu bắt lại cho ta thì thật là bỗng hết.

Hãn tức vẻ phủ liền chuẩn bị một phần lễ trọng. Sáng sớm bèn sai đưa sang phủ Đề Đốc.

Ngô Lục Kỳ ra tiếp khách nói :

— Đêm qua Tra tiên sinh say quá, hãy giờ hãy còn ngủ chưa dậy. Lỗ vực của phủ đã nhất định tại ba xế thay mặt giao lại tiên sinh. Vậy phải đến cự yên lòng, đừng lo ngại gì hết.

Quan Tuần phủ nghe nói cả mừng, liền gọi lời cảm ơn rồi cáo từ ra về.

Đang bao lâu, tin này đồn đại ra ngoài. Ai vững hiết Tuần phủ đại nhân đã đưa lễ đến mừng Tra tiên sinh, liền tự hỏi :

— Không biết lại lịch vị Tra tiên sinh này ra sao, nhưng đến quan Tuần phủ của đưa lễ, lẽ nào mình lại không đưa ?

Chỉ trong vài ngày, lễ vật trong phủ Đề Đốc chất cao như núi. Nhất thiết Ngô Lục Kỳ đều sai vên phòng thu nhận mà không cho Tra tiên sinh hay.

Ngô Lục Kỳ hàng ngày ngồi lúc lo liệu công sự tại nha môn, y lại ngồi tiếp Tra Y Hoàng uống rượu.

Hết bốn nhâm lúc xế chiều, hai người ngồi trong nhà nghỉ mát giữa vườn hoa uống rượu.

Rượu được vài tuần, Tra Y Hoàng nói :

— Vân sinh ở quý phủ quấy nhiều lau ngày, tất lấy làm cảm tạ tấm thịnh tình của đại nhân. Sáng mai vân sinh cáo biệt trở về phương bắc.

Ngô Lục Kỳ đáp :

— Sao tiên sinh lại nói vậy ? Tiên sinh xuất xam chưa hề phải chuyện đi đâng ? Nếu tiên sinh không chê ở lại ít nhất là vào năm thì tại hạ quyết không để tiên sinh ra về. Sáng mai tại ta bồi tiếp tiên sinh lên năm tầng lầu ngắm cảnh. Thành Quảng Châu có nhiều danh thắng, mấy tháng đi du ngoạn cũng không hết.

Tra Y Hoàng mượn cớ, cả gan đáp :

— Giang sơn tuy đẹp nhưng đã chán đến vào tay di địch, đi coi cũng tăng nỗi đau lòng.

Ngô Lục Kỳ hơi biến sắc nói :

— Tiên sinh say mất rồi ! Bạn nay về nghỉ sớm một chút.

Tra Y Hoàng nói :

— Buổi gặp gỡ ngày đêm, vân sinh đem lòng kính mộ đại nhân là người hào hiệt trong cơn giới bụi mà kết tình hữu nghị. Ai ngờ vân sinh nhậu lầm người.

Ngô Lục Kỳ hỏi :

— Sao lại nhậu lầm người ?

Tra Y Hoàng đáp :

— Đại nhân là tay lão luyện phi thường đã không vì nước vì dân mà cứu giúp kẻ hạn nguyện lâm đến ác, cam bề tội mà cho bọn Thát Đát đã chế đặt lên bọn lương dân Đại Hán. Ngày nay mà Đại nhân cần nhau nhau đến ý, không biết hồ thẹn. Tra mà không khải hối hận là đã hết bạn với đại nhân.

Y Hoàng nói rồi đứng phắt dậy.

Ngô Lục Kỳ vội nói :

— Tiên sinh to tiếng kẻ câu chuyện này người ngoài nghe được là nước lớn vạ lớn.

Tra Y Hoàng đáp :

— Tại hạ đã là chỗ bạn hữu với đại nhân, có nẫy lẽ phải trái khuyên can mà đại nhân không nghe thì giữ quách tại hạ đi cho rồi. Tra mà nên không nói nữa cả, chẳng nghĩ gì đến chuyện không cự.

Ngô Lục Kỳ nói :

— Tại hạ xin rửa tai kính cẩn nghe lời.

Tra Y Hoàng nói :

— Tướng quân tay nắm binh quyền toàn tỉnh Quảng Đông. Chính là chức vụ tài chính để dựng cờ khởi nghĩa. Tướng quân chỉ hô lên một tiếng là bốn phương hưởng ứng. Đại đại sự không thành công khiến cho bọn Thát Đát phải bỏ vía. Tướng quân có lẽ nào mà thời oanh liệt mới khỏi phụ lòng tôi đã bao cho thân dịu sức điểm nuôi.

Ngô Lục Kỳ vẻ trong ta bắt uống một hơi cạn sạch nói :

— Nghe tiên sinh nói, tại hạ khâm khoái vô cùng !

Hãn gin hai tay xé áo đánh rượt mặt cái. Vậy ấy trước ngực bị rách được để bày đầu lông đen ở trước ngực. Hãn vén đám lông lên cho Y Hoàng trông rõ hàng chữ nhỏ sâu vào da : «Thiên phụ địa mẫu. Phản Thanh phục Minh».

Tra Y Hoàng vừa kinh ngạc vừa vui mừng hỏi :

— Thế sao... là nghĩa lên sao ?

Ngô Lục Kỳ đặt áo lại cài thân rồi đáp :

— Vừa rồi nghe lời hùng luận của tiên sinh, tại hạ tất lấy làm tích phục. Tiên sinh đã không cần gì đến đại họa toàn thân diệt tộc, phải gan góc mới, chỉ đưa cho tại hạ, thì tại hạ khó sao của đám dân tiên sinh ? Tại hạ chính là Tả Hộ Pháp ở Cái Bang. Đây là lời nguyện với hương chủ ở Thiên Địa hội tại Hồng Thuận Đường thề đem bấu nhiệt huyết chống Thanh Triều, khôi phục nhà Minh.

Giữa lúc đêm khuya thích khách vào nhà

Tra Y Hoàng nhìn thấy chữ xăm ở trước ngực Ngô Lục Kỳ liền tin ngay là sự thực, không còn hoài nghi gì nữa. Lão liền xin lỗi :

— Tả ca Tướng quân người ở đâu? Tôi mà bình đã lại nhà Hãn. Vẫn tối tại hạ có điều gì thắc mắc thì đặc tội !

Ngô Lục Kỳ cả mừng nghĩ thầm :

— Y Hoàng bảo ta người ở đất Tào lòng vẫn để lại nhà Hãn tức là tỏ ý với quan Vân Tướng.

Hãn liền đáp :

— Tại hạ không đám nhận lời tỷ tỷ đã của tiên sinh.

Tra Y Hoàng hỏi :

— Tại hạ vẫn chưa biết Cái Bang và Thiên Địa Hội là những tổ chức gì ? Xin tướng quân chỉ giáo.

Ngô Lục Kỳ nói :

— Nơi tiên sinh hãy uống một chung nữa rồi sẽ nói chuyện.

Mỗi người liền uống một chung. Ngô Lục Kỳ nói :

— Cái Bang đã thành cơ sở từ đời nhà Tống. Đã là một bang lớn trên chốn giang hồ. Anh em trong Bang đều khinh khắt đệ mưu sinh. Những người bên phía gia nhập Cái Bang rồi đều chịu của tôn của cái làm nghề khất cái để sinh nhai. Dưới bang chúa đều bốn vị trưởng lão. Sau nữa là anh em vị hộ pháp chia làm ngũ phương : Tiền, hậu, tả, hữu và trung. Tại hạ làm Tả hộ pháp. Ở trong Bang vào bang để tự tâm tại, tức là địa vị không thấp kém nhau. Sau vì có sự bất hòa với một vị trưởng lão bọn Tôn rồi xảy cuộc đánh lộn. Khi kẻ tại hạ xảy ngũ, lớ tay đánh vị bị trọng thương. Thế là bắt kinh bậc tôn trưởng và phạm vào tội nặng trong Bang. Bang Chủ giao bắn vị trưởng lão sau cuộc hội nghị, liền đuổi tại hạ ra khỏi Bang. Hãn vào qui phủ được tiên sinh mời uống rượu, chính là lúc tại hạ vừa bị cách chức đuổi đi trong lòng rất là phiền muộn. May được tiên sinh không khinh rẻ kẻ lỡ lầm bằng hữu, trong lúc tại hạ được ăn ở tiếng tha

Tra Y Hoàng nói :

— Tả ca là thế !

Ngô Lục Kỳ nói :

— Mùa xuân năm sau, chúng ta gặp nhau ở Tây Hồ tiên sinh hạ mình ở gan cầu và coi tại hạ là một kẻ cái trong nước. Mấy bữa trước, tại hạ lo lắng nghĩ cùng Cái bang đã chẳng đang tình, bọn hiểu giang hồ ở đem lòng khinh rẻ nên suốt ngày chỉ uống rượu say mèm Tại hạ trường chỉ trong vài năm sẽ say rượu mà chết. Ai ngờ Tra tiên sinh lại cho tại hạ là kẻ anh tài, khiến Ngô Lục Kỳ xây phấn khởi tinh thần. Nếu không có tiên sinh thì e vẫng tại hạ chẳng cho ngày nào được đến nơi. Chẳng bao lâu quân Thanh xuống miền nam. Trong lòng tại hạ vẫn còn phẫn khích không biết thì phải mới đến bang quân Thanh. Lập được chút công lao bằng cách tìm sát đồng bào. Mới khi nghĩ đến trong lòng hổ thẹn vô cùng!

Tra Y Hoàng nghiêm nghị nói :

— Cái đó là huynh đài cố điều lầm lỗi. Đù Cái Bang không dung huynh đài thì huynh đài đem thương độc mà quên bang hộ cũng được hay tự đượng ra một mình hộ cũng được. Sao lại đùng đến hạ sách đầu hàng quân Thanh?

Ngô Lục Kỳ đáp:

— Tại hạ nực nước, khi đó chưa được tiên sinh dạy bảo, gây nên bao nhiêu tội lỗi, thật là đáng chết !

Tra Y Hoàng gật cầu cái :

— Tướng quân đã biết lỗi lầm thì đem công chuộc tội vẫn chưa muộn.

Ngô Lục Kỳ nói:

— Sau khi Mão Thanh thống nhất toàn quốc. Tại hạ lâm quan đến chức Đề Đốc. Trước nhà, bao tâm sao lúc cứu cánh, cội nhiều có người lên án phòng ngừ tại hạ bành thích. Nhưng tạo thích khách này vẫn không dịch nổi tại hạ và bị bắt sống. Lúc thẩm đến lượt cái thích khách Ngô Lục Kỳ xưa nay vốn là người cao ngạo cố kỉ nào lại kính cẩn một vị như anh miễn Quang Nam đến thế ?

Sau khi tan tiệc, Quan Tuần phủ bèn tìm Ngô Lục Kỳ :

— Vị quý khách này phải chăng là một đại nhân của triều đình ?

Ngô Lục Kỳ tìm tìm cười đáp :

— Đại huynh thật là người thông minh. Coi mặt mà đặt hình dung, [illegible] được đến 9.

— Nếu như có ý trên phương bảo đối phương lin thì Tuần phủ trưởng mình đoàng là Khâm Sai đại thần. Hãn nghĩ hàng :

— Tra đại nhân đến ở phủ Đề Đốc chắc là có thân tình với Tướng Quân Đề Đốc và ta sẽ không ở hợp tâm đầu cho lắm. Nếu Khâm Sai đại nhân sau khi vi hành đăng bẩm tâu bắt lại cho ta thì thật là bỗng hết.

Hãn tức vẻ phủ liền chuẩn bị một phần lễ trọng. Sáng sớm bèn sai đưa sang phủ Đề Đốc.

Ngô Lục Kỳ ra tiếp khách nói :

— Đêm qua Tra tiên sinh say quá, hãy giờ hãy còn ngủ chưa dậy. Lỗ vực của phủ đã nhất định tại ba xế thay mặt giao lại tiên sinh. Vậy phải đến cự yên lòng, đừng lo ngại gì hết.

Quan Tuần phủ nghe nói cả mừng, liền gọi lời cảm ơn rồi cáo từ ra về.

Đang bao lâu, tin này đồn đại ra ngoài. Ai vững hiết Tuần phủ đại nhân đã đưa lễ đến mừng Tra tiên sinh, liền tự hỏi :

— Không biết lại lịch vị Tra tiên sinh này ra sao, nhưng đến quan Tuần phủ của đưa lễ, lẽ nào mình lại không đưa ?

Chỉ trong vài ngày, lễ vật trong phủ Đề Đốc chất cao như núi. Nhất thiết Ngô Lục Kỳ đều sai vên phòng thu nhận mà không cho Tra tiên sinh hay.

Ngô Lục Kỳ hàng ngày ngồi lúc lo liệu công sự tại nha môn, y lại ngồi tiếp Tra Y Hoàng uống rượu.

Hết bốn nhâm lúc xế chiều, hai người ngồi trong nhà nghỉ mát giữa vườn hoa uống rượu.

Rượu được vài tuần, Tra Y Hoàng nói :

— Vân sinh ở quý phủ quấy nhiều lau ngày, tất lấy làm cảm tạ tấm thịnh tình của đại nhân. Sáng mai vân sinh cáo biệt trở về phương bắc.

Ngô Lục Kỳ đáp :

— Sao tiên sinh lại nói vậy ? Tiên sinh xuất xam chưa hề phải chuyện đi đâng ? Nếu tiên sinh không chê ở lại ít nhất là vào năm thì tại hạ quyết không để tiên sinh ra về. Sáng mai tại ta bồi tiếp tiên sinh lên năm tầng lầu ngắm cảnh. Thành Quảng Châu có nhiều danh thắng, mấy tháng đi du ngoạn cũng không hết.

Tra Y Hoàng mượn cớ, cả gan đáp :

— Giang sơn tuy đẹp nhưng đã chán đến vào tay di địch, đi coi cũng tăng nỗi đau lòng.

Ngô Lục Kỳ hơi biến sắc nói :

— Tiên sinh say mất rồi ! Bạn nay về nghỉ sớm một chút.

Tra Y Hoàng nói :

— Buổi gặp gỡ ngày đêm, vân sinh đem lòng kính mộ đại nhân là người hào hiệt trong cơn giới bụi mà kết tình hữu nghị. Ai ngờ vân sinh nhậu lầm người.

Ngô Lục Kỳ hỏi :

— Sao lại nhậu lầm người ?

Tra Y Hoàng đáp :

— Đại nhân là tay lão luyện phi thường đã không vì nước vì dân mà cứu giúp kẻ hạn nguyện lâm đến ác, cam bề tội mà cho bọn Thát Đát để chế đặt lên bọn lương dân Đại Hán. Ngày nay mà Đại nhân cần nhau nhau đến ý, không biết hồ thẹn. Tra mà không khải hối hận là đã hết bạn với đại nhân.

Y Hoàng nói rồi đứng phắt dậy.

Ngô Lục Kỳ vội nói :

— Tiên sinh to tiếng kẻ câu chuyện này người ngoài nghe được là nước lớn vạ lớn.

Tra Y Hoàng đáp :

— Tại hạ đã là chỗ bạn hữu với đại nhân, có nẫy lẽ phải trái khuyên can mà đại nhân không nghe thì giữ quách tại hạ đi cho rồi. Tra mà nên không nói nữa cả, chẳng nghĩ gì đến chuyện không cự.

Ngô Lục Kỳ nói:

— Tại hạ xin rửa tai kính cẩn nghe lời.

Tra Y Hoàng nói:

— Tướng quânnay nắm binh quyền toàn tỉnh Quảng Đông. Chính là chức vụ tài chính để dựng cờ khởi nghĩa. Tướng quân chỉ hô lên một tiếng là bốn phương hưởng ứng. Đù đại sự không thành công khiến cho bọn Thát Đát phải bỏ vía. Tướng quân có lẽ nào mà thời oanh liệt mới khỏi phụ lòng tôi đã bao cho thân dịu sức điểm nuôi.

Ngô Lục Kỳ vẻ trong ta bắt uống một hơi cạn sạch nói :

— Nghe tiên sinh nói, tại hạ khâm khoái vô cùng !

Hãn gin hai tay xé áo đánh rượt mặt cái. Vậy ấy trước ngực bị rách được để bày đầu lông đen ở trước ngực. Hãn vén đám lông lên cho Y Hoàng trông rõ hàng chữ nhỏ sâu vào da : «Thiên phụ địa mẫu. Phản Thanh phục Minh».

Tra Y Hoàng vừa kinh ngạc vừa vui mừng hỏi :

— Thế sao... là nghĩa lên sao ?

Ngô Lục Kỳ đặt áo lại cài thân rồi đáp :

— Vừa rồi nghe lời hùng luận của tiên sinh, tại hạ tất lấy làm tích phục. Tiên sinh đã không cần gì đến đại họa toàn thân diệt tộc, phải gan góc mới, chỉ đưa cho tại hạ, thì tại hạ khó sao của đám dân tiên sinh ? Tại hạ chính là Tả Hộ Pháp ở Cái Bang. Đây là lời nguyện với hương chủ ở Thiên Địa hội tại Hồng Thuận Đường thề đem bấu nhiệt huyết chống Thanh Triều, khôi phục nhà Minh.

Giữa lúc đêm khuya thích khách vào nhà

Tra Y Hoàng nhìn thấy chữ xăm ở trước ngực Ngô Lục Kỳ liền tin ngay là sự thực, không còn hoài nghi gì nữa. Lão liền xin lỗi :

— Tả ca Tướng quân người ở đâu? Tôi mà bình đã lại nhà Hãn. Vẫn tối tại hạ có điều gì thắc mắc thì đặc tội !

Ngô Lục Kỳ cả mừng nghĩ thầm :

— Y Hoàng bảo ta người ở đất Tào lòng vẫn để lại nhà Hãn tức là tỏ ý với quan Vân Tướng.

Hãn liền đáp :

— Tại hạ không đám nhận lời tỷ tỷ đã của tiên sinh.

Tra Y Hoàng hỏi :

— Tại hạ vẫn chưa biết Cái Bang và Thiên Địa Hội là những tổ chức gì ? Xin tướng quân chỉ giáo.

Ngô Lục Kỳ nói :

— Nơi tiên sinh hãy uống một chung nữa rồi sẽ nói chuyện.

Mỗi người liền uống một chung. Ngô Lục Kỳ nói :

— Cái Bang đã thành cơ sở từ đời nhà Tống. Đã là một bang lớn trên chốn giang hồ. Anh em trong Bang đều khinh khắt đệ mưu sinh. Những người bên phía gia nhập Cái Bang rồi đều chịu của tôn của cái làm nghề khất cái để sinh nhai. Dưới bang chúa đều bốn vị trưởng lão. Sau nữa là anh em vị hộ pháp chia làm ngũ phương : Tiền, hậu, tả, hữu và trung. Tại hạ làm Tả hộ pháp. Ở trong Bang vào bang để tự tâm tại, tức là địa vị không thấp kém nhau. Sau vì có sự bất hòa với một vị trưởng lão bọn Tôn rồi xảy cuộc đánh lộn. Khi kẻ tại hạ xảy rượu, lớ tay đánh vị bị trọng thương. Thế là bắt kinh bậc tôn trưởng và phạm vào tội nặng trong Bang. Bang Chủ giao bắn vị trưởng lão sau cuộc hội nghị, liền đuổi tại hạ ra khỏi Bang. Hãn vào qui phủ được tiên sinh mời uống rượu, chính là lúc tại hạ vừa bị cách chức đuổi đi trong lòng rất là phiền muộn. May được tiên sinh không khinh rẻ kẻ lỡ lầm bằng hữu, trong lúc tại hạ được ăn ở tiếng tha

BÀN GHẾ Ở HẠ-VIỆN

LẠI BỊ ĐẬP RÀM RẦM

TIẾP THEO **A** TRANG 1

Đề bết luận, thuyết trình viên yêu cầu Hạ Viện bết tin nhiệm 2 ông T.T. Kinh tế Tài chánh và ấn định thời hạn gia hạn 2 tháng nữa CP không đủ phiếu được vật gì và không thực hiện được những hiếp pháp cụ thể để nâng đỡ sống công chức, quân nhân và cán bộ, H.V. sẽ bết tin nhiệm toàn thể Nội các Trần Thiện Khiêm.

Sau khi trình bầy xấu thuyết trình viên các đại biểu đã thay nhau lên diễn đàn tố 2 ông Tổng Trưởng KT/TC, tố Nội các và tố luôn cả T.T. Thiệu.

Dân biểu Trần ngọc Châu nói rằng 2 năm qua Hành pháp đã bết lực trong việc cải tạo đời sống dân chúng và lập phòng cầu bất lực trong việc bảo bàm Hành pháp đáng Lin bay. Do đó, ông Châu đòi mở một cuộc trưng cầu dân ý để biết rõ dân chúng đối với ông thế nào hoặc TT Thiệu nên khẩn minh đuổi ra khỏi đạo, của các vị lãnh đạo tên gian, Y kiến của ông Châu đã là mỗi đó là các dân biểu Hồng trung Lưu Đỗ trọng Nguyên, Nguyễn trung Nhơn, Lê tài Hòa, Dương vy Long và Trần công Quốc, v.v. Dân biểu Nguyễn trung Nhơn thì xách luôn cái cặp tập bằng sắt của ông đập lên bàn rầm rầm cho có lẽ vì bàn bằng gỗ quí và cặp tập bằng sắt nên không cái sẽ bị hư hao đáng tiếc ở !

Các dân biểu thân chính quyền Không trung Lưu, Lê tài Hòa, Dương vy Long liền lên diễn đàn đòi ông Chủ tịch H.V. phải cất lời ông Chưa trong biên bản và tuyên bố rút tên ra khỏi kiến nghị bết tin nhiệm CP.

Đề đáp lại, các dân biểu đối lập như Ngô công Đức, Trương gia Kỳ Sanh cũng nhảy lên diễn đàn bênh vực lập trường của dân biểu Trần Ngọc Châu và nói rằng vị CT Hạ Viện không có quyền cất lời dân biểu.

Sau bài ông Đức và Sanh, các dân biểu Phan xuân Huy, Dương văn Ba, Tôn Thất Hiếu, Nguyễn đại Bằng, Nguyễn Hữu Chung cùng trong nhóm dân biểu đối lập đã tiếp nhau lên diễn đàn tố CP tố đích danh TT Thiệu.

Dân biểu Phan xuân Huy nói rằng thuế hiện nước là một các rõ quá mạnh vào một dân chúng mà CP cho đó là lỗi là dân chúng thiếu bình tĩnh. Ông Huy cho rằng chính CP mới bất bình vì không được bài diễn văn của T.T. Nixon sự sẽ bị cắt giảm viện trợ của đàng nên đã đưa ra biện pháp tăng thuế kiểm ngân sách vào dân nghèo thay vì tăng thuế trên 1 tỉ 600 triệu mà các đàng bên cho thiếu của bộ TC.

Dân biểu Ngô công Đức, thì cho rằng việc tăng thuế là hậu quả của chính sách chiến tranh của «người ta» đã làm đảng đành từ cứu nước để tạo nhóng bắt cóng của Nixon và kêu gọi phiaCS hãy từ bỏ thái độ tri bước hòa đàm.

Sau phiên họp ông Lodge tuyên bố là CS vẫn không cho thấy ý muốn thương thuyết nghiêm chỉnh và hòa bình thực sự.

Ông nói ông thấy là nay đã tới lúc nên bắt đầu các cuộc nói chuyện để thể và sau cùng tùy nơi thái độ của CS có muốn chấm dứt chiến tranh hay không ?

Nhỉ không, ông kết luận thì Hoa Kỳ sẽ tiếp tục «Việt Nam Hóa chiến cuộc».

Lớp dạy thời trang phụ nữ

SAIGON.— 1 lớp dạy học về cách xử thế và trang điểm, trang sức theo thời trang dành cho Phụ nữ lãnh đạo đoàn thể do Phụ nữ Lãnh đạo Quốc gia vừa khai giảng 3-12 tại Hội Việt Mỹ.

Mọi phụ nữ đều có thể ghi tên theo học từ 3 đến 14-11 tại phòng Văn Hóa Hội Việt Mỹ số 55 đường Mạc Mình Chi Saigon.

ÔngTổng trưởng Chiêu hồi bị ám sát hụt

TIẾP THEO **B** TRANG 1

Bàn giám đốc Nha tiếp nhận cho biết cả bốn chi phạm đều là hồi chánh viên Việt Cộng trên phía chánh quy Bắc Việt xâm nhập đã được đưa về trung tâm Chiêu hồi trung ương để học bổ thêm nay. Một trong các thủ phạm đã nhận 28 luân chính.

Trường hợp phân trắc

Ông Tổng Trưởng Chiêu Hồi Hà Văn Châm dịp nay đã nhận được viện V.T.X. biết rằng đây là trường hợp phân trắc thứ 303 trên số 136.000 Hồi chánh viên tem toàn quốc.

Ông cũng cho biết cách đây 20hôm, trung ương đã cho tọa lạc bể giảng khóa Huấn chỉnh ở Biên Hòa, Giám Sự Nguyễn văn Canh Thứ Trưởng Chiêu Hồi cùng đã gặp một trường hợp phân trắc tương tự.

Ông nói «chúng tôi không ngạc nhiên, chúng tôi đã biết trước chúng việc như vậy có thể xảy ra và khi nắm giữ Bộ Chiêu Hồi chúng tôi đã đưaý ở thể trực diện với đối phương» Ông tiếp «Chúng tôi thách thức đối phương và sẵn sàng chờ đợi mọi hiện ngày có thể xảy ra».

Ông Giám Đốc Nha Tiếp Nhận của Bộ Chiêu hồi dịp nay đã cho biết Ban giám đốc trung tâm đã có ý nghĩ sẵn để ý theo dõi các thủ phạm tại lâu.

Hiện cuộc điều tra của cơ quan an ninh của đang tiến hành.

Y-SĨ ĐOÀN

KÊU GỌI ĐOÀN VIÊN GIỮ NGUYÊN GIÁ THỦ LAO

SAIGON 7-11.— Chủ tịch Hội đồng Quản trị Y-sĩ đoàn Bác sĩ Nguyễn Hoài Định bàm nay đã gửi một bức thư kêu gọi các đồng nghiệp hãy giữ nguyên giá biểu thù lao.

Bức thư viết rằng «nếu có một vài bạn đã tăng vì sự phí và được phần mới tăng nhiều, thì Hội đồng Y sĩ đoàn xin các vị đó vui lòng lại tính trong trước ngày 29-10, vì đại cuộc và vì lực khỏe của đồng bào.

Văn phòng cho rằng «Từ lâu, y giới tích cực góp phần trong cuộc chiến đấu chung 95 % đoàn viên đã từng phục vụ rất nhiều nâmtrong Quân đội tình quyền đã lại Quân đội sau thời gian phân tranh, hoặc tình nguyện phục vụ lâu dài tế và cam bộ khác với số lương cố định không đủ sống. Danh sách các bác sĩ tử trận trên chiến trường mấy ngày mới đủ. Giờ nguyên thủ lao lực này nhằm trong trường hợp tình đó.

Xem trang 5: CÔ GÁI KỲ BẮC

** nguyên tác NGÔ-LÂU*
** dịch thuật HÀN-G.-NHẠN*

Trong cuộc họp báo sáng qua..,

TIẾP THEO **C** TRANG 1

Bộ Ngoại giao, khi đặp câu hỏi của I ký giả rằng: «Hòa đàm Ba Lê kéo dài qua lâu mà chưa có một tiến bộ gì đáng kể, vậy VNCH có dự định rút lui hay không?

Sáng kiến của Tòa Thánh Vatican

Đáp một câu hỏi khác của Đại Diện Pháp Tấn Xã về «Sáng kiến của Tòa Thánh Vatican» Ngoại Trưởng cho biết : Bộ Ngoại giao Việt Nam Cộng Hòa có nhận được phác tính của trưởng phái đoàn VNCH tại Balê cho biết Bộ Trưởng Giáo Mục Nguyễn văn Bình và Đức Giám Mục Phạm Ngọc Chi, đã có đến Ba lê đề gặp 2 phe. Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa rất hoan nghênh chứng sự lực và đề nghị tìm giải pháp hòa bình cho Việt Nam bắt cứ từ đâu tới.

Sau cái chết của Ô. Hồ Chí Minh.

Đại diện Hãng thông Tấn AP hỏi Ngoại Trưởng rằng Ngoại Trưởng có thấy một sự thay đổi nào của BV tại chiến trường cũng như trên bàn hòa đàm sau cái chết của Hồ chí Minh hay không. Ngoại Trưởng cho biết ông vẫn ngạc nhiên như cũ chứ không có mấy may thay đổi thái độ gì cả.

Lời tuyên bố của Đại Tướng Dương văn Minh

Trả lời tiếp câu hỏi : Ngoại Trưởng nghĩ sao về lời tuyên bố của Đại Tướng Dương Văn Minh là «Nên Việt Nam Hòa cuộc hòa đàm ?», Ngoại Trưởng nói rằng : Khi tuyên bố như trên, có lẽ Đại Tướng Dương văn Minh không chỉ nhằm đề cho người Người lại xách nhiễu với nhau tại hòa đàm mà thôi, Như quý vị đã thấy, hiện nay Chính Phủ VNCH đang chủ trương gặp phe bên kia để người VN và người VN ngồi lại với nhau bắt kỳ lúc nào và ở đâu để giải quyết chiến tranh. Nhưng luôn luôn Bắc Việt ngoan cố và đòi chỉ nói chuyện với Hoa Kỳ mà thôi.

Như vậy, lời Đại Tướng Dương văn Minh vừa tuyên bố đó, có lẽ nên gửi cho Bắc Việt để kêu gọi thiện chí của họ.

Nhật Bản có liên kết quân sự với ta hay không ?

Đáp một câu hỏi khác về hiện tình bang giao giữa VNCH với Nhật Bản về đề tài, thương mại và nhất là hợp liên kết quân sự với ta không, Ngoại Trưởng cho biết:

Hiện nay Nhật Bản chỉ phát triển bang giao với ta về kinh tế xã hội và thương mại đồng thời bọ có giúp cho VNCH về vấn đề kỹ thuật.

Về phương diện thương mại thì sang năm VNCH sẽ tham dự phái cho PANA do Nhựt tổ chức. Còn vấn đề liên kết giữa VNCH và Nhật Bản về quân sự thì hiện nay hoàn toàn không có, vì lẽ Hiến Pháp Nhựt Bản đã cấm nước Nhật liên kết quân sự với tất cả các nước khác.

Liên lạc với Việt Cộng...

Đại Diện báo Times hỏi rằnggiảo sử Tổng Thống Nixon đã có thể tiến lũ tăng đã tiếp xúc bí mật với BV 11 lần, vậy VNCH đã tiếp xúc với VC hoặc BV lần nào chưa. Ngoại Trưởng Trần văn Lắm đáp (nguyên văn):

— Chính phủ VNCH đã cố gắng nhiều lần để tiếp xúc với phe bên kia. Tôi cũng vậy, tôi cũng đã nhiều lần cố gắng liên lạc với Việt Cộng để mưu tìm một giải pháp thích ứng ngõ hầu vãn hồi hòa bình cho Việt Nam cũng sớm càng tốt trong đanh dự của cả đôi bên. Nhưng không thể được vì quá cự thái độ do VC ngoan cố và cố tình lấn tránh. Vì vậy cuộc tiếp xúc chưa có kết quả cho nên chính phủ không cũng bế lâm gì.

Và Ngoại Trưởng cho biết tiếp : trong những ngày vừa tới. Ngoại Trưởng sẽ tiếp tục cố gắng tìm mọi cách tiếp xúc với Việt Cộng trong mục tiêu sẽ lực để vãn hồi một nền hòa bình chân chính cho Việt Nam.

Nữ Ký giả Bích Vân của nhựt Báo Thời Thế «vặn»:

— Thưa Ngoại Trưởng, Ngoại Trưởng cố gắng tiếp xúc với VC, vậy có vị phạm vào điều 4 của Hiến pháp không ?

Ngoại Trưởng đáp :

— Không có gì trái với Hiến Pháp cả. Nếu liên lạc với VC để làm lợi cho Quốc gia phải hoại quốc gia thì mới có tội. Chớ cố gắng tiếp xúc với phe Cộng vẫn để mưu tìm hòa bình thì là một việc cần thiết.

Một ký giả khác «vặn» tiếp:

—ThưaNgoại Trưởng,vậy thì nếu có người đưa nào tìm cách liên lạc với Việt Cộng với mục đích y như mục đích của Ngoại Trưởng thì có được phép không?

Ngoại Trưởng mỉm cười :

— Cái này đã tôi hỏi lại bên Ông Tổng Trưởng Bộ Nội vụ rồi sẽ trả lời với Ông sau...

Cả phóng Báo Đại diện lên cười như phão trong bầu không khí rất thân mật, thông cảm và toàn thể các ký giả đã rời Bộ Ngoại giao vào lúc 11 giờ 30.

CHỦ TỊCH NGA SÔ PODGORNY

TIẾP THEO **H** TRANG 2

Trong buổi tiếp tân này Nguyễn hữu Thọ chủ tịch cố vấn đoàn của chính phủ VC đã có mặt cùng hầu bết các nhân vật lãnh đạo Nga.

Trăn Bửu Kiếm bay sang Algérie

Cùng một lúc, Trần bửu Kiếm biện giữ chức vụ gọi là «BộTrưởng Phủ Chủ Tịch» Chính phủ Lâm thời của VC đã cầm đầu một phái đoàn thăm viếng Algérie.

Trần bửu Kiếm sau đó đã bội đàm với Tổng Bouedéliemen Tổng Algérie tại Thủ đô Alger.

Bouedéliemen đã hứa hẹn ủng hộ toàn diện cuộc chiến đấu của VC.

Trần bửu Kiếm đang viếng các thủ đô Á Rập, sau khi viếng thăm các nước CS Đông Âu !

Phiên họp thứ 41 hội đàm Ba Lê

TIẾP THEO **E** TRANG 1

Xuân Thủy đả kích Mỹ tiết lộ bí mật !

Xuân Thủy Trưởng phái đoàn BV đã lên tiếng đả kích TT Nixon đã tiết lộ các mật nghị giữa Mỹ với Bắc trái với những lời yêu cầu của Mỹ là phải giữ kín những cuộc tiếp xúc mật nghị.

Xuân Thủy cũng lấy những lời đả kích bài viết viên của TT Nixon là đã gây cho chính thường dư luận Hoa Kỳ, dư luận thường VN, và nhân dân thế giới.

Ông nói rằng con đường đanh dự của Mỹ là triệt thoái hoàn toàn cùng sớm càng hay, mà không đòi hỏi «Có đó có lại» để thiết lập ít nhu nghị giữa 2 nước tốc.

Ông ta cũng lấy lại những sự ông hô của BV cho cuộc chiến đấu của MTGPMN cho rằng rõ khi nào đạt được mục tiêu hòa bình cần cho trên chương trình 10 điểm của Mặt trận.

Diễn văn của TT Nixon phù hợp với lập trường của VNCH

Đại Sứ Phạm Đăng Lâm trưởng Phái đoàn VNCH Hà nội đã biểu diễn văn bằng những lời ca ngợi bài diễn văn của TT Nixon ngày 3/11 phải là và đồng dẫn rất phù hợp với lập trường của chính phủ VNCH trong việc thiết lập một nền hòa bình công chính.

Ông nói bài diễn văn của Tổng Thống Nixon đã tiết lộ cho thấy chính CS mới là kẻ từ chối Hòa đàm chính CS mới là chướng ngại vật trên con đường thực hiện Hòa Bình.

Đại sứ nói là chính phủ VNCH đang đề nghị đề nghị các cuộc thương thuyết kín và thu hẹp mà phái Đồng Minh đã đưa ra trong phiên họp thứ 40 vừa qua.

Nếu CS không muốn kết thúc chiến tranng nay

Đại Sứ Cabot Lodge, trưởng phái đoàn Hoa Kỳ sau khi đã lập lại những điểm chính trong bài diễn văn của TT Nixon và kêu gọi phiaCS hãy từ bỏ thái độ tri bước hòa đàm.

Sau phiên họp ông Lodge tuyên bố là CS vẫn không cho thấy ý muốn thương thuyết nghiêm chỉnh và hòa bình thực sự.

Ông nói ông thấy là nay đã tới lúc nên bắt đầu các cuộc nói chuyện để thể

TỪ THỨ TƯ 5-11-69

Hãng «TÂN KIỆT Y OAN» hân hạnh trình bày cùng Quý vị tại 2 Rạp

MÁY LẠNH THỪA SỨC LẠNH – LẠNH NHƯ ĐÀLAT

EDEN ★ HƯNG ĐẠO

Một cuốn phim CHIẾN TRANH DÀU KÍCH, XUNG PHONG, PHÁ HOẠI VÌ ĐẠI của Đoàn Quân Cảm Tử đánh phá cơ quan đầu não ngay lòng địch địch, để mở đường cho một cuộc đổ bộ của Quân Lực ĐỒNG MINH tiến đánh Pháp tại miền Normandie.

TÊTE DE PONT POUR 8 IMPLACABLES

(8 Cảm Tử Quân Mũ Xanh)

Với thành phần Tài tử nổi danh :
PETER LEE LAWRENCE – GUY MADISON
ERIKA BLANC – PHILIPPE HERSENT

— Quý vị sẽ chứng kiến những cuộc phi hoại, chiến đấu của những đoàn quân cảm tử Đồng Minh, của những không chiến quân Pháp với những tinh thần cao tuyệt đỉnh như bóng ma khi ẩn khi hiện...

— 8 cảm tử quân mũ xanh gan lì, liều lĩnh, 8 anh hùng đầu trọc đem xương máu bảo vệ tự do đã mướn đời lưu danh vào thuở...

— Những tiếng nổ long Trời lở đất phá tan bước năm lăng của quân phiệt Đức và những hệ thống đầu đầy đầy máy bắn liên Ouaha Beach...

— Những cuộc nhảy dù sang đất địch giữa đêm tối... Những trận mưa bom ở ải... Những đoàn thiết giáp xung phong...

— Một cuốn phim sẽ làm Quý vị say sưa với những chiến công hiển hách lẫy lừng của những tinh thần quyết chiến quyết thắng...

Hãi hùng từng cơn — Rung động từng hồi.

CINEMASCOPE MÀU EASTMANCOLOR – NÓI TIẾNG PHÁP – PHỤ ĐỀ VIỆT HOA ANH

Từ Thứ Năm 6-11-69

★ Một Đại Siêu Phẩm VÕ HIỆP, GIANG HỒ KỲ TÌNH đầy SẮT, MÁU
★ Một TUYỆT TÁC VÕ TIÊN KHOÁNG HẬU của Hãng SHAWBROTHERS

Hành Diện và Mạnh Bạo trình bày cùng Quý vị tại 2 Rạp lớn Thủ Đô :

REX ★ ĐẠI NAM

(MÁY LẠNH) (MÁY LẠNH)

Độc Long Đàm

- Tân phẩm thực hiện Một Triệu Dollars H.K
- Cầu Đại đạo điền kỹ tài : LA DUY
- Với những ngôi sao sáng chói của Màn bạc SHAW, được tập trung hầu hết những tay võ nghệ thực thụ vào hàng Sư :

Trịnh Phối Phối, Ánh Hậu Võ Hiệp Á Châu (đóng hai vai), Nhạc Huê, La Liệt, Khương Huê Huỳnh Tân Tân...

- Trình bày suốt 2 giờ liên tưng hồn không khí sôi động với những trận chém giết, đấu võ, so gươm, đọ tài khinh công, phi thân giữa những tay đại cao thủ vào hàng tôn Sư.. lồng trong màu sắc huy hoàng
- Ngọc Long Thần Kiếm, một bảo vật trấn sơn từ ngàn năm của Thiên Dương Quan, chém sắt như chém chuối bị một tên Đại ma đầu đánh cắp đem ra chốn giang hồ làm mưa làm gió gây nên biết bao cảnh đầu rơi máu đổ, chỉ vì lòng tham vọng, mong độc bá võ lâm làm mình chủ quản hàng, gồm thâu 72 môn phái lớn nhỏ vào tay.
- Độc Long Đàm, nơi từ địa ngục giang hồ, đầu cao thủ kỳ tài, tuyệt kỹ 3 đầu 6 tay cùng chưa xi bước chân tới... đầy đầy độc vật quái thế dị hình, làm phong chướng khí...
- Đêm Chà, tên Đại ma đầu bất chấp luật giang hồ hiệp nghĩa làm cho khách võ lâm khiếp sợ...
- Cốt chuyện sặc mùi tử khí, đầy oán hận và ngang trái giữa sự tranh chấp võ lâm mà vì tình đưa đến cảnh chém giết giữa chàng sư, giữa Mẹ con, giữa cha con và giữa anh em cốt nhục...

Xem phim kiếm hiệp, phải xem phim Hãng SHAW danh hiệu bảo đảm hoàn toàn

Màn ảnh SHAWSCOPE
Màu EASTMANCOLOR

Nguyên bản tiếng Trung Hoa
Phụ đề Việt Hoa Anh

THIÊN CƠ BẤT KHẢ LẬU

(Tiếp theo trang 1)

Sáu năm sau. Ôi ! Bao nhiêu nước đã chảy dưới cầu. Trên trang nhớt của tờ Thời Báo (mà ai cũng nghe nhỉ C.L.) nơi nghề danh đăng, ngày thứ Bảy 1-11-69, cùng ông Cha NCUYỄN VIẾT KHAI, cho đăng một thiệp mời nguyên văn như vầy :

(Hãy thử thả để được tha thứ. Vì lúc chết sẽ được sống bất diệt).

Kính Hòa Bình
Thánh Phaxico

Hình Ông Diệm

(Tối tiến, hãy tiến theo tôi. Tôi lui, hãy giết tôi. Tôi chết, hãy TRẢ THÙ cho tôi)

Ngô đình Diệm

Nhơn dịp kỷ niệm sáu năm (1-11-1963–1-11-1969) ngày CỐ TỔNG THỐNG GIOAN BAOTISXITA NGÔ ĐÌNH DIỆM bị sát hại vì chánh nghĩa Quốc gia Dân tộc.

Chúng tôi có tổ chức Lễ Giỗ của Người tại Công trường An Khê, Giáo xứ Vinh Thanh, Quận Hàm Tân, Tỉnh Bình Tuy vào hồi 16 giờ ngày Thứ Hai 3-11-69

Trân trọng kính mời : Anh em Cán bộ, Chiến sỹ và Đồng bào vui lòng đến tham dự để cầu nguyện và dự TÂN TỤNG CÔNG ĐỨC của Người.

Kính mời
Linh Mục P.M. NGUYỄN VIẾT KHAI

PHỤ ĐỀ TIẾNG LA TINH CỦA THẦY RÙA VÀ BB

★ Thầy Rùa :

— QUO VADIS DOMINE Nguyễn viết Khai ? (Ông Nguyễn viết Khai đi đâu vậy ?) L.M. Khai viết thơ cho ông Trung Tướng ông KHAI «khai mở» cách mạng. Nhưng ông LM Khai TÂN TỤNG CONG ĐỨC CỦA NGƯỜI thì lập trường mới sẩy có mùi... tốt phải,

★ B–Bộ :

— Trong thơ cho Trung tướng, LM Khai «khai» tăng bị ông Diệm bạc đãi. B.B. không có sự tình mãn tăng. Nhưng 6 năm sau, ông LM Khai «Tân tụng Công đức của Người» thì B.B. tui nghĩ rằng hai tiếng «bạc đãi» kia có nghĩa là... ĐÃI BẠC. Không có bạc và bạc thiệt, nhiều thì ai đầu mần chuyện dị hợ như vậy chớ ? Thơm tho gì.

— Thánh Phaxsi-ô khuyên tha thứ. B.B. tui nghe lời Thánh lắm, bằng chứng là từ 1964 tới nay tuyệt đối không đụng chạm tới «nhỏ đó». Ông Nhu, ông Diệm thì sao cũng xong, nhưng LM Khai mần chuyện khó coi quá, B.B. tui làm sao nghe lời Thánh dạy cho được ?

Vox Populi vox Dei (Tiếng Dân là tiếng Trời)
Vox Nguyễn viết Khai, vox Terra (Tiếng Nguyễn viết Khai là tiếng đất... Sét).

Thầy Rùa :

— Xin sửa bài thơ của ông Diệm lại như sau :
- Cha Khai qua bên kia,
- Cha Khai sang bên này.
- Khai nào cũng phây phây...
- Ông Diệm thì chết ngay.

BÀY BỚP và THẦY RÙA

In tại nhà in riêng của CẬP TIẾN
242 ter, Phan đình Phùng—SAIGON

Quản lý : PHẠM-VĂN-BÊ

Gây xáo trộn...

TIẾP THEO V TRANG 1

Mặt khác, dư luận giới liên hệ đã bàn tán không ít về thành phần mới được ông Tổng Trưởng chỉ định thay các chức vụ quan trọng ở Tổng Nha Quan Thế nhằm là các tiêu chuẩn của Hội Đồng Quản trị nhân viên sẽ dụng trước đây không được tôn trọng.

Bởi vậy người ta hỏi tại sao ông Tổng trưởng lại quá quan tâm đến các phần việc thuộc thẩm quyền của ông Tổng Giám Đốc. Đành rằng ông Tổng trưởng có lớn quyền nhưng ai cũng thấy rõ việc đó quá có kỳ.

(CÒN TIẾP)

Lớp VÔ TUYẾN ĐIỆN
VÀ TÉLÉVISION

Lớp RÁP SỬA RADIO khóa 162 sẽ khai giảng ngày 10-11-1969. Mãn khóa 2 tháng biết rành 6 loại máy thâu thanh.

— Lớp đặc biệt TRANSISTOR cho các bạn mần khóa Sơ Cấp.

— Lớp Trưởng Xưởng VTĐ rập sửa Ampli HI-FI, Transistor, sửa chữa các loại máy thu thanh, Cassette và dạy bị Télévision.

— Lớp sửa TÉLÉVISION, cho các bạn mần khóa TRƯỞNG XƯỞNG và thực hành thẳng trên TV hiệu.

Trường VÔ TUYẾN ĐIỆN
TÂN PHÁT
50, Đại lộ Nguyễn Huệ — Saigon

TẠM TÍNH HẢI CẨU
BỔ THẬN HOÀN Số 2
VÕ VĂN VÂN
TRỊ MỘNG TINH, DI TINH VÀ HUỘT TINH

ĐỌC TRANG 3 :
NHỮNG BÍ ẨN VỀ 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH Ở VIỆT NAM

• của VĨNH LỢI

Đoàn KIM CHUNG 5

Rạp OLYMPIC Đoàn hát gồm toàn Nghệ sĩ của «Lứa Tuổi Đôi Mươi», từ ngày trở về đã oanh liệt diễn liên tiếp 2 tuần vở NHẤT KIẾM BÁ VƯƠNG, và tuyển chọn vở Thi Ca Kịch «hết tiếng» của soạn giả Hoài Sơn Điệp để khai trương từ

Tối thứ bảy 8-11-1969. Chiều 3 giờ và tối Chủ nhật 9-11-69.

ĐÊM GIÔNG TỐ

Y phục nhẹ nhàng và cải cách hoàn toàn mới. Lại một loạt phông cảnh mới dành cho ĐÊM GIÔNG TỐ kiệt tác phẩm cùng một soạn giả với LƯỠI TÍNH, NGƯỜI VỀ ĐÊM HOA CHÚC, Đã tăng phần lung trọng cho vở hài «khết tiếng» tại khập Miền Trung. Nam trong thời gian Đoàn KIM CHUNG 5 lưu diễn, đặc biệt tăng cường cho XUẤT 3 GIỜ CHIỀU CHỦ NHẬT 9-11-69 Ban A.V.T. một màn «CƯỜI» LƯƠNG SƠN BÁ, CHÚC ANH ĐÀI do TÙNG LÂM, PHI THOÀN một màn «XIẾC RÙNG RỢN» 2 danh ca CHẾ LINH, TRANG MỸ DUNG.

ĐÊM GIÔNG TỐ sẽ khiến quý vị mến cặp đôi kép trẻ LỆ THÚY, MINH PHỤNG và sẽ Đoàn hát trẻ Kim Chung 5 nhiều hơn nữa.

TỐI THỨ SÁU 7-11-69 đêm chót cũng là buổi thứ 16 tưng bừng và liên tiếp của NHẤT KIẾM BÁ VƯƠNG.

Phân ưu

Được tin trễ :

ÔNG NGUYỄN-VĂN-ĐỂ

thân phụ cô Nguyễn thị Xuân Mai, nhân viên Ty Xã hội Gia định đã thất lộc tại Bệnh viện Grall ngày 24-10-69.

Thành thật chia buồn cùng cô MAI và tang quyến cùng cầu chúc hương hồn người quá cố sớm tiêu diêu miền cực lạc.

Trường Ty
và Anh Chị Em Ty Xã Hội Gia Định

Đường bán giá cũ mà ế

★

CÔNG TY ĐƯỜNG VIỆT NAM trân trọng thông báo cho đồng bào rõ :

Ngoài đoàn xe lưu động bán đường lẻ trong khắp các quận Đô thành và vùng phụ cận, CÔNG TY ĐƯỜNG V.N. còn có một gian hàng bán đường lẻ tại 34, Bến Vân Đồn để bán cho đồng bào từ nhiều tháng qua mỗi người mua được 2kg đường trắng và 2kg đường nâu với giá chánh thức (giá cũ).

Từ 1 tuần lễ nay, gian hàng nói trên bỗng nhiên bán rất ế ẩm. Vậy C.T.Đ.V.N. kính mời đồng bào mọi giới trong quận Tư hoặc các quận khác khi đi làm việc hoặc đi chợ chịu khó ghé qua gian hàng chứng tỏ trước mua đường đúng sau lâm nghĩa.

CÔNG TY ĐƯỜNG VIỆT NAM
KÍNH MỜI

THÔNG CÁO

Tổng Cuộc Tiếp Tế trân trọng thông cáo : Cuộc khui thầu bốc dỡ và chuyển vận 50.000 tấn gạo nhập cảng được đến ngày 10-11-69 lúc 15 giờ tại Phòng Họp Tổng Cuộc Tiếp Tế, 42 Chu Mạnh Trinh Saigon, vì có sự thay đổi vài điều khoản trong điều kiện sách :

– giá gạo
– tỷ lệ hao hụt
– bớt điều kiện về hồ sơ đấu thầu

Yêu cầu các nhà bốc dỡ đến Tổng Cuộc Tiếp Tế (Nha Hành Chánh Tài Chánh) để tham khảo lại điều kiện sách.

TỔNG CUỘC TIẾP TẾ

Cáo thị đấu giá

★ ★ ★

Tòa Đô Chánh sẽ cho tổ chức đấu giá về việc cấp quyền ưu tiên tạm choán lề đường để giữ xe đạp, xe gắn máy; xe máy dầu, Scooters tại các địa điểm công cộng gần rạp hát, chợ, công sở v.v... trong Đô Thành Saigon năm 1970.

NGÀY ĐẤU GIÁ — Ngày 18 tháng 11 năm 1969 đúng 9 giờ 30 sáng (nếu đấu giá không hết trong ngày, các chỗ còn lại sẽ đấu trong ngày kế tiếp).

NƠI ĐẤU GIÁ — Phòng Họp Hội Đồng Đô Thành số 86 đường Lê Thánh Tôn Saigon.

HỒ SƠ DỰ THẦU : Hồ sơ dự thầu gồm có :
— Đơn xin dự thầu
— Biên lai đóng tiền ký quỹ tạm 30 000đ.
— Chứng chỉ cư trú
— Giấy không chiếu thuế do Sở Thuế Vụ cấp
— Giấy uỷ quyền hợp lệ nếu nhà thầu vắng mặt nhờ người khác đại diện.

CÁCH ĐẤU GIÁ : Công khai bằng miệng, tiền đấu giá, tất cả phải đồng tiền. Mỗi người có thể dự đấu 3 chỗ và mỗi lần trả giá phải bằng hơn trên 500đ.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH : Sở Tài Chánh (Phòng Thâu Nhập) số 86 đường Lê Thánh Tôn Saigon

KỲ QUỸ TẠM : Ký quỹ tạm là (30.000đ.) Ba Mươi Ngàn Đồng. Mỗi người được nạp tối đa là 3 (ba) biên lai ký quỹ. Mỗi biên ký quỹ có thể dùng để dự cuộc đấu trăng một chỗ và nhất nếp ngay số tiền sai biệt tại chỗ.

THỜI HẠN NỘP ĐƠN : Trước 12 giờ ngày 17-11-1969

Saigon, ngày 28 tháng 10 năm 1969
TUN. ĐÔ-TRƯỞNG SAIGON
TỔNG THƯ KÝ,
ĐOÀN VĂN BÍCH

Chỉ có trường-mục Tiết-Kiệm «KIM-QUY» tại NÔNG-CÔNG-THƯƠNG NGÂN-HÀNG mới tìm lại cho Gia-đình Quý Vị sự An-tâm, nhàn hạ

trường mục tiết kiệm
KIM QUY
NÔNG CÔNG THƯƠNG NGÂN HÀNG

NÔNG-CÔNG-THƯƠNG NGÂN-HÀNG
115-121, Nguyễn-Công-Trứ - Saigon - đt: 20465-92473
CHI-NHÁNH { BẠCH-ĐẰNG : 102 - đại lộ Bạch-Đằng Gia-định
KHÔNG-TỬ : 143 - đại lộ Khổng-Tử - Chợ-lớn

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

BỐ CÁO TẠM NGƯNG CUNG CẤP ĐIỆN
ĐỂ TU BỔ VÀ TĂNG CƯỜNG

10-11-69 : — từ 7g30 đến 17g30 : Khu vực 8911, 8927 tại Cholon và 9128 tại Thị Nghè.
11-11-69 : — từ 7g30 đến 17g30 : Khu vực 8928 và 8930 tại Cholon.
12-11-69 : — từ 7g30 đến 17 giờ : Khu vực 8506 tại Cholon.
14-11-69 : — từ 7g30 đến 17 giờ : Khu vực 8114, 8506, 8509 tại Cholon.

CHÚ Ý : Khi sửa chữa xong điện sẽ có lại mà không báo trước. Các danh số khu vực có ghi trên hóa đơn của thân chủ.

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

BỐ CÁO TẠM NGƯNG CUNG CẤP ĐIỆN
ĐỂ TU BỔ VÀ TĂNG CƯỜNG

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY trân trọng thông báo cùng Quý thân chủ lịch trình tạm ngưng cung cấp điện sau đây để tu bổ định kỳ tại trạm biến điện Chợ Quán.

mỗi ngày từ 7 giờ 30 đến 18 giờ

Kỳ 3

9-11-69 : — Khu vực 7319, 7312, 7320, 7391, 7392, 7393, 7110, tại Saigon
11-11-69 : — Khu vực 6495, 6497, 6499, 6508, 6509, 6503, 6338, 6303, 6304, 6369, 6308, 6361, 6307, 6306, 6310, 6309, 6412, 6411, 6405, 6463, 6404, 6406, 6409, 6457, 7504, 6410, 6464, 7518, 6319, 6408, 6409, 7503, tại Saigon
12-11-69 : — Khu vực 6454, 6484, 6434, 6435, 6455, 6414, tại Saigon
14-11-69 : — Khu vực 7405, 7403, 7461, 7407, 7492, 7493, 6439, 6433, 6416, 6437, 6436, 6431, 6450, 6453 tại Saigon
15-11-69 : — Khu vực 6418, 6403, 6468, 6460, 6498, 6466, 6490, 6430, 6491, 6493, 6489, 7505, 7506, 7419, 7417, 7418 tại Saigon.

CHÚ Ý : Khi sửa chữa xong điện sẽ có lại mà không báo trước. Các danh số khu vực có ghi trên hóa đơn của thân chủ.

Cáo thị gọi thầu

Mục đích :
Giấy gọi thầu số 3806 đến 3808 (P10IC 9191051, 9191052, 9191055) cung cấp sắt v.v...

Địa điểm và ngày mở thầu :
09 giờ sáng, ngày 5 tháng Giêng năm 1970, tại Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 đường Hồng Thập Tự — Saigon.

Nơi tham khảo điều kiện sách :
Nha Mãi Hóa Cơ Quan Tiếp-Vận Trung-Ương tại địa chỉ trên.

Saigon, ngày 27 tháng 10 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

Từ Thứ Năm 6-11-1969

Hãng « TÂN KIỆT Y OAN » hân hạnh trình bày cùng Quý vị tại 2 Rạp Thủ Đô :

Kim Châu (MÁY LẠNH) **Mỹ Đô** (THÀNH CHUNG CŨ)

Một cuốn phim Chiến Tranh với những trận Không Chiến Dữ Dội, Tình Hiệp và những mối tình nồng bỏng của những chàng phi công dũng lược của mão bạc Trung Hoa

IRON WINGS
MỐI TÌNH KHÔNG QUÂN

Với : KHA TUẤN HÙNG, ÂU OAI, THẨM TUYẾT TRÂN...

— Cuốn phim KHÔNG CHIẾN VI Đại với sự tự giúp chín thành của Không Lực Trung Hoa Quốc Gia — với Phi Đoàn PHI HỔ đã và hiện đang sải cánh khắp Hoàn Cầu với những thành tích đáng kể...

— Từng đoàn phi cơ phản lực ồ ạt xung phong, xé gió lướt đến lao đến mục tiêu nhả đạn tung bom để làm trên sự mạng diệt quân thù cứu non sông...

— Với tình thân cao tuyệt đỉnh của những chàng phi công trẻ tuổi tài ba oai dũng đặt tình yêu đất nước trên sinh mạng của chính... hy sinh cả hạ thân chiến đấu cho tình yêu đất nước và nhà thù chôn lấp cho chiến trận.

Màn ảnh Đại Vi uyên
Màu Eastmancolor

Nguyên bản tiếng Trung Hoa
Phụ đề Việt Anh Hoa